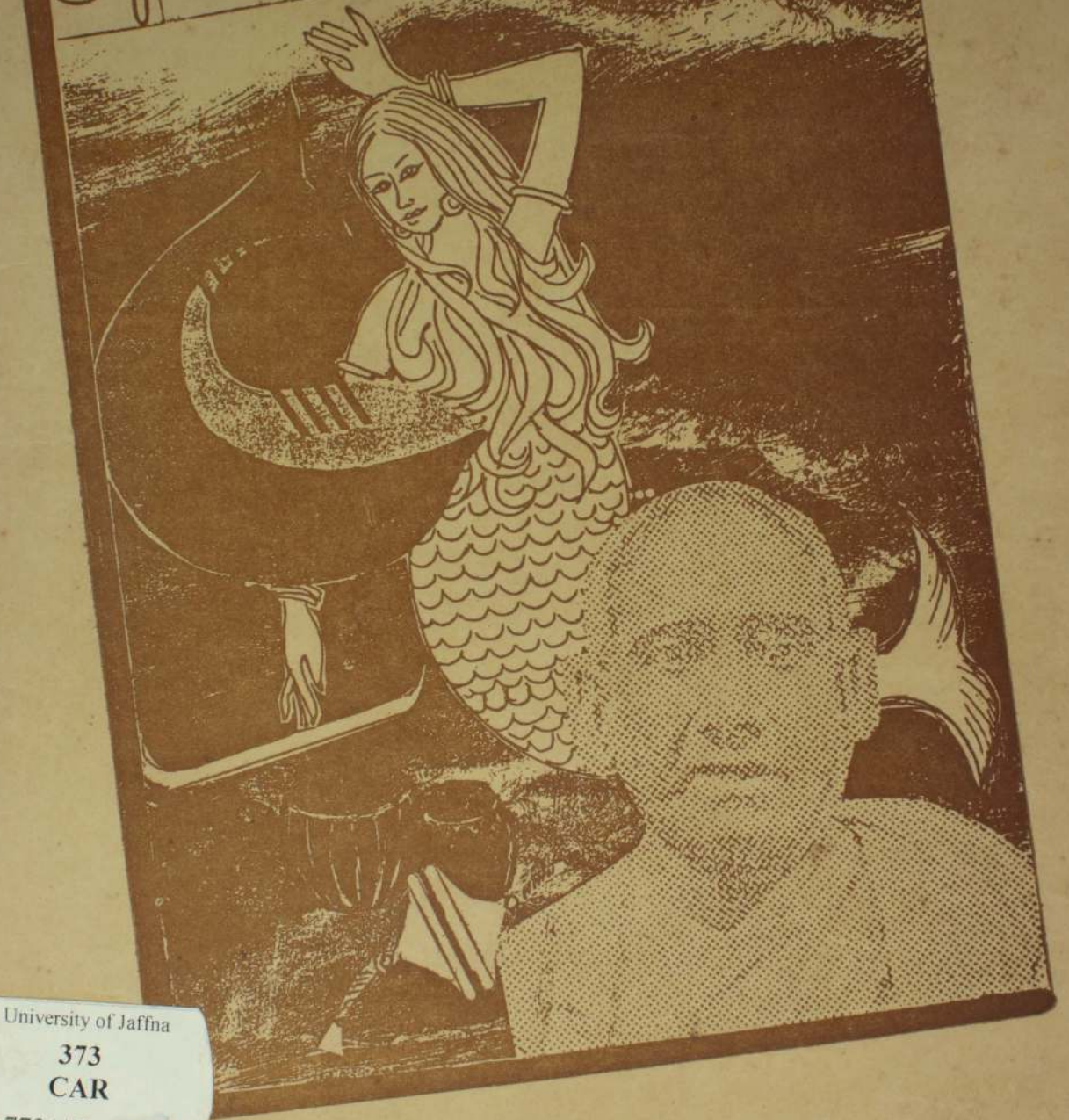

CARMEL FATIMA COLLEGE
KALMUNAI.

அகாஷயிணிக்கு

University of Jaffna

373

CAR

111773(AR; MAIN)

மேல் பாத்திமாக்க கல்லூரி, கல்முனை - 1992

வெபுலானந்தர் நூற்றாண்டு சிறப்பு மலர்.

மாடிப்பாண / பக்கலைக் கச்சம்

2007

அணையா விளக்கு

373
CAR
AR

1991 — 1992

அன்பளிப்பு:-
CARMEL FATIMA COLLEGE
KALMUNAI.

111773

ARCHIVES

சுவாமி விபுலானந்தர் சிறப்பு மலர்

University of Jaffna
111773

Library

கார்மேல் பாத்திமாக் கல்லூரி,
கல்முனை.

✓ 111773 ✓

சமர்ப்பணம்

ARCHIVES

இம்முறை 'அணையாவிளக்கு' சுவாமி விபுலானந்த அடிகளாரின் நூற்றாண்டு விழாவைச் சிறப்பிக்கு மாறு வெளிவருகிறது.

அடிகளார் அவர்கள், சர்வமத சமரசவாதி, முத்தமிழ் வித்தகர், மெய்யியலாளர், மொழியியல் வல்லுனர், இசை ஞானி, சமூகப்பணியாளன், கல்விமான், சிறந்த விஞ்ஞானி எனவும் போற்றப்படுபவர்.

காரேறு மூதூர் தந்த அடிகளார் மீன்பாடும் தேனாடாம் மட்டுநகர் மக்களுக்கு அழியாத வாழ்வும், வளமும், பெருமையும் தேடித்தந்தவர். அடிகளாருக்கு இம் மலரை சமர்ப்பிப்பதில் நாங்கள் அளவிடற்கரிய பெருமை அடைகிறோம்.

மலர்க்குழுவினர்.

சுவாமி விபுலானந்தர்
(1925)

B. Sc. பட்டதாரி
மயில்வாகனனார்
(பிற்கால சுவாமி விபுலானந்தர்)

முதல்வரின் முன்னுரை

வித்தகர் விபுலானந்த அடிகளாரின் நூற்றாண்டு விழாக்காணும் பாக்கியம் பெற்றவர்கள் நாங்கள். இராமகிருஷ்ணர் வழித்தோன்றலாகித் துறவு மேற்கொண்ட அடிகளார், கிழக்கிலங்கை வாழ் மக்களின் தவப்பேறேயாவார்.

அன்னார், வாழ்ந்து, வளம்சேர்த்த இந்நாட்டிலே அவரியற்றிய சமூக சமயப், பணிகள் படைத்தளித்த இலக்கியங்கள், அமைத்த கல்வி ஸ்தாபனங்கள் ஆக்கிய மாணவ பரம்பரை யாவற்றிலும் அவர் சாயல்கள் படிந்துள்ளன. அடிகளார் பெற்ற தவம் நம்மையும் பெருமையோடு உயர்த்துகின்றதென்றால் மிகையாகாது.

எங்கள் 'அணையா விளக்கு' இம்முறை அடிகளாரின் நூற்றாண்டுச் சிறப்பு மலராகிறது என்பதில் நான் மகிழ்வடைகிறேன். அடிகளாரின் பாதையில் வாழ்ந்து பண்பும் பயனுமுடைத்த வாழ்வைப் பெறுவோமாக.

சுவாமி விபுலாநந்தரின்

தமிழ்த்தொண்டு

சைவப்புலவர் பண்டிதர் வீ. ரி. செல்லத்துரை
பிரசித்த நொத்தாரிஸ், காரைதிவு.

ஈழநாட்டிலே தமிழ்மொழிக்கு ஆக்கம் தந்த பெரியோர் மிகச் சிலரே உள்ளனர். அவர் தம்முள்; ஆறுமுகநாவலர், சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை, சுவாமி ஞானப்பிரகாசர், விபுலாநந்த அடிகள், வித்துவான் சி. கணேசையர், குமாரசாமிப்புலவர் என்போர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். அவருள்ளும், நாவலருக்கும் பின் ஈழநாட்டிலும், தமிழ் நாட்டிலும் சமயம், தமிழ் என்பவற்றில் அருந்தொண்டாற்றிய பெருமை விபுலாநந்த அடிகளாருக்கே உரியது.

தொண்டு என்பதற்குப் பணி எனவும் பொருளுண்டு. 'என்கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே' எனச் சரியைத் தொண்டு பல செய்த நாவுக்கரசர் அடிக்கடி குறிப்பிட்டமையாலும் இதனை உணரலாம். பண்புடனும் பணிவுடனும் அதாவது அடக்க முடைமையுடன் செய்வது பணி.

'காக்க பொருளா அடக்கத்தை ஆக்கம்

அதனினூ உங்கில்லை உயிர்க்கு' (குறள் - 122.) என்பதற்கேற்ப அடங்கிப் பணிபுரிதல் உயிருக்கு ஆக்கம் தருவதொன்றாகும். தனக்கென மட்டும் வாழாது, பிறர்க்கெனவும் வாழவேண்டுமென எண்ணங்கொண்டு 'யான்பெற்ற இன்பம் பெறுக வையகம்' என்னும் தாயுமானவர் வாய்மொழிக்கேற்ப உயர்ந்த எண்ணத்தைச் சிந்தையில் வைத்துத் தான் பிறந்த சமூகத்திற்காகக் கைக்கொண்டொழுகும் சமயத்திற்காகத் தனது தாய்மொழியின் பெருமைக்காக அரும்பாடுபட்ட வரலாற்றுப் பின்னணியையும் வளமாகக் கொண்டவர் விபுலாநந்த அடிகளார்.

தமிழ்மொழி இயல், இசை, நாடகம் என முப்பிரிவினைக் கொண்டது. அடிகளார் தமிழ்மொழி மீது கொண்ட தணியாத காதலால் முத்தமிழ் வளரத் தொண்டாற்றினார். இயற்றமிழ் வளர, இசைத்தமிழ் வழங்க, நாடகத் தமிழ் வளமுற தன்னாலானவரை தமிழ்ப்பணியினைச் சிரமேற்கொண்டு இம்மண்ணிலிருந்து மறையும் வரை தனது வாழ்க்கையின் முடிவுவரை தமிழ்ப்பணி புரிந்தவர் அடிகளார்.

1947ம் ஆண்டு ஆனித்திங்கள் 5ம், 6ம் நாட்களில் திருக்கொள்ளம் புத்தூரில் கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்தினர் யாழ்நூலினை அரங்கேற்றம் செய்துவைத்த வேளையிலும் கூட அடிகளார் உடற்பிணியால் சோர்வுற்றிருந்தார். அவ்வேளையிலும், அவரின் உடல் சோர்ந்திருந்ததே தவிர உளம் சோரவில்லை. தாய் மொழிமீது கொண்ட பற்றினால் அம்மொழியின் இடையறாத வளர்ச்சியினையே தனது இலட்சியமாகக் கொண்டிருந்தார்.

மேலும், ஆறுமுகநாவலரைப் போலவே அடிகளார் தமிழ்ப்பணி, சமயப்பணி, சமூகப்பணி ஆற்றியவர் ஆவார். முப்பணிகளிருந்தும் முதன்மைப் பணியாகத் தமிழ்ப்பணி செய்வதையே தாகமாகக் கொண்டிருந்தார். சுவாமிகள் கொழும்பு மாநகரில் ஆசிரியப் பயிற்சி பெற்ற வேளையிலும் கூட தமிழினைச் செவ்வனே கற்பதில் அக்கறை காட்டினார். எந்தவொரு துறையிலும் தொண்டு செய்ய முனைபவர்கள் அந்தந்தத் துறையில் போதிய அறிவு, அனுபவம் பெற்றிருத்தல் அவசியம். அதற்கு ஏற்ப ஆசிரியப் பயிற்சி பெற்ற காலத்திலேயே கல்லூரி நூல் நிலையத்தில் இருந்து

தமிழ் நூல்களைப்பெற்று வாசித்து வந்துள்ளார். அத்துடன் அக்காலத்தில் அங்கு தமிழ் விரிவுரையாளராகக் கடமை புரிந்து வந்த தென்கோவை கந்தையாப்பிள்ளையிடமும் சிந்தாமணி முதலிய நூல்களைப் பாடங்கேட்டு வந்துள்ளார். சிந்தாமணியில் சுவாமிஜி அவர்கட்கு நிறைந்த ஆட்சி இருந்தது. சாதாரணமாக உரையாடும் போது கூடச் சிந்தாமணிச் செய்யுள்களைப் பாடிக்காட்டிப் பொருளும் கூறுவார்.

தமிழ் இலக்கண நூல்கள், பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை, பதினெண்கீழ்க் கணக்கு, ஐம்பெருங்காப்பியம், ஐஞ்சிறுகாப்பியம், நடைதம், காசிகாண்டம் போன்ற இலக்கிய நூல்கள், பன்னிரு திருமுறை, பதினான்கு மெய்கண்ட சாஸ்திரங்கள் முதலான மாய சாஸ்திர நூல்கள், கந்தபுராணம் பெரியபுராணம் ஆகிய புராண நூல்கள், பாரதம், இராமாயணம் போன்ற இதிகாச நூல்கள் என்பவை தொடக்கம் பாரதி பாடல்வரை நன்கு படித்து அவ்வவற்றில் ஆட்சியும் பெற்றிருந்தார். மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் பண்டித பரீட்சைக்குத் தோற்றிச் சித்தியெய்தி மற்றையோரும் அவர் வழி தொடர வழிகாட்டினார். ஆசிரியப்பணி செய்யும் பொழுதே இலக்கியப் பணியிலும் ஆர்வம் காட்டினார். சிறுவயதிலேயே தந்தையார் காட்டிய வழி நின்று பெரிய புராண வசனம், பஞ்சதந்திரம், வினோதரச மஞ்சரி, வில்லிபாரதம் என்பவற்றையும் கற்றுத் தேர்ந்தார்.

மயிலாப்பூரில் மடத்தில் இருந்த காலத்தில் இராமக்கிருஷ்ண சங்கம் நடாத்தி வந்த 'இராமகிருஷ்ண விஜயம்' எனும் தமிழ்ச் சஞ்சிகையின் ஆசிரியராக இருந்து இயற்றமிழ் வழர பல அரிய பெரிய கட்டுரைகளை எழுதி வந்துள்ளார். அவர் எழுதிய கட்டுரைகளால் தமிழ்மொழி சிறப்புப்பெற்றது. அருள் செல்வநாயகம் அவர்கள் வெளியிட்ட, 'விபுலானந்த வெள்ளம்', 'விபுலானந்த ஆராய்வு', 'விபுலானந்தத்தேன்' போன்ற நூல்களிலே அவர் எழுதிய கட்டுரைகள் வெளிவந்துள்ளதை நாம் அறிவோம்.

சிலப்பதிகார நூலினைக் கற்றுத் தேர்ந்து அந்நூலில் வரும் அரங்கேற்று காதையை ஒட்டிய மாதவி அரங்கேற்றம், குன்றக்குரவை, ஆய்ச்சியர் குரவை, கானல்வரி ஆதியாம் பகுதிகளை நுணுகிப் படித்து ஆராய்ந்து, அழியாப் புகழ்பெறும் 'யாழ்நூல்' எனும் இசை நூலினை எழுதி வெளியிட்டார். இதனால் இசைத்தமிழ் வளர வழியேற்பட்டது. ஷேக்ஸ்பியரின் நாடகங்களைப் படித்துக் சுவைத்து 'மதங்க குளாமணி' என்னும் நாடக நூலினை எழுதி தமிழ் நாடக மரபினை மக்கள் அறிய வழி அமைத்தார். இராமக்கிருஷ்ண சங்கம் நடாத்திய மற்றொரு சஞ்சிகையான 'பிரபுத்த பாரதம்' என்னும் சஞ்சிகைக்கு ஆசிரியராக இருந்த காலத்தில் தமிழில் உள்ள அரிய பாடல்களை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டுத் தமிழ் மொழியின் சிறப்பினை வெளிக் கொணர்ந்தார். சுதந்திர தாகம் கொண்டு பாரதி பாடிய பாடல்களிலே உள்ள சிறப்பியல்புகளை எடுத்துக்காட்டி அவற்றினை ஆரம்ப வகுப்பு மாணவர்களுக்கும் கற்றுக் கொடுக்க வேண்டுமெனவும் ஆர்வம் காட்டினார்.

ம. சற்குணம் எம். ஏ அவர்களால் வெளியிடப்பட்ட 'அடிகளாரின் படிவ மலரிலே' யான் எழுதிய 'யான் கண்ட விபுலானந்தர்' என்னும் கட்டுரையிலே பாரதி பாடல்களை ஆரம்ப வகுப்பு மாணவர்கட்கு எவ்வாறு கற்பிக்கவேண்டும் எந்த வகுப்பு மாணவர்கட்கு எந்தெந்தப் பாடல்கள் பொருத்தமானது என விபுலானந்த அடிகளார் தெளிந்துரைத்ததை இவர் சித்தத்தில் உருவான சிறந்த சிந்தனையைச் சிறப்புற எடுத்துக்காட்டியுள்ளேன் என்பதை இவ்விடத்தில் நினைவு கூரக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

தமிழ் நாட்டில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்திலும் நமது ஈழ நாட்டிலே இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்திலும் தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியராக இருந்து தமிழ் வளர்ச்சிக்காகப் பல திட்டங்களை வகுத்துத் தமிழ்ப்பணி செய்துவந்துள்ளார். தாம் ஆங்கில நூல்களில் ஆங்கில மொழி மூலம் கற்றறிந்த பூதநூல், வேதிநூல்

ஆதியாம் நூல்களில் உள்ள நுண்பொருள்களைக் கற்றோரும் கல்லாதோரும் இலகு வில் படித்தறியக்கூடிய வகையில் தூய தமிழில் எடுத்து விளக்கிக் கட்டுரைகள் பல வரைந்துள்ளார். 'பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள் தமிழ்மொழியில் பெயர்த்தல் வேண்டும்' என்னும் பாரதியின் கனவினை நிறைவேற்றிய பெருமையும் அடிகளா ருக்கு உண்டு.

புத்தம் புதிய நூல்கள் பலவற்றைத் தமிழ் மொழியில் எழுத வேண்டுமென்ற ஆர்வத்தினே; தமிழ்மொழி மேலோங்க வேண்டும் அதற்காக உழைக்க வேண்டுமென்ற பேருணர்ச்சியை மக்களிடையே வளர்த்திடத் துடித்தார். தன்னை நாடி வந்த அனை வரிடத்தும் தமிழ்த் தொண்டில் ஈடுபடவேண்டுமென்ற உணர்ச்சியை ஊட்டினார். 1934ம் ஆண்டிலே சென்னைப் பட்டினத்திலே பச்சையப்பன் கல்லூரி மண்டபத்திலே அறிஞர் பலர் கூடிய மகாநாட்டிலே தமிழில் கலைச்சொல் அகராதி ஒன்று ஆக்க வேண்டுமென்ற உணர்வு பிறந்தது. அவ்வுணர்வினைச் செயல்படுத்த விழைந்த குழு விற்கு விபுலானந்த அடிகளார் அவர்களே பொதுத் தலைவராக இருந்து உழைத் தார். அவ்வுழைப்பின் பயனாகவே கலைச்சொல் அகராதி பிறந்தது. இவ் அகராதி யைத் துணைக்கொண்டே இப்போதும் தமிழ்நாட்டிலே வேதிநூல், பூதநூல், கணி தம், அரசியல் நூல், விஞ்ஞானக்கலை பற்றிய வேறு பல நூல்கள் விரைவாக வளர்ந்து வருகின்றன.

தமிழ்மொழியின் வளர்ச்சிக்காக விபுலானந்த அடிகளார் ஆற்றிய பணிகளே அளவிடற்கரியன. யாழ்ப்பாணத்தில் ஆரிய திராவிட மொழி நிறுவனத்தை உருவாக்கி அதன் முதல் தலைவராகத் தானே இருந்து பிரவேச பண்டித, பாலபண்டித பண் டித வகுப்புக்களை நடாத்திப் பண்டிதர்களை உருவாக்கிய பெருமையும் இவருக் குண்டு.

மொழிபெயர்ப்புத் துறையிலும் விபுலானந்த அடிகள் சிறந்து விளங்கினார். ஷேக்ஸ்பியரின் நாடக கதாபாத்திரங்களுக்கு கூடப் பொருத்தமுறு பெயர்களை மொழிபெயர்த்தும் அவரது கவிதை நயத்தை எந்த விதமான பொருள் வேறுபாடும் இல்லாமல் தமிழிலே ஆக்கம் செய்தும் தமிழில் புலமை பெற்றோரும் சுவைக்கும் வகையில் தமிழ்ப்பணி புரிந்தார்.

வித்தகர் விபுலானந்தர், பூஞ்சோலைக் காவலர், விவேகானந்த ஞானதீபம், நடராச வடிவம், நம்மவர் நாட்டு ஞான வாழ்க்கை, முதலான இயற்றமிழ் நூல்கள் பலவற்றை ஆக்கி இயற்றமிழ் வளரத் தமிழ்த்தொண்டு செய்தார். வசனநடை கைவந்த வள்ளலாக விளங்கினார். செய்யுள் இயற்றும் திறமையும் இவரிடத்தில் இருந்தது. இதனால் பல தெய்வத் துதிப்பாடல்களையும் இயற்றினார்.

நூலாசிரியராக உரையாசிரியராகப் போதகாசிரியராக பல்கலைக் கழகங்களின் முதற்றமிழ்ப் பெரும் பேராசிரியராகவும் இருந்து தமிழ்ப்பணி புரிந்தார்.

உடல் தளர்ந்து பிணிவடையப்பட்டு நடமாடமுடியாத நிலையில் சோர்வுற்றி ருந்த போதும் தமிழ்மொழி மீது கொண்ட தணியாத தாகத்தினால் தமிழ்த் தொண்டே தனித்தொண்டு என நினைத்து மற்றைய தொண்டுகளை விடத் தமிழ்த் தொண்டிற்கே முதன்மையிடம் கொடுத்து முன்னணியில் நின்ற பெருமையும் முத் தமிழ் வித்தகர் விபுலானந்த அடிகளாரையே சாரும் என்றால் அது மிகையாகாது.

'ஆங்கிலத்துக் கவிதை பலப் பல
அருமையாகத் தமிழ் செய்து தந்தனன்
நாங்கள் மொண்டு பருகி மகிழவும்
நன்று நன்றென உண்டு புகழவும்
தீங்கனிச் சுவை கொண்டவை தானுமே
தீட்டினான் தெய்வ யாழினை ஆய்ந்ததால்
ஓங்கினானின் உயர்வைப் பசுருவோம்
உண்மையோடவன் நூலும் பயில்வோம்' — (மஹாகவி)

பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளையின் தமிழ்ப்பணி

★ பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

மரபுவழிக் கீழைத்தேயக் கல்வியினையும், மேலைத்தேயக் கல்வியினையும் செவ்வனே பயின்று, அவற்றின் வழிப்பட்ட ஆற்றல்களையும், ஆய்வுநெறிகளையும் ஆளுமைமிக்க அனுபவத்தோடு தன்னுடைய ஆக்கங்களின் வாயிலாகவும் ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்கள் வாயிலாகவும் தமிழ்ச் சமுதாயத்துக்குப் பயன்படச்செய்தவர் பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை ஆவார். ஆறு ஆண்டுகள் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகக் கல்லூரியிலும், இருபத்துமூன்று ஆண்டுகள் பல்கலைக் கழகத்திலும் அவர் பலவகைகளிற் பணியாற்றினார்.

துன்னாலை ஆயுள்வேத வைத்தியர் க. கந்தசாமிப்பிள்ளையின் ஏக புதல்வனாக 1903ஆம் ஆண்டு யூலை மாதம் இரண்டாம் தேதி பிறந்தவர் கணபதிப்பிள்ளை. ஆறு பெண்களைப் பெற்ற கந்தசாமிப்பிள்ளை தன் ஒரே புதல்வன் கல்வியும் ஒழுக்கசீலமும் பெற்றுச் சிறக்கவேண்டுமென விரும்பினார். அதனால், வடமொழியிலும் தமிழிலும் வல்லவராகிய மா. முத்துக்குமாரசாமிக்குருக்களிடம் சிறுபராயம் முதற்கொண்டே அனுப்ப, இலக்கியம், இலக்கணம், யாப்பு ஆகியவற்றில் கணபதிப்பிள்ளையின் பரிச்சயமும் ஆர்வமும் வளரலாயின.

அதேவேளை புதிய கல்வி முறையைப் புறக்கணிக்காது, அதன்வழி 1927ஆம் ஆண்டு இலங்கைப் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியிற் சேர்ந்தார். அக்கல்லூரி இலண்டன் பல்கலைக்கழகத்தேர்வுகளுக்கு மாணவர்களைத் தயார்ப்படுத்துவதாக விளங்கியது. தமிழ்ச் சிறப்புப் பாடநெறி இருக்கவில்லை. இந்தோ ஆரியத்துறையிலே சேர்ந்து சமஸ்கிருதத்தைச் சிறப்புப் பாடமாகவும், பாளியைத் துணைப் பாடமாகவும் கற்ற கணபதிப்பிள்ளை 1930இல் முதல் வகுப்பிற் சித்தியெய்திக் கீழைத்தேய மொழியாராய்ச்சிக்கான பரிசிலையும் வென்றார். அக்காலத்திற் பிரசித்திபெற்று விளங்கிய பேராசிரியர் ஜி. பி. மலலசேகர, ரம்புகுவெல சித்தரத்ததேரர் ஆகியோரிடம் அவர் கல்வி பயின்றார்.

தமிழ் புறக்கணிக்கப்பட்ட, தமிழ் பயில்வது இழிவாகக் கருதப்பட்ட காலப்பகுதியில் தமிழ்க் கல்வியில் ஆர்வமீதுரப் பெற்ற கணபதிப்பிள்ளை தமக்குக் கிடைத்த கீழைத்தேய மொழியாராய்ச்சிப் பரிசிலைப் பயன்படுத்தி 1931 ஜனவரியில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்துக்குச் சென்று வித்துவான் பாடநெறியிற் சேர்ந்து இரு வருடப் பயிற்சியை 1932 மார்ச்சிலேயே வெற்றிகரமாக முடித்துக்கொண்டார்.

தமிழ்ப் பேராசிரியர் பதவியை முதன் முதல் ஆண்ணாமலையில் வகித்த சுவாமி விபுலாநந்தரிடத்து ஏலவே ஈடுபாடுகொண்ட கணபதிப்பிள்ளை அவரது மாணவராகும் வாய்ப்பினைப் பெற்றார். சுவாமியாரோடு ரா. பி. சேதுப்பிள்ளையும் அங்கு விரிவுரையாளராக இருந்தார். தமிழ். சமஸ்கிருதக் கல்வியின் நிலைக் களங்களாக நீண்டகாலமாக விளங்கிய தென்னிந்திய மடங்களிலே தமிழ் மரபினை யும் பண்பாட்டையும் பயின்ற பொன்னோதுவார் மூர்த்திகள், சர்க்கரை இராமசாமிப் புலவர், கந்தசாமியார், பலராமையர், இறை ஒளி சிவப்பிரகாசம்பிள்ளை ஆகியோரிடம் கற்கும் பேறும் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்திலே கணபதிப்பிள்ளைக்குக் கிட்டினது.

அண்ணாமலையில் வித்துவான் பட்டத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு இலண்டன் பல்கலைக்கழகம் சென்ற கணபதிப்பிள்ளை அங்கு கீழைத்தேயக் கல்விக் கழகத்தில் திராவிட மொழியில் கற்கலானார். இலண்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் சமஸ்கிருதப் பேராசிரியராக விளங்கிய ஆர். எல். ரேணரின் மேற்பார்வையின் கீழ் ஏழாம், எட்டாம் நூற்றாண்டுகளைச் சேர்ந்த தமிழ்க் கல்வெட்டுக்களின் மொழிநடை குறித்து ஆய்வு நிகழ்த்தினார். ஏ. லோயிட் ஜேம்ஸ், புறலின் ஆகியோரிடம் ஒலியியல் பயின்ற தோடு, கலாநிதி எல். டி. பாணந், பாரிஸில் புகழுடன் விளங்கிய பேராசிரியர் யூல்ஸ் புளாக் ஆகியோரிடம் ஆலோசனை பெற்று ஆய்வுமேற்கொண்டார். ஏற்கனவே சமஸ்கிருத, பானி, ஆங்கில, பிரெஞ்சு, ஜேர்மனிய மொழிகளை அறிந்திருபத கணபதிப்பிள்ளை கலாநிதி எச். டபிள்யூ. பெயிலியிடம் ஈரானிய மொழியையும் சி. எஸ். கே. பதியிடம் தெலுங்கு, மலையாள, கன்னட மொழிகளையும் கற்றார்,

பல கீழைத்தேய, மேலைத்தேயக் கல்விமான்களிடம் கற்றவரும் பல கீழைத்தேய, மேலைத்தேய மொழிகளிற் புலமை பெற்றவருமான கணபதிப்பிள்ளை இந்தோ ஐரோப்பிய, இந்தோ ஆரிய, திராவிட மொழியியற் பயிற்சிகளை முடித்துக்கொண்டு 1936 ஆம் ஆண்டு யூலை மாதம் இலங்கை திரும்பிப் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியிலே தமிழுக்குப் பொறுப்பான விரிவுரையாளரானார். அவ்வாண்டு ஆகஸ்டில் இலண்டன் பல்கலைக் கழகத்தில் முடித்த ஆய்வுக்காகக் கலாநிதிப் பட்டம் வழங்கப்பட்டது.

1936 முதல் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியிலே தமிழ்ப் படிப்புக்குப் பொறுப்பாயிருந்த கலாநிதி கணபதிப்பிள்ளை 1942 இல் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் தோற்று விக்கப்பட்டபோது தமிழ்த்துறைத் தலைவரானார். பின்னர் 1943 இல் பேராசிரியராகவும் தமிழ்த்துறைத் தலைவராகவும் பதவியேற்ற சுவாமி விபுலாநந்தர் 1947 இல் மறையக் கணபதிப்பிள்ளை பேராசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார். 1965 ஆம் ஆண்டு வரை இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் அவருடைய மாணவர்கள் எல்லோரும் 'எங்கள் பேராசிரியர்' என்று அன்போடு உரிமை பாராட்டும் வண்ணம் விளங்கினார்.

மொழி, இலக்கியத் துறைகளில் ஆழ்ந்த புலமைபெற்ற பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை ஆராய்ச்சி அறிஞராக, ஆக்க இலக்கிய கர்த்தாவாக, அன்புடைய ஆசானாக, சிறந்த மனிதாபிமானியாக வாழ்ந்து ஆற்றிய பணிகள் அளப்பரியன.

பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியில் அவர் கற்பிக்கத் தொடங்கிய காலத்திலே தமிழ்ப் படிப்பில் ஆர்வம் காணப்படவில்லை. மேல்நாட்டு நாகரிகத்தில் மூழ்கியவர்கள் ஆங்கிலத்தில் பேசுவதையும் ஆங்கிலேயர்போல ஒழுகுவதையுமே பெருமையெனக் கருதினர். தமிழை ஒரு பாடமாகப் படித்த சிலர் கூடப் பரீட்சையில் சித்தியெய்துவதை மட்டுமே குறிக்கோளாகக்கொண்டிருந்தனர். பாடப் பகுதிகளாக அமையாத இலக்கியங்களை அவர்கள் ஏறெடுத்துப்பார்க்கவும் மறுத்தனர். அவர் எழுதிய 1936 ஆம் ஆண்டு அறிக்கையில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டிருந்தல் கவனிக்கத்தக்கது: "பாடத்தை மாணவர்களுக்கு இத்துறை கற்பிப்பது பண்பாட்டுப் பெறுமானத்தை அவர்கள் விளங்

கிக்கொள்வ உதவும்பொருட்டேயன்றிப் பரிட்சைகளுக்கு அவர்களைத் தயார்படுத்தி வதற்காக அல்ல என்பதையும் வகுப்பு வேலைகளிற் கவனமாக இருப்பதனால் அதிக சிரமமின்றிப் பரிட்சைகளிலும் சித்தி எய்தக்கூடும் என்பதையும் திரும்பத் திரும்ப மாணவர்களுக்கு எடுத்துக்கூறவேண்டியுள்ளது. .'

தமிழைக் கற்பதில் மட்டுமன்றிப் பண்பாட்டுப் பெறுமானங்களை விளங்கிப் பேணுவதிலும் மாணவர்களிடையே ஆர்வத்தைத் தோற்றுவிக்கப் பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை மேற்கொண்ட முயற்சிகள் விதந்து குறிப்பிடத்தக்க பலவாகும். ஏற்ற பாடவிதானங்களைத் தீட்டுவதிலும் சமகால இலக்கியப் போக்குகளுடன் மாணவர்களைப் பரிச்சயப்படுத்துவதிலும் அவரது பங்களிப்புக் கணிசமானது. தமிழ்ச் சிறப்புப் பாட நெறியினை உருவாக்கி அதற்கு அங்கீகாரம் பெற்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

மொழியியல், இலக்கியம், சாசனவியல், வரலாறு, சமூகவியல் முதலான துறைகளில் அவர் ஏராளமான கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். இலங்கைத் தமிழருடைய வரலாற்றையும் அவர்தம் மொழி, இலக்கிய இயல்புகளையும் துலக்குவதிற் பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளையின் பணிகள் என்றும் மறத்தற்கரியவை.

வெள்ளை உள்ளங்கொண்ட பேராசிரியர் ஆக்க இலக்கியத் துறையில் மிகுந்த ஈடுபாடும் ஆர்வமும் கொண்டவராக இறுதிவரை விளங்கினார். இலண்டன், பாரிஸ் என்று பல நகரங்களோடும் மொழிகளோடும் பண்பாடுகளோடும் உறவுகொண்ட போதிலும், அவரது உள்ளம் எம்நாட்டுக் கிராமிய வாழ்விலேயே இலயித்திருந்தது. அமைதியான கிராமிய வாழ்வினையும் கிராமத்து மக்களின் மொழி, பழக்கவழக்கங்கள், வழிபாட்டு முறைகள், கலைகள் முதலானவற்றையும் அவர் ஆழமாகவும் அகலமாகவும் அவதானித்த சிறப்புக்கு அவரது ஆக்க இலக்கியங்களும் கட்டுரைகள் பலவும் சான்றுகளாக மிளிர்கின்றன.

பண்டை இலக்கியங்களில் மட்டுமன்றி நவீன இலக்கியங்களிலும் ஈடுபாடு கொண்ட பேராசிரியர், பிரெஞ்சு, ஜேர்மன், ஆங்கிலப் புனைகதைகளால் ஈர்க்கப்பட்டு அவைபோன்றவற்றைத் தமிழிலே புனைய விழைந்தார். அவர் எழுதிய சிறுகதைகள் நூலுருப் பெறாவிட்டாலும், நாவல் வடிவிலான பூஞ்சோலை, நீரர மங்கையர், வாழ்க்கை விநோதங்கள் ஆகியவை வெளிவந்துள்ளன.

கவிதையை இரசிப்பதிலும் ஆக்குவதிலும் பேராசிரியருக்கு அலாதியான பிரியம் தொடர்ந்து இருந்தது. அவரது கவிதைகள் சில சூவுதும் மலரே என்ற தலைப்பில் நூலுருப் பெற்றுள்ளன. பல கவிதைகள் நூலுருப் பெறவில்லை. வான யாத்திரை, விந்தை முதியோன் முதலான கவிதைகள் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கவை. இந்நூற்றாண்டின் முற்பாதியிலமைந்த யாழ்ப்பாண வாழ்க்கைப் பகைப்புலத்தைத் தத்ருபமாகச் சித்திரிக்கும் காதலியாற்றுப்படை என்ற நூல், பழையதொரு செய்யுள் வடிவம் அவதானத்திறனும் ஆற்றலும் வாய்ந்த ஒரு கவிஞரார் புதிய அனுபவங்களை வெளியிடும் பொருட்டுக் கையாளப்படும் சிறப்புக்கு ஓர் உதாரணமாக விளங்குகின்றது.

தமிழ் நாடக வரலாற்றிலே பேராசிரியருக்குச் சிறப்பான இடம் உண்டு. அவரது நாடகத்துறைப் பங்களிப்புப் பலராலும் மெச்சி மதிக்கப்படுவதாகும். ஸ்ரீ ஹர்ஷ தேவரின் புகழ்பூத்த ரத்னாவலி என்ற சமஸ்கிருத நாடகத்தைத் தழுவினது மாணிக்கமலை என்ற நாடக நூல். அது பழைய நாடக பாணியில் மரபுவழிச் செய்யுள்கள் இடையீட்டுவரப் பேராசிரியரால் ஆக்கப்பட்டது. அவரது சங்கீலி என்ற வரலாற்று நாடகம் ஓரோவிடத்துப் பேச்சுவழக்கில் அமைந்தபோதிலும், இலக்கிய வழக்கில் எழு

தப்பட்டதாகும். விடுதலைபெற்ற நாட்டு மக்களுக்கு வரலாற்றையும், வரலாற்று வீரர்களைப்பற்றியும் உணர்த்துவதை நோக்கமாகக்கொண்டு அது புனையப்பட்டது.

யாழ்ப்பாண மக்களின் அன்றைய வாழ்வோட்டங்களையும் பேச்சு வழக்கினையும் வெகு துல்லியமாக அவதானித்து நாடகங்களிலே பதிவுசெய்தமை விதந்து பாராட்டப்படும் பேராசிரியர் பணிகளிலே தலைசிறந்ததாகக் கருதப்படுகிறது. மத்திய தர வர்க்கத்தினரின் வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகள், அபிலாசைகள், மேனாட்டு மோகம், அதிகார ஆசை, போலி வேடங்கள் முதலானவற்றை இலேசான நகைச்சுவை இழையோடத் தமது நாடகங்களிலே சித்திரித்து அவற்றைப் பல்கலைக்கழக மாணவர்களைக்கொண்டு பேராசிரியர் அரங்கேற்றினார். இருநாடகம், நானாடகம் என்ற தலைப்புக்களில் நூல்களாக வெளிவந்த அவரது ஆறு நாடகங்கள் அந்தவகையிலே குறிப்பிடத்தக்கவை. பொதுசனப் பேச்சு வழக்கை இலக்கியத்திற் பொறித்தமை கண்டு முகஞ்சுழித்த சிலர் பேச்சு வழக்கினை எழுத்திலே பதிவு செய்வதற்குத் தேவைப்பட்ட மொழித் திறனையும் அவ்வாறு செய்வதன் தாற்பரியத்தையும் அறிந்தாரல்லர். ஆனால், அச்செயலை மெச்சி வரவேற்ற சுவாமி விபுலாநந்தர் மட்டக்களப்புப் பேச்சு வழக்கினையும் நாடகங்களில் ஆண்டு பதிவுசெய்யுமாறு வேண்டிக்கொண்டார்.

பல்கலைக்கழக ஆசிரியர் என்ற முறையிலே பரந்த நோக்கினையும் உரத்த சிந்தனையினையும் அவர் என்றும் தூண்டுபவராக விளங்கினார். பாடங்களைக் கற்பிப்பதோடும் விளக்குவதோடும் நின்றாவிடாது, புதிய வினாக்களை எழுப்பி அவற்றுக்கு விடைதேடத் தூண்படுபவராகவும் புதிய கருத்து வெளியீடுகளின்பால் மாணவரை ஆற்றுப்படுத்துபவராகவும் திகழ்ந்தார். ஏனைய ஆசிரியர்களினதும் மாணவர்களினதும் மதிப்பிற்குரிய, திறந்த மனங்கொண்ட, உண்மையினையும் அழகினையும் செம்மையினையும் தேடும் ஆசானாக மிளிர்ந்தார்.

மாணவர்களோடு அவரது உறவு என்றும் அன்பினாற் பிணைக்கப்பட்டதாக அமைந்தது. மாணவர்களுடைய எண்ணங்களையும் உணர்வுகளையும் பலங்களையும் பலவீனங்களையும் புரிந்துகொண்டு அவர்தம் காரியங்களிற் கைகொடுக்கும் ஆசிரியராக அவர் பணியாற்றினார். பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச்சங்க நடவடிக்கைகளுக்கு உந்து சக்தியாக விளங்கினார். 1948 ஆம் ஆண்டு பேராசிரியரின் நாடகமொன்றினை அரங்கேற்றி அதன்மூலம் கிடைத்த பணத்துடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இளங்கதிர் என்ற தமிழ்ச் சங்கத்தின் சஞ்சிகை நீண்டகாலமாக வெளிவர அவர் உற்சாகம் அளித்தார். கலை, இலக்கியத்துறைகளிலே தமிழ் பேசும் மாணவர்களை ஈடுபடுத்துவதிலும் அவர்தம் திறன்களை வளர்ப்பதிலும் தமிழ்ச் சங்கமும் இளங்கதிரும் காத்திரமான பங்களிப்பினை நல்கிவருகின்றன. தமிழை ஒரு பாடமாகப் பயின்று பரீட்சை முடித்து வெளியேறவிருந்த மாணவர்களை ஆண்டுதோறும் வீட்டுக்கு அழைத்துத் தேனீர் விருந்தளித்து உபசரித்த பண்புசால் பரிவினை அவரது மாணவர்கள் என்றும் மறக்க மாட்டார்கள்.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலானவையும் என்றும் மறக்கவொண்ணாதவையும் யாவையெனின், அவரது தோற்றத்திலும் பேச்சிலும் செயலிலும் நேசபூர்வமாகப் பொருந்தி என்றும் துலங்கிய ஆழ்ந்தறிந்த அடக்கமும் நேர்மையும் எளிமையும் மகோன்னத மனிதாபிமானமும் ஆகும்.

“திருப்தியினால் எல்லையற்ற ஆனந்தம் உண்டாகின்றது.”

— சுவாமி விவேகானந்தர் —

விபுலானந்தரும் தமிழ் மொழியும்

கலாநிதி. சி. மௌனகுரு
கிழக்குப் பல்கலைக் கழகம்.

தமிழ் மொழிப் பிரயோகம்பற்றி அறிஞர்களிடையேயும் பொது மக்களிடையேயும் பல கருத்து வேறுபாடுகள் இன்றும் காணப்படுகின்றன. பிறமொழிக் கலப்பும், பேச்சுத் தமிழ்ப் பிரயோக முமே இக்கருத்து வேறுபாடுகள் எழக் காரணங்களாகும்.

தமிழிற் பிறமொழிச் சொற்களைக் கலந்து எழுதுதல் சரி என்போர் சிலர். தவறு என்போர் சிலர். பேச்சுத் தமிழையும் சிறந்த தமிழ் என ஏற்போர் சிலர். இல்லை என மறுப்போர் சிலர். தமிழ் மொழிப் பிரயோகம்பற்றி விபுலானந்த அடிகளாரின் கருத்துக்கள் என்ன என்பதை இக்கட்டுரை விளக்குகின்றது.

விபுலானந்த அடிகளார் தமிழின் தொன்மைபற்றியும் அதன் தனித்துவம் பற்றியும் தனிப்பட்ட கருத்துக்களைக் கொண்டிருந்தார். விபுலானந்தர் வாழ்ந்த காலச் சூழல் இத்தகைய கருத்துக்களை அவருக்கு அளித்திருந்தது. விபுலானந்த அடிகளார் காலத்தில் பண்டைய தமிழ் இலக்கியங்கள் ஏட்டு வடிவிலிருந்து அச்சுவமேறின இலக்கியம் தமிழ் வரலாறு தமிழின் தொன்மைபற்றிய ஆராய்ச்சிகள் பரவலாக நடத்தப்பட்டன. ஏனைய மொழிகளின் தொடர்பின்றி தமிழ் தானே தனித்து இயங்கக்கூடியது என்று கால்டுவெல் தனது திரரவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம் என்ற முக்கியமான நூல்மூலம் நிறுவினார். இதன் படினாக தனித் தமிழ் இயக்கம் போன்ற பண்பாட்டு இயக்கங்கள் தோன்றலாயின. தனித்தமிழியக்கம் என்பது தமிழ் எழுதப்படும்பொழுது பிற மொழிச் சொற்பிரயோகங்களைச் சிறப்

பாக வடமொழிச் சொற்பிரயோகங்களைத் தவிர்த்து முற்றிலும் தமிழ் மொழிக்கேயுரிய சொற்களால் எழுதப்படல் வேண்டும் என மறைமலையடிகளால் தோற்றுவிக்கப்பெற்ற ஓர் இயக்கமாகும். இதனை ஓர் இலக்கிய இயக்கம் என்பர்.

பொதுவாக பாரம்பரிய முறையில் ஊறிய பண்டிதர்களில் மிகப் பெரும் பாலானோர் பேச்சுத் தமிழுக்கு எதிரானோரே அறுபதுகளிலே சிறுகதை இலக்கியமா இல்லையா என்பதுபற்றியும் அதிற் கையாளப்படும் தமிழ் மொழிப் பிரயோகம்பற்றியும் ஈழத்தில் பலத்த மரபுச் சண்டையொன்று நடந்தது. பண்டிதர்கள் சிலர் சிறுகதையில் கையாளப்படும் பேச்சு வழக்குத் தமிழை இழிசனர் தமிழ் எனவும் அதனை இழிசனர் இலக்கியம் எனவும் கூறினர். இலக்கணத் தமிழின் இரட்ககர்களான இவர்கள் விபுலானந்தர் காலத்திலும் செந்தமிழிற் பேசுதலே தமிழிற் பேசுதல் என எண்ணினர். தமிழுக்குப் புரட்சிக் கவிஞராக அறிமுகமான பாரதிதாசன்கூட தமது பாட்டொன்றில் காதலன் கொச்சையான தமிழிற் பேசிவிட்டான் என்பதற்காக அவனைக் கைவிட்ட காதலியை ஆதர்சத் தமிழ்க் காதலியாகக் காட்டுகையில் பண்டிதர் முதல் புரட்சிப்பாவலர் வரை தமிழ் மரபு பிடித்தாட்டிய தன்மையினைப் புரிந்துகொள்ளலாம்.

பிறமொழிச் சொற்களைத் தமிழிற் கலத்தலும், பேச்சுத் தமிழில் எழுதுதலும் தமிழ் மொழிக்குத் தீங்கு விளைவிக்கும் என்ற கருத்துக்கள் நிலவிய சூழலிலேதான் தனித்தமிழில் தங்கள்

பெயர்களை மாற்றிக்கொள்ளும் வழக்கம் அக்காலத் தமிழறிஞர்களிடையே உருவாயிற்று. வேதாசலம்பிள்ளை என்ற தமது வடமொழிப் பண்புமிக்க பெயரை (வேதம்-மறை, ஆசலம்-மலை) மறைமலையடிகள் எனத் தனித் தமிழியக்க முன்னோடி மாற்றிக்கொண்டார். சூரிய நாராயண சாஸ்திரியார் தனது பெயரை பரிதிமாத்தலை ஏன் என மாற்றியமையும் நவந்த கிருஷ்ணபாரதியார் தனது பெயரை வெண்ணெய்க் கண்ணனார் என மாற்றியமையும் பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை தனது புனை பெயரை குழு இறையனார் (கணம் - குழு, பதி - இறையனார்) என மாற்றியமையும் இப்பின்னணியிலேயே நடைபெற்றன. இவையாவும் தனித் தமிழியக்கத்தின் தாக்கமே.

தனித் தமிழில் எழுதுவது மாத்திரமல்ல. பிற மொழிச் சொற்களைத் தமிழ்மயப்படுத்தியும் எழுதல் வேண்டும் என்ற கருத்தும் இக்காலத்தில் நிலவியது ஒரு வகையில் இதனை தனித் தமிழியக்கத்தின் செல்வாக்கின் விளைவு என்றே கூறலாம். சேக்ஸ்பியரின் Cymbeline சம்மந்த முதலியாரால் (1914) சிம்மளநாதன் எனவும் othello பி. எஸ். துரைசாமி ஐயங்காரால் (1910) யுத்தலோலன் எனவும் ஏ. மாதவையாலையால் (1918) உதயலன் எனவும் Hamlet பி. சம்பந்த முதலியாரால் (1908) அமலாதித்தியன் எனவும் Macebeth சம்பந்த முதலியாரால் (1910) மகபதி எனவும் மொழி ஆக்கம் செய்யப்பட்டன. ஆங்கில மொழிப் பெயர்கள் தமிழ்மயமாகியமைக்கு இவை நல்ல உதாரணங்களாகும்.

இத்தகையதொரு சூழலில் விபுலானந்தர் எவ்வாறு இயங்கினார், அவர் கருத்துக்கள் இதுபற்றி என்னவாயிருந்தன என்பதுபற்றி நோக்குதல் சுவையும் பயனுமுடையதாகும்.

விபுலானந்தருக்கு தனித் தமிழியக்க முன்னோடிகள் எனும் தீவிர செயற்பாட்டாளர்களினதும் (Activist) தொடர்புகள் இருந்தமைக்குச் சான்றுகளுண்டு. எனவே தமிழ் மொழிப் பற்றும் தீவிர

தமிழுணர்ச்சியும் கொண்டிருந்த விபுலானந்தர் இத்தகை ஒரு போக்கின் செல்வாக்கிற்குட்படுதல் தவிர்க்கமுடியாததே.

மாதங்க சூளாமணியில் (1924) தன் ஆராய்ச்சி நோக்குக்கிணைய சேக்ஸ்பியரின் சில நாடகங்களிலிருந்து சில பகுதிகளை மொழிபெயர்த்துத் தரும் விபுலானந்தர் அந்நாடக நாயகர்களின் ஆங்கிலப் பெயர்களைத் தமிழிற் தருகையில் தன் முன்னோடிகளைப் பின்பற்றுவதைக் காணலாம். Macebeth மகபதி எனவும், Alonso அலாயுதன் எனவும், Antonio அறந்தன் எனவும், Mercutio மார்த்தாண்ட சோழன் எனவும், Tybalt தீவலமல்லன் எனவும், Juliet சுசிலை எனவும், Roneo இரம்மியன் எனவும் அடிகளாரின் நூலில் தமிழ்மயம் கொண்ட நாமம் பூணுகிறார்கள்.

இவ்வண்ணம் தமிழைப் பிறமொழிகலவாது எழுதவேண்டும் என்ற எண்ணமும் தனித்தமிழியக்கத்தின் வாதையும் விபுலானந்தரை மரபின்மீது பற்றிறுக்கம் கொள்ளச் செய்கின்றன.

“தமிழ்மொழியை மரபு தவறாது ஆராய்ந்து கற்றோரும் அவ்வாறு கற்றுத் தேறியவரை வழிபடுவோருமாகிய இரு சாரருமே உண்மைத் தமிழ்த் தொண்டிற்கு உரியோராவார்” என்று கூறும் விபுலானந்தர் மரபை ஆதரிப்பது மாத்திரமன்றி முன்னோர் மொழிப் பொருளையும், மரபுபட்ட இலக்கண முடிவுகளையும் ஆராய்ந்து அறிந்துகொள்ளாது நெறியலாக்களை மயக்கி அவர் தம்மை நெறியல்லா நெறியிற் புகுத்தி ஆரவாரிப்போர் செயலானது குருடனை குருடன் வழி நடத்துவது போலாகும் என்று கூறுவது மரபைப் போற்றுவதுடன், இலக்கண மரபுகளை அறியாது எழுதுவோர் கண்டிக்கப்படத்தக்கவர் என்ற அவர் கருத்தையும் காட்டுவதாக உள்ளது. தமிழ்மொழிப் பழமை, தூய்மைபற்றி விபுலானந்தர் கொண்ட கருத்துகளே தமிழ் மரபு பேணல். அதன் இலக்கண மரபு பேணல் என்ற நிலைக்கு அவரைக் கொணர்ந்தது எனலாம்.

மரபு பேணப்படவேண்டும் என்ற கருத்து உறுதியானதும் எது மரபு? எது தமிழ்? என்ற வினா எழுதல் இயல்பு. தமிழை மரபுவழித் தமிழ்ப்பண்டிதர்களிடம் மாத்திரமன்றி, தாமாகவே மொழியியல் ரீதியாகப் பயிலும் வாய்ப்பு அடிகளாருக்கு இருந்தது. மொழியியல் ஆய்வுகள் தமிழிற் பெருவிருத்தியுறாத காலத்தில் அடிகளார் வாழ்ந்திருப்பினும் 1850 இலிருந்து கால்டுவெல் தொடக்கி வைத்த மொழிபற்றிய ஆராய்ச்சி (Philo 1099) குறிப்பிடத்தக்கது. கால்டுவெல்லின் ஆய்வினின்று திராவிட மொழிகள் அதன் கிளைகள்பற்றிய ஆய்வுகள் எழலாயின. இரு பல்கலைக் கழகங்களில் பேராசிரியராகக் கடமைபுரிந்த விபுலானந்தர் மொழியில் ஆய்வுகள்பற்றியும் அறிந்திருப்பார்.

மொழியியல் ஆய்வுபற்றிய அறிவு தமிழ், சோழ நாட்டுத் தமிழ் ஈழநாட்டுத் தமிழ், பாண்டியநாட்டுத் தமிழ் எனவும், இன்னும் பல உட்கிளைகளாகவும் பிரிந்து கிடப்பதை அடிகளாருக்கு அளித்திருக்கும் சேர நாட்டுத் தமிழ், ஈழநாட்டுத் தமிழும் என்ற ஒரு கட்டுரையில் மரபுவழித் தாக்கமும் தமிழுணர்ச்சியும் பெற்ற அடிகளார்

‘எது தமிழ் என வினவுவார்க்கு பாண்டியன் தமிழே தமிழ் என்போம்’ என்கிறார்.

ஆங்கில மொழியினை வேந்தன் மொழி (King Language) என அம் மொழிப் புலவர் வியந்து கூறுவதுபோல தமிழினைப் பாண்டியன் தமிழ் என நாம் கூறவேண்டும் என்பது அடிகளார்கருத்து. இன்றைய மொழியியல் ஆய்வும், வளர்ச்சியும் இவ்வண்ணம் கூறாது இவ்வியல் மக்கள் பேசும் தமிழே வாழும் தமிழ் எனக் கூறும். ஆனால் விபுலானந்தர் பாண்டியன் தமிழையே தமிழ் என்கின்றார். மக்கள் பேசும் தமிழை முன்னிறுத்தாது மன்னர் பேசும் தமிழை முன்னிறுத்தியமை இலக்கணம் கூறும் முறைக்கிசைய ஒரு செயற்கை நடையில்-எழுத்து நடையிற் பேசும் முறையினை மனதிற் கொண்டேயாம்.

தமிழ் உணர்ச்சியும், தமிழின் தொன்மைபற்றிய கருத்துருவமும் விபுலானந்தருக்கு மொழித்தாய்மை, மரபு பேணும் மனப்பாங்கினைக் கொடுத்திருப்பினும் நடைமுறை வாழ்வும், அதனாற் பெற்ற அனுபவ அறிவும் அவர் பெற்ற நூலறிவும் இக்கருத்துகளைவிட மாறுபட்ட கருத்துக்களையும் அவருக்குத் தந்தன.

மதங்க குளாமணியில் ஆங்கிலப் பெயர்களுக்குத்தக தன் முன்னோரை அடியொற்றித் தமிழருவம் தந்த அடிகளார் அத்தகைய பெயர்கள் சிலவற்றை வடமொழிப் பெயர்களிலும் அமைத்திருப்பதனை அவதானிக்கக்கூடியதாயுள்ளது. Ferdinand ஐ பிரியதாத்த மன்னன் எனவும் Fool ஐ விதூஷகன் எனவும், Jaquen ஐ ஜயதேவர் எனவும், Portie ஐ விஜயை எனவும் மாற்றியிருப்பதைக் காணுகையில் மறைமலையடிகள் போன்றோரைப்போன்று தனித் தமிழ்ப்பற்றுக் கொண்டவராக விபுலானந்தர் இருக்கவில்லை என்பதும் தெரிகிறது. வடமொழி எதிர்ப்பு வெறி, தனித் தமிழியக்கக் கொள்கையுடையோரைப் போல இவரிடம் இருக்கவில்லை என்பதுடன் நிதானமான ஒரு நோக்கும் இவருக்கு இருந்தது என்பதனைப் பின்வரும் இவர் கூற்று காட்டுகிறது.

வடமொழி தமிழ் மொழியெனுமிரு மொழிக்கும் இலக்கணம் ஒன்றையொன்று எண்ணுக என்னும் கூற்றினை நாம் முற்றிலும் ஒப்புக்கொள்ளாவிடினும் வடமொழியிலிருந்து தமிழான்றோராலே தமிழருவாக்கி வழங்கப்பட்ட சொற்களைப் பிறமொழிச் சொற்களெனக் கடிந்தொதுக்குதல் மேற்கொள்ளாது அவை தம்மை ஆக்கத்தமிழ் மொழியாகத் தழுவிக்கொள்வதே முறையாகும்.

விதூஷகன், விஜயை, ஜயதேவன், பிரியதர்த்த என்ற பெயர்கள் யாவும் வடமொழிப் பெயர்களே. ஆனால் இவையாவும் தமிழ் ஆன்றோரால் வழங்கப்பட்ட பெயர்கள் என்ற கருத்தே விபுலானந்தர் கருத்தாகும். இக்கருத்து அன்றைய தீவிரத் தனித்தமிழ் இயக்கத்திலிருந்து இவரை வேறுபடுத்தும் கருத்துமாகும்.

இவ்வண்ணம் மொழிபற்றிய ஒரு தாராளக் கொள்கை உருவாகுவதற்கு இவருடைய பன்மொழி அறிவுடன் இவர்களைச் சொல்லாக்கத்தீட்டுபட்டிருந்தமையும், பிறமொழிச் சொற்களுக்குப் பல புதுத் தமிழ்ச் சொற்களை உருவாக்கிக்கொண்டிருந்தமையும் உலக அறிவைத் தமிழுக்குள் கொண்டுவர, பண்டைய தமிழ் மாத்திரம் போதாது என்ற உண்மையை இவர் நடைமுறையிற் கண்டு கொண்டமையும் காரணங்களாகலாம்.

சோழ மண்டலத் தமிழும், ஈழ மண்டலத் தமிழும் என்னும் கட்டுரையில் வட நாட்டிலிருந்து வெளிவரும் மாடன் ரிவியூ என்னும் ஆங்கில சஞ்சிகை ஒன்றிலே தமிழ் மொழி ஒலியியல் (The Phonetics of the Tamil Language) என்னும் பொருள்பற்றி எழுதிய தன் வியாசம்பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் குறித்த வியாசத்திலே தமிழ் நாட்டு மக்கள் இக்காலத்திலே திண்ணையிலும் தெரு வீதியிலும், கடை வீதியிலும், தொழிற்சாலையிலும் வழங்கும் தமிழ் மொழியின் சிறப்பியல்புகள் சிலவற்றை எடுத்துக்காட்டினேன். அஃதன்றியும் ஸ்ரீமான் டி. கே. சிதம்பரநாத முதலியார் உள்ளிட்ட தமிழன்பர்கள் தமிழ் மக்களது வழக்குமொழியாகிய உயிர்த்தமிழினது அழகினையும் ஆற்றலினையும் தீர விசாரித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன் என்கிறார். வழக்குத் தமிழின் சிறப்பியல்புகள் என்று குறிப்பிடுவதும் வழக்குத் தமிழே உயிர்த்தமிழ் என்பதும் அது அழகுடன் ஆற்றலும் வாய்ந்தது என்பதும் அடிகளார் கருத்து.

மரபுவழி இலக்கணப்படி எழுதவேண்டும் என்று கூறும் அடிகளார் வழக்குத் தமிழே உயிர்த்தமிழ் என்று கூறுவது முரணாகத் தெரியினும் இது முரணன்று.

அறிவும் நடைமுறையும் விபுலானந்தரை தமிழணர்ச்சிச் சுழிக்குள் இருந்து நிஜ உலகுக்கு இழுத்துவந்துவிட்டது. உணர்ச்சி தூய தமிழ்ப் பிரயோகத்தின்பால் நிற்க, அறிவு அது பிழை எனச் சாற்றுகின்றது.

தமிழ் மொழி ஆராய்ச்சியினைப்பாடுடைய விபுலானந்தர் தமிழ் மொழிகாலத்திற்குக் காலம் மாறுகின்றது என்பதையும் அதை மாற்றி வளர்த்தெடுப்போர் சாதாரண மக்களே என்பதையும் அறிந்து வைத்திருந்தார். கம்பராமாயண காலத்திலே எல்லோரும் பேசிய தமிழை அறிய இராமாயணத்தைவிட அக்காலக் கல்வெட்டுக்கள்தான் உதவுகின்றன எனக் கூறும் அடிகளார் கலித்தொகையில் உலக நடையும் வழக்கு மொழியும் வருவதாகக் கூறுகிறார்.

ஒருவர் பிறந்த தாலுக்கா, ஜில்லா அவரது குலம், கோத்திரம் தொழில், பொருணிவை என்னுமிவற்றை அவரது மொழியினின்று அறிந்துகொள்கிறோம். ஆதலினாலே எல்லோரும் எல்லாவிடத்தும் உயர்ந்தோர் வாழ்க்கையே கைக்கொள்ளவேண்டும் என்பது எனது கருத்தன்று. தாம் தாம் வழங்குகின்ற வழக்கு மொழியையே நயம்பட உரைக்கப் பயின்றுகொள்ளவேண்டும்.

பாண்டியன் தமிழே தமிழ். அதுவே நிலைபெறுடையது. அறிஞர் போற்றற் குரியது என்று கூறிய அதே அடிகளார் பின்னால் எல்லோரும் எல்லா இடத்தும் உயர்ந்தோர் வாழ்க்கைக் கைக்கொள்ளவேண்டும் என்பது தன் கருத்தன்று என்பதும் வழக்குமொழியாகிய உயிர்த்தமிழ் என்பதும் அடிகளார் தமிழ் மொழிப் பிரயோகம்பற்றி வைத்திருந்த கருத்துக்களைக் காட்டுவனவாகவுள்ளன.

தமிழுணர்ச்சிக்கும் ஆராய்ச்சி அறிவுக்கும் இடையில் நின்ற அடிகளார் தமிழுணர்ச்சிமீது மட்டெற்றவராய் தமிழிலக்கண மரபை அழுத்திக் கூறினும் தனித் தமிழ்ப் பிரயோகத்தை அல்லது தமிழ்மயப்படுத்தும் முறையினை வரவேற்றினும் நடைமுறையில் அவ்வாறு முடியவில்லை.

தமிழ் உணர்ச்சி அவரை வெகுவாகப் பாதித்தது. அதே நேரம் அறிவும் ஆராய்ச்சியும் அவரை சதா உறுத்திக் கொண்டே இருந்தன என அமைதி காணுதலே பொருத்தமுடையதுபோலத் தோன்றுகிறது. *

பேராசிரியர் உவைவின் தமிழ்த்தொண்டு.

தமிழ்த்தொண்டு எனக் குறிப்பிடும்போது அதனை இரண்டு வகையாகப் பார்க்கலாம். ஒன்று, ஒருவர் தமிழுக்கு ஆற்றிய தொண்டு. மற்றது தமிழ் ஒருவருக்கு ஆற்றிய தொண்டு. ஒருவர் தமிழுக்கு ஆற்றிய தொண்டுக்கு அடிப்படையாக அமைவது தமிழ் அவருக்காற்றிய தொண்டு. தமிழ்த்தொண்டு புரிந்தோர் எனக் கணிக்கப்படுவோர் அதற்கான பயிற்சியை எங்ஙனம் பெற்றார் என அறிதல் வேண்டும். அவர்தம் ஆரம்பத் தமிழ் அறிவு எங்ஙனம் பெறப்பட்டது என்பதை அறிதல்வேண்டும். பேராசிரியர் கலாநிதி எம். எம். உவைஸ் அவர்கள் பாணந்துறையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். மேல் மாகாணத்தில் உள்ள களுத்துறை மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ளது பாணந்துறை நகர்.

பாணந்துறையில் ஓர் ஊர் ஊர்மனை. முஸ்லிம் மக்கள் அந்தக் கிராமத்தை அவ்வாறே அழைப்பர். ஏனையோர் அந்தக் கிராமத்தை ஹேனமுல்லை என்பர். ஊர்மனை முஸ்லிம் மக்கள் நெருக்கமாக வாழும் ஓர் ஊர். பண்டைய தமிழ் வழக்கில் ஊர்மனை என்றாலே கிராமம் என்பது பொருள். முஸ்லிம் மக்கள் பெரும்பான்மையாக வாழும் கிராமங்கள்தோறும் இலங்கையின் பல பாகங்களில் தமிழ்ப் பாடசாலைகள் இயங்கிவந்துள்ளன. இன்றும் தொடர்ந்து இயங்கி வருகின்றன. அத்தகைய ஒரு தமிழ்ப் பாடசாலை ஊர்மனையிலும் அமைந்து இருந்தது. உவைவின் தந்தையாரின் பெருமுயற்சியாலே அந்தப் பாடசாலை உருவாகியது. பின்னர் அப்பாடசாலை அரசாங்கத்துக்கு ஒப்படைக்கப்பட்டது. 1918 முதல் அந்தப் பாடசாலை ஹேனமுல்லை அரசினர் தமிழ்ப் பாடசாலையாகப் பணியாற்றிவருகின்றது. இன்று அது ஜீலான் மகா வித்தியாலயமாகத் திகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றது.

ஊர்மனை அரசினர் தமிழ்ப் பாடசாலையில் பாலர் வகுப்பில் சேர்ந்து தமிழ் பயிலத்தொடங்கினார் உவைஸ். அப்பொழுது ஆசிரியர் குழாத்தில் ஒருவரைத் தவிர மற்றவர்களெல்லோரும் யாழ்ப்பாணத்துக் கரவெட்டியைச் சேர்ந்த ஆசிரியர்களாக இருந்தனர். ஓர் ஆசிரியர் மாத்திரமே தென்னிலங்கையைச் சேர்ந்த வலிகாமத்து முஸ்லிமாயிருந்தார். அந்த தமிழ் ஆசிரியர் மாணவருக்கு அறிமுகப் படுத்திய பாடல் ஆறுமுகநாவலரின் பால பாடங்களாகும். அதன்

அல்ஹாஜ் எஸ். எச். எம். ஜெமீல்

செயலாளர்,

முஸ்லிம் சமய பண்பாட்டலுவல்கள் இராஜாங்க அமைச்சு.

மூலம் அப்பொழுது பயின்ற மாணவருக்கு ஆறுமுகநாவலரின் வசன நடை அறிமுகப் படுத்தப்பட்டது. அந்தக் காலகட்டத்தில் முதலாம் பால பாடம், இரண்டாம் பால பாடம், நான்காம் பாலபாடம் என்பன ஆறுமுகநாவலர் அவர்களால் இயற்றப்பட்டவை. மூன்றாம் பால பாடத்தை இயற்றியவர் ஆறுமுகநாவலரின் மருகரும், மாணவருமான வித்துவான் ச. பொன்னம்பலப்பிள்ளை அவர்கள். இங்ஙனம் ஆறுமுகநாவலரின் பால பாட நூலறிவு உவைவரின் தமிழறிவுக்கு அத்திவாரமாக அமைந்தது. அதன் தாக்கத்தை அவருடைய பிற்காலத் தமிழ் அறிவில் பிரதிபலிப்பதைக் காணலாம். கனிஷ்ட தராதரப் பத்திரப் பரீட்சையுடன் இவருடைய தமிழ்ப் பாடசாலைப் பயிற்சி முடிவடைந்தது. பின்னர் அதே பகுதியில் உள்ள ஆங்கிலப் பள்ளியில் சேர்ந்து படித்தார். துரித முன்னேற்றம் கண்ட உவைஸ் பாணந்துறை அர்ச். யோவான் கல்லூரியில் சேர்ந்து சிரேஷ்ட தராதரப் பத்திரப் பரீட்சைக்குத் தோற்றி தேர்ச்சி பெற்றார். பின்னர் பல்கலைக்கழகப் புகுமுகப் பரீட்சைக்குத் தோற்றினார். அன்று பல்கலைக்கழகப் புகுமுகத் தேர்வும், உயர்தரப் பாடசாலைத் தராதரப் பத்திரப் பரீட்சையும் ஒன்றாய் நடைபெற்றன. இம்மூன்று பரீட்சையிலும் தமிழை ஒரு பாடமாக எடுத்திருந்தார் உவைஸ். எந்த ஓர் ஆசிரியரினதும் உதவி இன்றி தமிழ் மொழியைப் பொறுத்தவரையில் பாடங்களை அவரே தயார் செய்துகொண்டார். பாடப் புத்தகங்களைத் தாமாகவே பயின்றார். அந்தக் கல்வி நிலையங்களில் வேறு எவரும் தமிழை ஒரு பாடமாக எடுக்கவில்லை. ஆதலினால் தமிழுக்கென அங்கு ஆசிரியர் இருக்கவில்லை.

அன்று பல்கலைக் கழகத்துக்குத் தேர்ந்தெடுப்பதற்குப் பரீட்சையில் சித்தி அடைவது மாத்திரம் போதியதாக கணிக்கப்படவில்லை. பரீட்சையில் சித்தி எய்தினோர் பல்கலைக்கழக நேர்முகப் பரீட்சைக்கு அழைக்கப்பட்டனர். 1946 ஆம் ஆண்டு திசெம்பர் மாதம் நடைபெற்ற அத்தகைய பரீட்சையின் பின்னர் அங்ஙனம் நேர்முகப் பரீட்சைக்கு அழைக்கப்பட்டவர்களுள் உவைசும் ஒருவர். பல்கலைக்கழகத் துணை வேந்தர் தலைமையில் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் முதுநிலை விரிவுரையாளர் அனைவரும் ஆற்றல் குழுவில் அங்கம் வகித்தனர். நேர்முகப் பரீட்சைக்கு சமர்ப்பிக்கவேண்டிய உவைவரின் முறை வந்தது. அன்றைய நேர்முகப் பரீட்சைக் குழுவில் அப்போதைய தமிழ்ப் பேராசிரியராக விபுலானந்த அடிகளாரும் இருந்தார். உவைஸ் குழுவின் முன்னர் சென்று அமர்ந்ததும் கேள்விகள் கேட்கப்பட்டன. விபுலானந்த அடிகள் உவைவரிடம் இஸ்லாமிய அடிப்படையில் தோன்றிய ஒரு செந்தமிழ் (கிளஸிக்) (Classic) நூலின் பெயரைக் குறிப்பிடமுடியுமா எனக் கேட்டார். அந்தக் கேள்விக்கான விடையாக என்ன கூறுவதென்று உவைசாருக்குத் தெரியவில்லை. ஒன்றும் பேசாது இருந்து விட்டார் உவைஸ். அடுத்த கேள்வி விபுலானந்த அடிகளாரிடம் இருந்து வந்தது. சீதாப்புராணம் படித்திருக்கிறீரா என்று கேட்டார். அதற்கு உவைஸ் ஆம் என விடை கொடுத்தார். உரையாடல் ஆங்கிலத்தில் நடந்தது. அன்று சீதாப்புராணம் இஸ்லாமிய அடிப்படையில் தோன்றிய ஒரு செந்தமிழ்க் காப்பியம் என்பதை உவைஸ் அறிந்திருக்கவில்லை என்பதனையே இந்த உரையாடல் காட்டுகிறது. அந்த ஆண்டு உவைஸ் பல்கலைக்கழகத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படவில்லை. 1945 திசெம்பர் மாதம் பரீட்சையின் பெறுபேறுகளின் அடிப்படையில் நடைபெற்ற நேர்முகப் பரீட்சையில் சரியாகப் பதிலளிக்கவில்லை என்ற காரணத்தினால் உவைசைப் பல்கலைக்கழகம் சேர்த்துக் கொள்ளவில்லை என முடிவு கட்டலாம். பிற்காலத்தில் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தில் முழு மூச்சாக ஈடுபட இந்த உரையாடலில் தோல்வி கண்டமை மறைமுகமான ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். 1946 மே மாதம் மற்றொரு பரீட்சை நடைபெற்றது. நேர்முகப் பரீட்சை நடைபெறவில்லை. அந்தப் பரீட்சைக்குத் தோற்றிய உவைஸ் சித்திபெற்று பல்கலைக்கழகத்தில் சேர்ந்தார் முன்னைய சந்தர்ப்பத்தில் சாலிஹ் மாக்கான் மாக்கார் கல்விச் சகாய நிதியின் உதவிபெற விண்ணப்பித்திருந்தமையினாலே நேர்முகப் பரீட்சைக்கு அழைக்கப்பட்டிருக்கலாம். கேட்கப்பட்ட வினாவுக்கு விடையளிக்கமுடியாமல் போகவே அவரின் அப்போதைய சித்தி எய்தாமல்க்குக் காரணமாக இருந்திருக்கலாம்.

சிரேஷ்ட பாடசாலை தராதரப் பத்திரப் பரீட்சை தொடக்கம் தமிழையும் சிங்களத்தையும் இரண்டு பாடங்களாக எடுத்தமையினால் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் ஏதோ ஒரு வகையில் பிரச்சனையை எதிர்நோக்கவேண்டி இருந்தது. அப்போதைய எஸ். ஏஸ். ஸி. பரீட்சையில் சிங்களப்பாடமும் தமிழ்ப் பாடமும் ஒரே நேரத்தில் நிகழ்வதாக பாடநேர அட்டவணை தயாரிக்கப்பட்டிருந்தது. அப்போதைய பரீட்சை ஆணையாளரின் விஷேட அனுமதியைப் பெற்று சிங்களம், தமிழ் இரண்டு பாடங்களுக்கும் தோற்றும் வாய்ப்பை உவைஸ் பெற்றார். பல்கலைக்கழகப் புகுமுகத் தேர்வில் சிங்களமும் தமிழும் வெவ்வேறாக பாடநேர அட்டவணையில் இடம்பெற்றிருந்தன. பல்கலைக்கழகத்துக்குச் சேர்ந்த பின்னரும் சிங்களத்தையும் தமிழையும் இரண்டு பாடங்களாக எடுக்க முற்பட்டமையால் அதே பிரச்சினையை அங்கும் உவைஸ் எதிர்நோக்கவேண்டி இருந்தது. பல்கலைக்கழகத்திலும் பாடநேர அட்டவணை சிங்களம் அல்லது தமிழ் என இருந்தது. சிங்களத்தையும் தமிழையும் கற்க முற்பட்ட உவைஸ் அன்று தப் பத்திரைத் தலைவராகக் கடமையாற்றிய பேராசிரியர் விபுலானந்த அடிகளாரின் ஆலோசனையை நாடினார். பொதுவாக பாடநேர அட்டவணைக்கு இணங்க சிங்களத்தைப் பயிலும்படி கூறிய அடிகளார் தமிழ் மொழியைப் பயில விஷேட ஏற்பாடுகளை ஒழுங்கு செய்து கொடுத்தார். அதற்கென ஒரு நிபந்தனையையும் விதித்தார். முதலாம் ஆண்டுப் பரீட்சைக்குப் பின்னர், தமிழ்ச் சிறப்புப்பாடமாகக் கற்கவேண்டும் என்பதே விபுலானந்த அடிகளார் உவைசுக்கு விதித்த நிபந்தனையாகும். பிற்காலத்தில் இருந்து பார்க்கும்பொழுது இவை அனைத்தும் தெய்வாதீனமாக நடந்த நிகழ்ச்சிகளாகவே புலப்படுகின்றன என உவைஸ் அடிக்கடி சொல்லிக் கொள்வார். பல்கலைக்கழகப் புகுமுகத் தேர்வுக்கு ஆசிரியர் ஒருவரின் உதவி இன்றித் தமிழ்ப் பாடத்தைப் பயின்று சித்தி எய்திய உவைஸ் தொடக்கத்தில் தமிழைச் சிறப்புப் பாடமாக எடுப்பார் என்று நினைத்திருக்கவும் மாட்டார். முதலாம் ஆண்டுப் பரீட்சையில் சித்தி எய்திய உவைஸ் தமிழைச் சிறப்புப் பாடமாக எடுத்ததோடு நின்றுவிடாது அதற்கான உபபாடமாக சிங்களத்தையும் பயின்றார். அங்ஙனம் தமிழைச் சிறப்புப் பாடமாகவும் சிங்களத்தை உபபாடமாகவும் பல்கலைக்கழகத்தில் பயின்ற முதல் பட்டதாரி மாணவன் என்னும் சிறப்பையும் பெற்றார். 1948, 1949, 1950 ஆண்டுகளில் தமிழைச் சிறப்புப் பாடமாகக்கொண்டு கலைமாணித் தேர்வுக்குத் தோற்றிய ஒரே ஒரு மாணவன் என்னும் பேற்றையும் பெற்றார். தமிழ் மாணவர்கூட தமிழைச் சிறப்புப் பாடமாக எடுக்கத் தயங்கிய காலகட்டத்தில் உவைஸ் தமிழைச் சிறப்புப் பாடமாகப் பயின்று இரண்டாந்தரக் கௌரவத்துடன் தேர்வில் சித்தி எய்தினார். உவைஸ் கலைமாணிப்பட்டப் பரீட்சைக்குத் தோற்றியது 1949 ஆம் ஆண்டில். 1948 ஆம் ஆண்டிலும் 1950 ஆம் ஆண்டிலும் அந்தப் பரீட்சைக்கு எவருமே தோற்றவில்லை.

பல்கலைக்கழகத்தில் பயிலும்போதே எழுத்துத்துறையில் உவைஸ் பிரவேசித்தார். அப்பொழுது இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் கொழும்பில் மாத்திரம் இயங்கி வந்தது. ஒரு நாள் ஓர் ஆங்கில மாலை இதழில் ஒரு சிறு சம்பவம் பிரசுரிக்கப்பட்டு இருந்தது. அது கொழும்பு மாவட்டப் பதிவாளர் அலுவலகத்தில் நிகழ்ந்ததாக விவரிக்கப்பட்டிருந்தது. அது வாசிப்போரின் சிந்தையை தூண்டும் அளவுக்கு முக்கியமானதாகத் தென்பட்டது. அதனை அடிப்படையாக வைத்து உவைஸ் ஒரு சிறுகதையையே எழுதிவிட்டார், "இன்னுமா சீதனம்" என்னும் தலைப்பில் அமைந்தது அந்தச் சிறுகதை. அது தினகரன் வாரமஞ்சரியில் 1947இல் பிரசுரிக்கப்பட்டது. 1964 இல் வெளியிடப்பட்ட முஸ்லிம் கதைமலர் என்னும் சிறுகதைத் தொகுதியிலும் இடம் பெற்றது.

சுவாமி விபுலானந்தர் அவர்களின் மறைவுக்குப் பின்னர் கலாநிதி க. கணபதிப் பிள்ளை அவர்கள் தமிழ்த்துறைத் தலைவராகவும் பேராசிரியராகவும் கடமை ஏற்றார். 1949 இல் கலைமாணிப்பட்டம்பெற்ற உவைஸை முதலாமாணிப்பட்டம்பெறும்வகையில் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வியைத் தொடருமாறு பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை ஊக்க

மனித்தார். முஸ்லிம்கள் தமிழுக்கு ஆற்றிய தொண்டுபற்றி ஆராயும்படி பணித்தார். அந்தக் காலகட்டத்தில் விரிவுரையாளராக இருந்த சு. வித்தியானந்தன் அவர்கள் பட்டப்பின் படிப்புக்காக இங்கிலாந்து சென்றிருந்தார். அங்கிருந்துகொண்டே உவை கூடன் கடிதத் தொடர்புகொண்டிருந்தார். அந்தக் கடிதங்களிலே முதுமானித் தேர்வுக்கான ஆராச்சியில் ஈடுபடுமாறு எழுதிக்கொண்டிருந்தார். பொதுவாக ஒவ்வொன்றும் மூன்று மணித்தியாலங்களைக் கொண்ட ஒன்பது வினாப்பத்திரங்களுக்கு விடை அளித்துத் தேர்ச்சிபெற்றால் முதுமாணிப்பட்டம் வழங்கப்படும். இலக்கிய வரலாறு சம்பந்தப்பட்ட ஒரு துறையில் ஓர் ஆய்வுக் கட்டுரையைச் சமர்ப்பித்தால் அத்துறையில் அமையும் மூன்று வினாப்பத்திரங்களுக்கு விடையளிக்கத் தேவையில்லை. உவைஸ் மேற்கொண்ட ஆய்வுக் கட்டுரை இலக்கியத்துறை பற்றியதாகும். முஸ்லிம்கள் தமிழுக்கு ஆற்றிய தொண்டுபற்றிய ஆய்வில் ஈடுபடும்படி உவைசுக்கு ஊக்கம் ஊட்டி ஆக்கம் அளித்தவர் எ. எம். எ. அஸீஸ் அவர்களாவார். இவற்றை எல்லாம் பார்க்கும்பொழுது முதல் முதலில் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்துறையை ஓர் ஆய்வு நெறியாக அங்கீகரித்த பெருமை கொழும்பில் இயங்கிய இலங்கை பல்கலைக்கழகத்தையே சாரும்.

இஸ்லாமிய அடிப்படையில் தோன்றிய தமிழ் இலக்கிய நூல்களை ஒன்று சேர்க்கும் பணியில் உவைஸ் ஈடுபட்டார். 1950 ஆம் ஆண்டு தமிழகத்துக்குச்சென்றார். முதலில் கீழ்க்கரைக்குச்சென்றார். அங்கே ஒரு பள்ளிவாசலில் தங்கியிருந்த சய்யிது முகம்மது ஆலிம் புலவரைச் சந்தித்தார். இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய நூல்களின் பல பெயர்களை அவரிடமிருந்து பெற்றார். அவர் தமிழகம் சென்ற முக்கிய நோக்கம் அன்று சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் ரா. பி. சேதுப்பிள்ளையைச் சந்தித்தலேயாகும். அதற்கென அவரிடம் கையளிக்க பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை அவர்களிடமிருந்து ஒரு கடிதத்தை எடுத்துச்சென்றார். ஆனால் உவைஸ் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்துக்குச் சென்றபொழுது பேராசிரியர் சேதுப்பிள்ளை அவர்கள் திருநெல்வேலிக்குச் சென்றுவிட்டதாக அறிந்தார். அங்கே வரலாற்றுத்துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் தீக்கிதர் அவர்களைச் சந்திக்கும் வாய்ப்பைப்பெற்றார். உவைஸ் அங்குவந்த காரணத்தை அறிந்த பேராசிரியர் தீக்கிதர் அவர்கள், 'முஸ்லிம் தமிழுக்கு ஆற்றிய தொண்டுபற்றிய ஆய்வில் ஈடுபட்டுள்ளார். சீறாப் புராணமும் மஸ்தான் சாகிபு படலமும் தவிர்ந்த இஸ்லாமியத் தமிழ் நூல்கள் வேறே தும் உண்டோ? என்னும் வினாவை எழுப்பினார். அவற்றைத் தேடிக்கண்டுபிடிப்பதற்காகவே தமது வருகை அமைந்துள்ளது எனக்கூறிய உவைஸ் அடுத்து இஸ்லாமிய பயிற்சினெறித்துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் ஹிஉஸைன் நயினாரைச் சந்தித்து தனது வருகையின் நோக்கத்தைக் கூறினார். அவர் இத்துறையில் ஆராய்ச்சி புரிந்துள்ளாராதலால் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திலே சேர்ந்து இதே ஆய்வினை மேற்கொள்ளும்மாறும் மாதமொன்றுக்கு பரிசூதியமாக முப்பது ரூபா பெற்றுத்தருவதாகவும் கூறினார். ஆனால் அதனை ஏற்றுக்கொள்ளாத உவைஸ் கீழ்க்கரைப் புலவர் கொடுத்த புத்தகப்பட்டியலை வைத்து இலங்கையிலே இருநூறுக்கும் மேற்பட்ட இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியப் படைப்புக்களை ஒன்று சேர்ப்பதில் வெற்றிபெற்றார், பெரும்பான்மையான முஸ்லிம் அறிஞரே இத்தகைய எண்ணிக்கையான இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியப் படைப்புக்கள் உண்டென்பதை அறியாதிருந்தனர் அன்று இருநூறுக்கு மேற்பட்ட இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய நூல்களைத் ஒன்று திரட்டியமை ஒரு பெருஞ்சாதனையாகக் கருதப்பட்டது. ஆய்வை முடித்துக்கொண்ட உவைஸ் முதுமாணிப் பரீட்சைக்குத் தோற்றி ஆய்வினையும் சமர்ப்பித்து முதுமாணிப்பட்டத்தை 1951 இல் பெற்றார்.

முதுமாணிப்பட்டத்தைப்பெற்ற பின்னர் தினகரன் வாரமஞ்சரியில் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியம்பற்றித் தொடர்ச்சியாக வாராவாரம் எழுதிவந்தார். இங்ஙனம் பத்திரிகையில் பிரசுரிக்கப்பெற்ற பல கட்டுரைகள் 'இஸ்லாமும் இன்பத் தமிழும்'

என்னும் பெயரில் சென்னையில் வெளியிடப்பெற்றது. 'முஸ்லிம்கள் தமிழுக்காற்றிய தொண்டு' என்னும் ஆங்கில நூல் தமிழ் மன்றத்தினால் பிரசுரித்து வெளியிடப்பட்டது. பின்னர் இலங்கை முஸ்லிம்களின் கலை, கலாசாரம், வரலாறு, பழக்க வழக்கங்கள், மொழி, இலக்கியம்பற்றிய சுருக்கமான விளக்கங்களைக்கொண்ட 'இஸ்லாமியத் தென்றல்' என்னும் நூல் [மணிக்ஞரல் பதிப்பகத்தாரால் வெளியிடப்பட்டது. நம்பிக்கையின் கொப்புகள் என்பது அறபில் சுஅபில் ஈமான் எனப் பொருள்படும். இந்தப் பெயருடைய அறபுத்தமிழ் நூல்பற்றிய பல கட்டுரைகள் தினகரன் வாரமஞ்சரியில் வாரந்தோறும் வெளிவந்தன. அதனை நூலுருவாக்கி 'நம்பிக்கை' என்னும் பெயரில் பதிப்பித்து வெளியிட்டவர் நவலட்சுமி புத்தகசாலை அலிபர் முகிமித்தீன் என்பவர், அதேபோன்று மஸ்தான் சாகிபு அவர்களின் பாடல்களைப்பற்றி எழுதப் பெற்ற கட்டுரைகளை ஒன்று சேர்த்து சென்னை யுனிவேர்ஸல் பதிப்பகத்தார் 'ஞானச் செல்வர் குணங்குடியார்' என்னும் பெயரில் வெளியிட்டனர். ராதா என்னும் வார இதழில் வெளியான இஸ்லாமிய வரலாற்றுச் சம்பவங்கள் சிலவற்றை 'நீதியும் நியாயமும்' என்னும் பெயரில் சென்னை சாகுல் ஹமீது அச்சகத்தார் வெளியிட்டனர். இந்த நூலில் நீதிபற்றிய கதைகள் பல இடம்பெற்றுள்ளன. ஸ்பெயினில் முஸ்லிம் ஆட்சி நிலவிய சமயத்தில் நிகழ்ந்த பல சம்பவங்களை அடிப்படையாக வைத்துப் பல கதைகள் தினகரன் வாரமஞ்சரியில் கிழமைதோறும் ஒழுங்காக வெளிவந்தன. அவை அனைத்தும் 'முஸ்லிம் ஜோன் ஒப் ஆர்க்' என்னும் தலைப்பில் நூலுருப் பெற்றுள்ளன. 1970 இல் ஹஜ் கடமையை நிறைவேற்றிய உவைஸ்.

1968 ஆம் ஆண்டில் சென்னையில் இரண்டாம் அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடு நடைபெற்றது. தமிழக முதலமைச்சர் பேரறிஞர் அண்ணா தலைமையில் மிகச் சிறப்பாக நடந்தேறியது. மாநாட்டு முடிவில் ஒரு சுற்றுலா ஒழுங்கு செய்யப்பட்டது. முதலாம் வகுப்புப் பெட்டிகள் இணைக்கப்பட்ட ஒரு புகைவண்டி மூலம் மாநாட்டுப் பேராளர்கள் அழைத்துச் செல்லப்பட்டனர். புகைவண்டி செல்லாத பகுதிகளில் பேருந்துகள் ஒழுங்குசெய்யப்பட்டன. சென்னையில் இருந்து தொடங்கி சிதம்பரம், திருவாரூர், தஞ்சாவூர், கோவை, மதுரை, திருநெல்வேலி, குமரிமுனை, திருச்சிராப்பள்ளி ஆகிய ஏழு நகரங்களிலும் சஞ்சரித்துவிட்டு மீண்டும் சென்னை வந்து நிறைவுபெற்றது அந்தக் கலாசாரச் சுற்றுலா. கலாசாரச் சுற்றுலாவின் சிறப்பம்சம் அதில் பங்குபற்றியோர் இரவு நேரங்களைப் புகைவண்டியிலே கழித்தமையாகும். முதலாம் வகுப்பு வண்டியின் படுக்கை வசதிகள் அந்தச் சிறப்புப் புகைவண்டியில் அமைந்திருந்தன புகைவண்டியும். பிரயாணத்தை இரவு நேரங்களில் நடத்தியது. அந்த மாநாட்டில் உவைஸ் மனைவி மக்களுடன் பங்குபற்றினார். அந்தக் கலாச்சாரச் சுற்றுலா பற்றிய தமது அனுபவங்களையும் அந்தப் பிரயாணத்தில் தாம் கண்டவைகளையும் சுவைமிக்கப் பயணக்கட்டுரையாக வீரகேசரி வாரவெளியீட்டில் ஓராண்டு பூராவும் எழுதிவந்தார். 'நெஞ்சில் நிலைத்த சுற்றுலா' என்னும் தலைப்பில் அந்தக் கட்டுரைகள் நூலுருப் பெற்றுள்ளன. பொருத்தமான இடங்களில் தமிழ் இலக்கியத்திலிருந்து மேற்கோள்கள் இந்தப் பயண நூலில் இடம்பெற்றிருப்பதைக் காணலாம்.

அகில உலக அடிப்படையில் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடுகள் நடைபெறுவதைக் கண்ட முஸ்லிம் அறிஞர் தம்முடைய இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தின் வளர்ச்சிக்கும் மறுமலர்ச்சிக்கும் மாநாடு எடுக்கவேண்டும் எனச் சிந்திக்கலாயினர். அதன் பெறு பேறு திருச்சியில் நடைபெற்ற முதலாவது அனைத்துலக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய ஆராய்ச்சி மாநாடு. அம்மாநாடு 1973இல் நடைபெற்றது. இலங்கையின் பேராளர்களும் பார்வையாளர்களும் அல்ஹாஜ் எம். எம். எ. அஸீஸ் அவர்களின் தலைமையில் அம்மாநாட்டில் பங்குபற்றினர். உவைசும் அந்த மாநாட்டில் பங்குபற்றினார். அஸீசும், உவைசும் அங்கு பொன்னாடைபோர்த்திக் கௌரவிக்கப்பட்டனர். அந்த மாநாடுபற்றியும், அதற்கு முன்னோடியாக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தில் ஏற்பட்ட பல்வேறு திருப்பங்குபற்றியும் கட்டுரைகளைத் தொடர்ச்சியாக வீரகேசரி வாரவெளி

யீட்டில் எழுதிவந்தார். அந்தக் கட்டுரைகளின் தொகுப்பே 'இஸ்லாமிய இலக்கியத் தின் திருச்சித் திருப்பம்' என்னும் நூல். இலங்கையில் பிரசுரிக்கப்பட்ட அந்த நூல் 1974இல் சென்னையில் நடைபெற்ற இரண்டாவது அனைத்துலக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய ஆராய்ச்சி மாநாட்டில் வெளியிடப்பட்டது. இந்த மாநாடு நடைபெறுவதற்கு முன்னர் அல்ஹாஜ் டாக்டர் எ. எம். ஏ. அஸீஸ் அவர்கள் இறையடி எய்தி விட்டார்கள். சென்னையில் நடைபெற்ற மாநாட்டில் முஸ்லிம்களின் பேச்சுவழக்கில் பயன்படும் செந்தமிழ்ச் சொற்கள் என்னும் பொருள்பற்றிய கட்டுரை ஒன்றை உவைஸ் சமர்ப்பித்தார்.

கலைமாணி, முதுமாணிப் பட்டங்களைப் பெற்ற உவைஸ் அதற்கு அடுத்த படியான கலாநிதிப் பட்டத்தைப் பெறுவதற்காகப் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தன்னைப் பதிவுசெய்துகொண்டார். தமிழ் இலக்கியத்தில் தோன்றியுள்ள முஸ்லிம் காப்பியங்கள் (Muslim Epics in Tamil Literature) என்னும் பொருள்பற்றிய ஆய்வினை மேற்கொண்டார். கலாநிதி க. கணபதிப்பிள்ளை பேராசிரியராக இருந்த பொழுது பதிவுசெய்யப்பட்டபோதிலும் பேராசிரியர் கலாநிதி சு. வித்தியானந்தன் அவர்களின் மேற்பார்வையிலே ஆய்வு நிறைவேற்றப்பட்டது. அச்சியற்றப்பட்ட பிரதியாகவே ஆய்வின் பெறுபேறுகள் சமர்ப்பிக்கப்பட்டன. அதனை ஏற்றுக்கொண்ட பேராதனைப் பல்கலைக் கழகம் உவைசுக்கு கலாநிதிப் பட்டத்தை வழங்கியது பண்டைய தமிழ் இலக்கியங்களுடனான ஒப்பீட்டாய்வாக அந்த நூல் அமைந்திருந்தது. இஸ்லாமிய அடிப்படையில் தோன்றிய பதினான்கு காப்பியங்கள் இந்நூலில் ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட்டுள்ளன ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்ட இந்த ஆய்வு நூல்.

தமிழக அரசின் தமிழ் வளர்ச்சித்துறை 1975 முதல் 1980 வரையிலான கால எல்லையுள் வெளியான சிறந்த நூல்களுக்கு 1982 ஆம் ஆண்டு தை மாதம் 15 ஆந் தேதி சென்னை வள்ளுவர் கோட்டத்தில் நடைபெற்ற பரிசளிப்பு விழாவில் அப்போதைய தமிழக முதல்வர் மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் பரிசுகள் வழங்கினார். தமிழகக் கல்வி அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. கே. அரங்கநாயகம் அவர்கள் விழாவிற்குத் தலைமை தாங்கினார். அந்த விழாவின்போது இலங்கையரான கலாநிதி அல்ஹாஜ் எம். எம். உவைஸ் அவர்களுக்கு இரண்டு பரிசுகள் வழங்கப் பட்டன மொழி இலக்கியம்பற்றிய ஆராய்ச்சி நூல்களுள் 1976 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த சிறந்த நூலாக உவைஸின் "இஸ்லாமும் இன்பத் தமிழும்" என்னும் நூல் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுப் பரிசில் வழங்கப்பட்டது. தமிழ், தமிழ்ப்பண்பாடுபற்றிப் பிற மொழிகளில் 1976இல் வெளியான உவைஸின் Muslim Epics in Tamil Literature தமிழ் இயக்கியத்தில் உள்ள முஸ்லிம் காப்பியங்கள் என்னும் ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்ட நூல் அவ்வாண்டில் எழுதப்பட்ட சிறந்த நூலாகக் கருதப்பட்டு பரிசு வழங்கப்பட்டது.

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் தற்போது பன்னிரண்டு அறக்கட்டளைகளை நிறுவி உள்ளது. அவற்றுள் ஒன்று சீதக்காதி நிறுவனம் நிறுவிய சீதக்காதி அறக்கட்டளை. அந்த அறக்கட்டளையைச் சொற்பொழிவாக 1984 ஜனவரி 30, 31 ஆகிய நாட்களில் "இஸ்லாம் வளர்த்த தமிழ்" தலைப்பில் டாக்டர் ம. முகம்மது உவைஸ் அவர்கள் இரண்டு நாள் நிகழ்த்திய சொற்பொழிவு அதே தலைப்பில் இரண்டாவது நாளன்று நூலுருவாக்கி வெளியிடப்பட்டது.

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய ஆராய்ச்சி மாநாடுகள் 1948இல் காயல்பட்டணத்திலும் 1979இல் கொழும்பிலும் நடைபெற்றன. கொழும்பில் நடைபெற்ற நான்காவது அனைத்துலக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய ஆராய்ச்சி மாநாடு பண்டாரநாயக்க ஞாபகார்த்த சர்வதேச மாநாட்டு மண்டபத்தில் சிறப்பாக நடந்தேறியது. பொதுமக்களிடமிருந்து எவ்வித பண உதவியோ நன்கொடையோ பெறப்

படாமல் உவைஸ் முன்னின்று நடத்தியது அந்த மாநாடு. பல நூல்கள் வெளியிடப் பட்டதோடு பொன்னாடை போத்தி பொற்கிழி வழங்கி பலர் அந்த மாநாட்டில் கௌரவிக்கப்பட்டனர். இங்ஙனம் நடைபெற்ற இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய மாநாடு கள் பலவற்றில் மேற்கொண்ட தீர்மானங்களுக்கும் முன்வைக்கப்பட்ட கோரிக்கை கள் பலவற்றில் மேற்கொண்ட தீர்மானங்களுக்கும் முன்வைக்கப்பட்ட கோரிக்கை களுக்கும் செவிமடுத்த தமிழக அரசு மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத்தில் இஸ் லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் மறுமலர்ச்சிக்கும் ஆக ஓர் இருக்கையை உமறுப்புலவர் இருக்கை என்னும் பெயரில் உருவாக்கியது. அந்த இருக்கையில் பணி யாற்ற ஒருவரைத் தேடும் முயற்சியில் இந்திய நாளிதழ்களில் விளம்பரம் பிரசுரமா யது இணைப் பேராசிரியர் ஒருவர் தேவை என அந்த விளம்பரம் விண்ணப்பங் களைக் கோரியது. அந்த விளம்பரக் கோரிக்கைக்கு இணங்க உவைஸ் ஒரு விண் ணப்பத்தைச் சமர்ப்பித்தார். அவர் நேர்முகப் பரீட்சைக்கு அழைக்கப்பட்டார். அந் தக் காலகட்டத்தில்தான் கொழும்பில் நான்காவது அனைத்துலக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய ஆராய்ச்சி மாநாடு நடைபெற ஏற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தன. உவைஸ் அந்தக் கட்டத்தில் கொழும்பில் இருக்கவேண்டியதன் அவசியத்தைச் சுட்டிக் காட்டி ஒரு கடிதம் எழுதிப் பல்கலைக்கழகத்துக்கு அனுப்பிவிட்டு நேர்முகப் பரீட்சை யில் கலந்துகொள்ளவில்லை எனினும் இணைப் பேராசிரியர் பதவிக்கு விண்ணப்பித்த உவைஸ் இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியத் துறையின் பேராசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார். சுவாமி விபுலானந்தருக்குப் பிறகு இலங்கையிலிருந்து பேராசிரியராகக் கடமையாற்ற இந்தியநாட்டுப் பல்கலைக்கழகம் ஒன்றுக்குச் சென்று பணியாற்றிய பெருமை உவை சைச் சாரும். உவைஸ் பேராசிரியர் பதவிக்குத் தெரிவுசெய்யப்பட்டமை அவர் அப் பொழுது இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத் துறையில் கலாநிதிப் (டாக்டர் Ph. - D.) பட்டம் பெற்றிருந்தமையேயாம். அந்தக் கால எல்லையில் தமிழகத்தில் எவருமே இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத் துறையில் கலாநிதிப் (டாக்டர் Ph. - D.) பட்டம் பெற்றிருக்கவில்லை. அதனாலேயே இந்தியன் ஒருவன் அல்லாத ஒருவனாக - இலங்கை யனாக - இருந்தும் இந்தியப் பல்கலைக்கழகம் ஒன்றில் - மதுரைக் காமராசர் பல்கலைக் கழகத்தில் பேராசிரியர் பதவியைப் பெறும் வாய்ப்பை உவைஸ் பெற்றார்.

1979 ஆம் ஆண்டு ஒத்தோபர் மாதம் 15 ஆம் நாள் உவைஸ் மதுரைப் பல்கலைக்கழக இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் பேராசிரியர் பதவியின் பொறுப்புகளை ஏற்றார். ஒருநாள் அப்போதைய துணைவேந்தர் அறிஞர் வா. சுப. மாணிக்கம் அவர்களுடன் உரையாடும்பொழுது இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தில் இடம்பெற்றுள்ள அறபுச் சொற்கள் காரணமாக அறபு அறிவு அற்றவர்களுக்கு இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கி யத்தைப் புரிந்துகொள்ளமுடியாத நிலை ஏற்படுகின்றது என்றும் அத்தகைய இக் கட்டான நிலையைத் தவிர்த்தற்கு அத்தகைய அறபுச் சொற்களை விளக்கும் அக ராதி ஒன்று தயாரிக்கப்படல் வேண்டும் என்றும் துணைவேந்தர் அவர்கள் வற்புறுத்தி னார். அதன் விளைவாகத் தோன்றியது தமிழ் இலக்கியச் சொல்லகராதி. ஓராண் டுக்குள் அதனை உவைஸ் தயாரித்து முடித்தார். மதுரைக் காமராசர் பல்கலைக் கழகம் அதனை வெளியிட்டுள்ளது. பதிற்றுப்பத்தில் துறைமுகத்தைக் குறித்து வரும் பத்தர் என்னும் அறபுச் சொல்லே என்பது ஈண்டு நோக்கற்பாலது.

தமிழிலக்கிய அறபுச் சொல்லகராதியைத் தொகுத்ததன் பின்னர் இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கிய வரலாற்றினை விரிவாக எழுத ஒரு திட்டத்தை வகுத்தார் உவைஸ். ஒவ்வொன்றும் அறுநூறு பக்கங்களைக் கொண்ட ஆறு தொகுதிகளில் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றினை எழுத முற்பட்டார். கி. பி. 1700 வரையிலான இரண்டு காப்பியங்களின் வரலாற்றுடன் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றினை முதலாற் தொகுதியாகவும்; இஸ்லாமியத் தமிழ்க் காப்பியங்களின் வரலாற்றினை இரண்டாந் தொகுதியாகவும் இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிற்றிலக்கியங்களின் வரலாற் றினை மூன்றாந் தொகுதியாகவும் சூபி மெய்ஞ்ஞானிகள்பற்றிய வரலாற்றினை நான்

காம் தொகுதியாகவும் அறபுத் தமிழ் இலக்கியம்பற்றிய வரலாற்றினை ஐந்தாம் தொகுதியாகவும் இஸ்லாமிய அடிப்படையில் தோன்றிய வசன நூல்கள், தற்கால கவிதை நூல்கள்பற்றிய வரலாற்றினை ஆறாத் தொகுதியாகவும் எழுதும் பணி இத் திட்டத்தில் அடங்கும். ஏற்கனவே பல தொகுதிகள் அச்சாகி மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத்தால் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இந்த வரலாற்று நூல்களை எழுத 1950ஆம் ஆண்டு வரை வெளியான இரண்டாயிரத்துக்கும் அதிகமான இஸ்லாமிய அடிப்படையில் தோன்றிய தமிழ் நூல்களும் அறபுத் தமிழ் நூல்களும் பயன்பட்டன. ஒரு காலகட்டத்தில் இரண்டு நூல்களைக் கொண்டது என கருதப்பட்ட இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியம் 1951இல் உவைஸின் ஆராய்ச்சியின் பயனாக இருநூறுக்கும் அதிகமாக அதிகரித்தது. இப்பொழுது மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத்தில் அமைந்த இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத் துறையின் தலைவராக அமர்ந்த பேராசிரியர் உவைஸின் சலியாத உழைப்பின் காரணமாக இரண்டாயிரத்துக்கும் அதிகமாகப் பெருகி உள்ளன. இத்தகைய பெருக்கத்துக்குக் காரணம் தமிழகத்தின் தலைநகரம் சென்னையின் எழும்பூரில் அமைந்துள்ள சுவடிக் காப்பகத்தில் களஞ்சியப்படுத்தப்பட்டுள்ள புத்தகப் பட்டியல்களை பேராசிரியர் உவைஸ் அவருடைய உதவியாளர் டாக்டர் அஜீமங்கான் உடன் சென்று துருவி ஆராய்ந்து பெறப்பட்ட இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய நூல்கள் பற்றிய விரிவான விவரங்களேயாம். இஸ்லாமிய அடிப்படையில் தோன்றிய இரண்டாயிரத்துக்கும் அதிகமான நூல்களைப்பற்றிய இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய நூல் விவரத் திரட்டு ஒன்றினைத் தயாரித்துள்ளார் உவைஸ். அது நூல்கள் இயற்றப்பட்ட கால அடிப்படையிலும் நூல்களின் அகர வரிசையிலும் நூலாசிரியர் அகர வரிசையிலும் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. அதனையும் மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகம் வெளியிட்டுள்ளது. இங்ஙனம் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றினை விரிவாக எழுதியதனை தமிழகப் பேராசிரியர்களும் தமிழ்த்துறைத் தலைவர்களும் பெரிதும் பாராட்டி உள்ளனர். தமிழ் இலக்கியத்துக்கே இத்தகைய விரிவான வரலாறு அதுவரை எழுதப்படவில்லையே எனத் தமது ஆதங்கத்தை தெரிவித்துள்ளனர்.

1957ஆம் ஆண்டில் முதன் முதல் சாகித்திய மண்டலம் அமைக்கப்பட்ட பொழுது அதன் உறுப்பினர்களுள் ஒருவராக உவைஸ் நியமிக்கப்பட்டார். சிங்கள இலக்கியங்களைத் தமிழிலும், தமிழ் இலக்கியங்களைச் சிங்களத்திலும் மொழி பெயர்க்க வேண்டும் என்பது சாகித்திய மண்டலம் மேற்கொண்ட தீர்மானங்களில் ஒன்றாகும். அதற்கிணங்க தலைசிறந்த சிங்கள நூலாசிரியர் மார்டின் விக்கிரமசிங்கவின் கம்பெரலிய என்னும் நாவலைத் தமிழில் மொழி பெயர்ப்பது எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டபொழுது அந்தப் பணியை உவைஸ் ஏற்று "கிராமப் பிறழ்வு" என்னும் பெயரில் அதனைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்துக்கொடுத்தார். தேவராஜன் என்பவரால் இயற்றப்பெற்ற "வாணிக எண் கணிதம்" என்னும் நூலை அரசு கரும மொழித் திணைக்களத்துக்காகச் சிங்களத்தில் மொழிபெயர்த்துக் கொடுத்தார். அதே திணைக்களத்துக்காகச் சிங்களத்திலிருந்து பேராசிரியர் வீரவர்தனாவின் இரண்டு நூல்களை இலங்கையின் பொருளாதாரத் திட்டம், பிரித்தானிய யாப்பு என்னும் பெயர்களிலும், பேராசிரியர் ஜயசூரியாவின் நூலைப் பொருளியல் பாகுபாடு என்னும் பெயரிலும் தமிழுக்கு மொழிபெயர்த்துக்கொடுத்தார். வேறு சில நூல்களை தமிழிலிருந்து சிங்களத்துக்கும், ஆங்கிலத்தில் இருந்து சிங்களத்திற்கும், ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழுக்கும் மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

கவிதை இயற்றுவதிலும் உவைஸ் தமது புலமையைக் காட்டி உள்ளார். நம்பிக்கையும் நடைமுறையும் அருள் மொழி அகவல், அருள்மொழி வெண்பா என்பன அவரால் இயற்றப்பட்ட கவிதை நூல்களாகும். இலங்கை வானொலியில் உவைஸ் நடத்திய இரண்டு தொடர்ப் பேச்சுக்கள் முறையே "வழியும் மொழியும்" என்றும்

“உமறுப் புலவர் ஓர் ஆலிமா” என்னும் இரண்டு நூல்களில் வெளிவந்துள்ளன. இரண்டு நூல்களுக்கு உரை வகுத்துள்ளார். கல்விப்பொதுத் தராதரப்பத்திர சாதாரண தரப் பரீட்சைக்குரிய தமிழ் இலக்கியம் பாடத்திட்டம் உருவாவதற்கு அவருடைய பங்கு கொஞ்சநஞ்சமன்று.

பழம் நூல்களைப் பதிப்பித்தலிலும் உவைஸ் ஈடுபட்டுள்ளார். அத்துல் மஜீதும் புலவரின் ஆசார்க்கோவை குலாம் காதினு நாவலரின் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்துப் புலவராற்றுப்படை, முகம்மதுப் புலவரின் புதுகுஷ்ஷாம் வசன காவியம் என்பன அவரால் பதிப்பிக்கப்பெற்ற நூல்களாகும். ஜே. எம். எம். அத்துல் காதிர் உரை வகுத்த புகுஷ்ஷாரம் காப்பியத்தின் முதலாம் காண்டமான காண்டம் முகம் மதியா, இரண்டாம் காண்டமான காண்டம், சித்திக்கியாவின் முதற் பாகம் புலவர்மணி அ. சரீபுத்தீன் உரை வகுத்த இரண்டாம் காண்டம் சித்திக்கியாவின் இரண்டாம் பாகம். மூன்றாம் காண்டமான காண்டம் பாறுக்கியாவின் நான்கு பாகங்கள் என்பவற்றையும் உவைஸ் பதிப்பித்துள்ளார். இரண்டாவது அனைத்துலக இஸ்லாமியத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டின்போது இலங்கையின் சார்பில் ஈழத்து முஸ்லிம் முதுசொம் என்னும் பெயரில் ஒரு சஞ்சிகையை தயாரித்துப் பதிப்பித்துள்ளார். நான்காவது அனைத்துலக இஸ்லாமியத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டுக்காக பிறைக் கொழுந்து என்பதனைச் சிறப்பு மலராகத் தயாரித்ததோடு பிறைப் பூக்கள் என்னும் பெயரில் இலங்கை முஸ்லிம் எழுத்தாளர்களைக்கொண்ட பிறைத் தேன் என்பதையும் வெளிக்கொணர ஆவன செய்துள்ளார். 1992 இல் நடைபெற்ற இஸ்லாமியத் தமிழ் சிற்றிலக்கிய முதல் மாநாட்டிற்காக திருமக்காக் கோவை என்னும் அகப்பொருள் நூலைப் பதிப்பிக்க உதவியுள்ளார். அதற்கான நீண்ட ஒரு முன்னுரையையும் திருமக்காக் கோவையில் இடம்பெற்றுள்ள கிளவித் தொகையையும், துறைவகையையும் தனித்தனியே எடுத்துக்காட்டும் அட்டவணையையும் அதன்கண் அமைந்துள்ள அகப்பொருள் கிளவித் தொகை வகைகளின் விரிவான விளக்கத்தையும் திருமக்காக் கோவையின் புதிய பதிப்பில் இடம்பெறச் செய்துள்ளார். அதே மாநாட்டுக்காக மர்ஹுஉம் எ. எம். எ. அஸீஸ் அவர்களின் பெரிய தந்தையரான யாழ்ப்பாணத்து சு. அசனாலெப்பை அவர்களின் கையேட்டுப் பிரதியாக இருந்த சப்தரத்ன திருப்புகழ், பஞ்சரத்னத் திருப்புகழ் என்னும் இரண்டையும் புகழ்ப்பாவணி என்னும் நூலில் ஏற்கனவே பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ள நவரத்தினத் திருப்புகழுடன் சேர்த்து விரிவான திருத்திய பதிப்பாகத் தயாரித்து வெளியிட்டுள்ளார்.

சிங்களம் பெரும்பான்மையாகப் பயிலப்படும் பிரதேசத்தில் பிறந்து வளர்ந்த பேராசிரியர் எம். எம். உவைஸ் தொடக்க நிலையில் தமிழைப் பயின்று இடைநிலையில் சந்தர்ப்ப சூழ்நிலை காரணமாகத் தமிழ் பயிற்சி பெறாமல் பின்னர் உயர் நிலையில் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழில் ஆழ்ந்த புலமையும் பயிற்சியும் பெற்று அடையாளங் காணமுடியாது மறைந்திருந்த அழிந்துகொண்டிருந்த இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியப் பொக்கிஷங்களை அகழ்ந்து எடுத்து அவற்றிற்கு மெருகூட்டி அவை மேலும் அற்றுப்போகாமல் அவற்றைப் பாதுகாத்து அறிமுகப்படுத்தி அவற்றை மறுமலர்ச்சிப் பாதையில் இட்டுச் செல்லும் பெருமையைப் பெற்றுள்ளார் எனின் அது மிகையாகாது. 1953 ஆம் ஆண்டில் அவருடைய முஸ்லிம்கள் தமிழுக்கு ஆற்றிய தொண்டு Muslim Contributions to Tamil Literature என்னும் ஆங்கில நூல் அச்சேறி வெளிவந்ததும் பேராசிரியர் வையாபுரிப்பிள்ளை அவர்கள் அந்நூலைப்பற்றிக் கருத்துத் தெரிவிக்கையில் அந்நூல் வெளிவந்ததன்மூலம் தமிழ் இலக்கியம் ஒரு படி உயர்ந்து விட்டது எனக் குறிப்பிட்டுள்ளமை ஈண்டு கருத்திற்கொள்ளத்தக்கது.

✱

நமது ஈழவள நாடு "சிவபூமி" என்ற சிறப்பைப் பெற்றது. கி. பி. நான்காம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த திருமூலர் தமது "திருமந்திரத்தில்" அவ்வாறு குறிப்பிட்டுள்ளார். அந்த அளவுக்கு இந்நாடு சிவ தவங்களையும், சிவவழிபாட்டு முறையையும் அக்காலத்தில் கொண்டிருந்தது என்பது தெளிவாகின்றது. ஆனால் பதினேந்தாம் நூற்றாண்டில் இந்நிலைமை மாறிச்செல்வதை வரலாற்றுண்மைகள் புலப்படுத்துகின்றன. இந்நிலைக்கு மேற்கு நாட்டவர் வருகையே காரணமாயிற்று. போத்துக்கீசர், ஓல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர் என்ற வரிசையில் அவர்கள் வருகை அமைந்தது. இவர்கள் இந்நாட்டை அடிமைப்படுத்தித் தங்கள் மதம், மொழி, கலாச்சாரம் என்பனவற்றை மக்களிடையே பரப்புவதில் ஆர்வம்காட்டினர். இலங்கையில் சகல பாகங்களிலும் இந்நிலை ஏற்பட்டது. "அரசன் எவ்வழி மக்களும் அவ்வழிதானே!" மக்களும் தங்கள் சமயம், மொழி, பண்பாடு என்பவற்றை விடுத்துப் புதுமையில் ஆர்வம்காட்டலாயினர். இதன்விளைவாய் ஆலயங்கள் இடிக்கப்பட்டன. கிறிஸ்தவ ஆலயங்களுக்குச் சென்று மக்கள் வழிபடலாயினர். பாடசாலைகள் அமைக்கப்பட்டு கிறிஸ்தவ மதம் போதிக்கப்பட்டது. கல்வி கற்க விரும்பியவர்கள் கிறிஸ்தவ மதத்தைத் தழுவின ஆகவேண்டும். தொழில் வாய்ப்புகளும் அப்படியானவர்களுக்கே வழங்கப்பட்டது. இந்நிலை சைவ சமயம், கலாசாரம் என்பவற்றைப் பெரிதும் பாதித்துவிட்டது. சைவத்தில் பற்றும் நம்பிக்கையும் கொண்டவர்கள்கூட வெளிப்படையாகத் தங்களைக் காட்டிக்கொள்ளப் பயந்தனர். ஆனால் சைவ மக்களின் பரிதாப நிலையைக் கண்டு இறைவனை உள்ளூர வழிபடலாயினர்.

"வேண்டுவார் வேண்டுவதை ஈபவனல்லவா இறைவன்" உண்மை அன்புடனும், பக்தியுடனும் வேண்டியோரின் வேண்டுகலுக்கு அருள் சுரக்கத் திருவுளங்கொண்டார். காலம் மாறியது. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் அதாவது 1822ம் ஆண்டில் வடமாகாணத்தில் சைவசமயக் குடும்பத்தில் "உதய சூரியனாக" நாவலர் அவதரித்தார். அவர் பிறந்த இடம் நல்லூராகும்.

"வாழும் பிள்ளையை மண் விளையாட்டில்" தெரியும் என்பார்கள். அதற்கிணங்க நாவலரும் துடிப்புள்ள குழந்தையாக வளரலானார். பெற்றார்கள் காட்டிய வழியில் வாழ்ந்த ஆறுமுகம் உரிய பருவம் வந்ததும், சைவச் சூழலில் தனது கல்வியைக் கற்று வந்தார். நல்லூர் சரவண முத்துப்புலவர், இருபாலைச் சேனாதிராய முதலியார் ஆகியோர்கள், தமிழ்க் கல்வியையும், சமயக் கல்வியையும் போதித்துவந்தனர். இவரது உயர்ந்த உணர்வுக்கு ஏற்ப அவர்கள் வழிகாட்டல் அமையலாயிற்று. சமய அறிவும், தமிழ் அறிவும் சிறு பிராயத்திலேயே அவரிடம் துலக்கம் பெற்றன. உயர் கல்வியைத் தொடரக் கிறிஸ்தவ பாடசாலையில் சேர்ந்தார். "பார்சிவல்" துறை அவர்கள் அப்பாடசாலையின் முகாமையாளராய்ப் பணிபுரிந்தார். தனது கல்வியை அப்பாடசாலையில் நிறைவு செய்த, ஆறுமுகத்தின் திறமையைப் பயன்படுத்தத் துறை அவர்கள் அவரை அப்பாடசாலையிலேயே ஆசிரியராக ஏற்றுக்கொண்டார். இச்சூழ்நிலையில் விரிவிய வேதநூலைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்துக் கொடுத்தார். இது அவருக்கு கிறிஸ்தவ மதம்பற்றிய அறிவைப் பெற வழிவகுத்தது. இச்சூழ்நிலையில் சைவமத கண்டனங்களும், சைவ மக்களை மதம் மாற்றும் செயலும் தீவிரமடைந்தன. இந்நிலை நாவலருக்குப் பெரும் வேதனையையும், உள்ளக் குமுறலையும் ஏற்படுத்தியது. இதற்கு எப்படியாவது ஓர் வழி காணவேண்டும் என்ற உணர்வு மேலிட்டது.

ஒரு சமுதாயம் தலை நிமிர்ந்து வாழவேண்டுமானால் அச்சமுதாயம் மொழி, மதம், கலாச்சாரம் என்பவை பேணிப் பாதுகாக்கப்படவேண்டும். அவ்வாறில்லாத சமுதாயம் சீரழிந்த சமுதாயமாகவே மாறிவிடும். தனது சமூகத்தின் இழிந்த நிலையை மாற்றியமைக்கத் திடசங்கற்பங்கொண்டார். இதனைக் கிறிஸ்தவ பாடசாலையில் இருந்துகொண்டு செய்யமுடியாதென்பதை உணர்ந்த அவர், தனது ஆசிரியர் பதவியைத் துறந்தார். தூய உள்ளத்துடன் தனது பணி தொடர வேண்டுமானால், பந்த பாசங்கள், இல்லற வாழ்க்கை என்பன இடம்பெறலாகாது என்பதை உணர்ந்து, இல்லற வாழ்க்கையில் ஈடுபடாது, நித்திய பிரமசாரியாக வாழ்ந்தார். அவரது இம் முடிவுகள் அவரை ஓர் சுதந்திர புருஷனாகத் திகழ வழிவகுத்தது.

நலிவுற்ற சமுதாயத்தை மேல் நிலைக்குக் கொண்டுவரும் பணி இலகுவான ஒன்றல்ல, அவரது தெய்வீக நம்பிக்கையும், துணியும், தெளிந்த அறிவும், அவரது பணிக்குப் பேருதவியாயிற்று. கிறிஸ்தவ மத குருமார் கையாண்ட வழியையே நானும் கையாண்ட வழியையே தானும் கையாண்டார். அவரது சமயப்பணி இரு நோக்கங்களைக் கொண்டிருந்தது ஒன்று கிறிஸ்தவ மதப் பிரசாரத்தைத் தடுத்து நிறுத்தல், மற்றது சைவ மக்களை உறுதியான சமயப்பற்றும், அறிவும், ஒழுக்கமுள்ளவர்களாக மாற்றியமைத்தல், இதற்கு முன்னோடியாகத் தனது வாழ்க்கை அமைய வழிவகுத்தார். சைவப்பிரகாசம் நிகழ்த்துதல் சமயப் பாடசாலை நிறுவி சமயச் சூழலில் மாணவர்கள் கல்வி கற்றல், நூல்களை வெளியிடுதல், ஒழுக்கத்தையும், ஆசாரத்தையும் வளர்த்தல், சைவ ஆய்வுகளில் இடம்பெறும் சீர்கேடுகளைக் கழைதல் என்பன அவரது இலட்சியங்களாயின. அக்காலப் பகுதியில் சைவ ஆய்வுகளில் வேண்டத் தகாத சில சீர்கேடுகள் காணப்பட்டன. பலியிடுதல், சதுராட்டம், சூதாடுதல், மது விற்பனை போன்றவையே அவையாகும். இவற்றை தடைசெய்தால் மாத்திரமே, சமய மறு மலர்ச்சி ஏற்படும் என்பதை உணர்ந்தார். இவை இலகுவான ஒன்றல்ல. அவரது தூய வாழ்க்கை அப்பணிக்கு உந்துகோலாயிற்று. அவரது இலட்சியமும் வெற்றிபெற்றது.

முதன் முதலாக அவரது சைவப் பிரசங்கம் வண்ணார்பண்ணை சிவன் கோயிலில் 1847ல் இடம்பெற்றது. ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமைகளிலும் இப்பிரசங்கம் தொடரலாயிற்று. பல பெரியார்கள் அவரது பணிக்கு உறுதுணையாக நின்றனர். சைவ சமய உண்மைகள் மக்களுக்கு விளங்கும் வகையில் இலகு தமிழில் எடுத்துக் கூறப்பட்டதுடன், பாதிரிமாரின் கூற்றுக்களுக்கு மறுப்பாகவும் அமைந்தது, அவரது பேச்சாற்றல், தக்க ஆதாரத்துடன் அமைந்ததுடன், அனைவரையும் கவருவதாகவும் அமைந்தது. சைவச் சூழலில், சைவப் பிள்ளைகள் கல்வி கற்கவேண்டும், என்பதை உணர்ந்த அவர் சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலையை வண்ணையில் தொடங்கிவைத்தார். தியாக சிந்தையுள்ள ஆசிரியர்கள் இப்பணிக்குத் தங்களை அர்ப்பணித்தனர். சைவசமய போதனை தமிழ்மொழி என்பவை முக்கியமாகப் போதிக்கப்பட்ட பாடங்களாகும். வறிய மாணவர்களுக்கு சகல வசதிகளையும் ஏற்படுத்தி, அவர்கள் மதம் மாறாதிருக்கும்படி பார்த்துக்கொண்டார். இப்பணிகளால் பொருளாதாரத் தாக்கம் ஏற்பட்டபோதிலும், தியாக உணர்வுள்ள பலர், பொருள் உதவி வழங்கி உதவினர். ஆலயங்களில் புராண படலம் படிக்கும், புதிய மரபையும் தொடங்கினார். இதற்கு கந்தப்புராணம் பயன்படுத்தப்பட்டது. கந்தப்புராணப் பாக்களை ஒருவர் பாட, மற்றவர் அதற்குப் பொருள் கூறுவதே புராண படனமாகும். சைவசமய உண்மைகளை விளக்கும் வகையில், சைவ வினா விடை என்ற பெயரில் வினாவும் விடையுமாக வெளியிட்டார்.

மேலும் ஏட்டுச் சுவடிகளையும், ஏனைய செய்யுள் நூல்களையும் மக்கள் படித்தறிய வேண்டும் என்பதை உணர்ந்து 1849ல் வண்ணையில் அச்சியந்திர கூடம் ஒன்றை நிறுவினார். இதனால் பல ஏட்டுச்சுவடிகள் நூலுருப் பெற்றன. செய்யுள் உரைவடிவம் பெற்றன. இப்பணிகளைத் தானே முன்னின்று செய்தார். பெரிய புரா

ணம், திருவிளையாடற் புராணம் ஆகிய இரு புராணங்களையும் வசன நடையில் எழுதி வெளியிட்டார். சைவசமய நெறி, நீதி நூற்கொத்து, கோயிற்புராணம் ஆகிய நூல்களுக்கு உரை எழுதினார். சிவாலயதரிசன விதி, சிதம்பர மாண்மியம் என்னும் நூல்களைத் தானே எழுதினார். ஆலயங்களில் ஓதுவார்களைக் கொண்டு திருமுறைகளைப் பண்ணுடன் பாடும் மரபை ஏற்படுத்தினார். இவ்வாறு ஈழத்தில் ஆரம்பமான இவரது பணி, தமிழ் நாட்டிலும் தொடர்ந்து இராமநாதபுரம், திருவாவடுதுறை, திருவண்ணாமலை, சிதம்பரம், காஞ்சி, சென்னை ஆகிய இடங்களிலும் பெருமை பெற்றன. நாவன்மையும், சொல்லுந்திறனும், சமய அறிவும், ஒழுக்கமும் தமிழ் நாட்டிலும் இவருக்குப் பெருமையைத் தேடிக்கொடுக்கலாயிற்று சிதம்பரத்தில் சைவப் பாடசாலையை நிறுவினதுடன் சென்னையில் ஓர் அச்சகத்தையும் நிறுவினார். இவரது பணியைப் பாராட்டும் வகையில் தமிழ்நாட்டு நிறுவனங்கள் பல கௌரவப் பட்டங்களை வழங்கின. திருவாவடுதுறை ஆதீனம் “நாவலர்” என்ற பட்டத்தை வழங்கிப் பெருமைப்படுத்தியது. அப்பெயரே இன்னும் நிலைத்துள்ளது.

அவரது தமிழ்ப் பணியை நோக்குவோமாயின், மாணவர்கள் தமிழறிவை வளர்க்கும் பொருட்டு தமிழ் நூல்களை எழுதி வெளியிட்டார். முதலாம் பாலபாடம், இரண்டாம் பாலபாடம் என்ற பெயரில் பல வகுப்புக்களுக்கும் நூல்களை எழுதிப் பதிப்பித்தார். தமிழ் இலக்கணத்தைத் தெளிவாகவும், விளக்கமாகவும் கற்பதற்கு இலக்கணச் சுருக்கம் என்ற நூலை எழுதி வெளியிட்டார். அப்புத்தகம் இன்று, சாதாரண தரம் தொடக்கம், சர்வகலாசாலை வரை பயன்பட்டுவருகின்றதென்றால், அது அவரது முயற்சிக்குக் கிடைத்த பெரு வெற்றியாகும். இவரது தமிழறிவையும் பேச்சுத்திறனையும், சமயோசித புத்தியையும் பின்வரும் எடுத்துக்காட்டுமூலம் அறியலாம். ஒரு கூட்டத்தில் பேசுவதற்காக ஒரு பெரியவர் அழைக்கப்பட்டிருந்தார். ஆறுமுகநாவலர் அக்கூட்டத்துக்கு சமூகங்கொடுத்தால் யாரும் பேச முன்வருவதில்லை. இந்தக் கூட்டத்திலும் அந்நிலைதான் உரிய பேச்சாளர் வரவில்லை. கூட்டத்தை ஒழிங்கு செய்தவர்கள் பலரைப் பேச வேண்டினர். அனைவரும் “தெரியாது” என்று பதிலளித்தார். இந்நிலையில் நாவலரை அனைவரும், பார்க்கலாயினர். உடனே நாவலர் எழுந்தார். கூட்டத்தில் நிசப்தம் நிலவியது. “தெரியாது” என்ற தலைப்பில் பேச்சுத் தொடர்ந்தது. அனைவரும் கைகொட்டி ஆரவாரஞ் செய்தனர். இதைவிட அவரது திறமையை விளக்க வேறு என்னவேண்டும். இதனை

“நல்லை நகர் நாவலர் பிறந்திலரேல்
சொல்லு தமிழெங்கே, சுருதியெங்கே”

என்று பெருமைப்படுத்தியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

“எப்பொருள் யார் யார் வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள்

மெய் பொருள் காண்பதறிவு” என்ற தெய்வப் புலவன் திருவள்ளுவரின் கூற்றுப்படி நாவலரும் மெய்ப்பொருள் கண்டார். சமூகமும் மெய்ப்பொருள் கண்டது. இவரது பணியினால், சைவ உலகம் இவரை ஐந்தாம் சமய குரவர் எனப் பெருமைப்படுத்திச் சிறப்பித்துள்ளது. அதாவது பல்லவர் காலப்பகுதியில் நாயன் மார்கள் செய்த பணியைப்போலவே, 18ம் நூற்றாண்டில் இவரது பணியும் அமையலாயிற்று. நாயன்மார்கள் அறுபத்தி மூவராகும். அவர்கள் போன்று, இவரும் சமயப் பணியை மேற்கொண்டதனால் அறுபத்தி நான்காவது நாயனார் எனவும் அழைக்கப்பட்டார். இவரது ஆலயத் திருப்பணிக்கு திருக்கேதீஸ்வர ஆலயம் பற்றி, இவர் வெளியிட்ட துணுப்பிரசரம் வழிவகுத்தது. “என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே” என்ற நாவுக்கரசர் கூற்றுப்படி, நாவலரும் வாழ்ந்து சைவத்துக்கும், தமிழுக்கும் ஆற்றிய பணி இவ்வளவுதான் என்று வரையறை செய்வது நமது அறிவுக்கு அப்பாற்பட்டதாகும். நாவலர் அமரத்துவம் பெற்றுவிட்டார். அவரது சமய சமூக தமிழ் பணி என்றும் நிலைத்து அவரது பெருமையை நிலை நிறுத்தும் என்பதில் ஐயமில்லை.

தமிழ்கூறும் நல்லுலகம் எமக்களித்த தமிழறிஞர் வரிசையில் மகாவித்துவான் எப். எக்ஸ். சி. நடராசா அவர்கள் தனித்துவமிக்கவர். இவ்வுலக வாழ்வில் எண்பது ஆண்டுகளையும் எழுத்துலக வாழ்வில் சுமார் அறுபது ஆண்டுகளையும் பெருமையுடன் நிறைவுசெய்து தமிழ்ப்பணியில் ஓய்விலின்றி உழைத்துவரும் ஒரு தனிச் செம்மல் என்று முள செந்தமிழ் சிறக்க ஆற்றிய சேவையால் தமிழர் உள்ள மெலாம் வாழும் தமிழ் மகன்.

யாழ்ப்பாணத்து காரைநகரில் பிறந்தகமாவும், மட்டக்களப்புப் புளியந்தீவைப் புக்கமமாகவும் கொண்டு தமிழ் வாழத் தான் வாழ்ந்தார். தமது இருபதாவது வயதில் மட்டுநகருக்கு வந்து ஆசிரியராகத் தமது பொது வாழ்வை ஆரம்பித்த எப். எக்ஸ். சி. அவர்கள் இருபத்திரண்டாவது வயதில் மட்டக்களப்பு அகுஸ்தினார் ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலையில் கற்று பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியரானார். அவரது செயற்றிறன் காரணமாக அக்கலாசாலையிலே விரிவுரையாளரானார். பின்னர் மட்டக்களப்பு, அட்டாளைச்சேளை ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலையிலும் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றியுள்ளார். இவரது தமிழ்ப் புலமையும் எழுத்தாற்றலும் அரசகருமொழித் திணைக்களத்தில் ஆராய்ச்சி உத்தியோகத்தராகவும் பின்னர் மொழிபெயர்ப்பு அத்தியட்சகராகவும் அவரை உயர்த்திற்று.

தமிழைப்போலவே ஆங்கில மொழியிலும் வல்லவராகத் திகழ்ந்தார். சுவாமி விபுலானந்தரையும், புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்களையும் சூருவாகக் கொண்டார். சுவாமி விபுலானந்தரின் வழிகாட்டுதலின் பேரில் கொழும்பு பல்கலைக் கழகத்தில் வித்துவான் பட்டத்தைப் பெற்றார். இவரது தமிழ்ப் பணியையும் வித்துவச் சிறப்பையும் பாராட்டி மட்டக்களப்பு மாவட்ட கலாசாரப் பேரவை மகாவித்துவான் பட்டத்தை வழங்கியது. இலங்கையில் மகாவித்துவான் சி. கணேசையருக்குப் பின்னர் மகாவித்துவான் பட்டத்தைப் பெற்ற பெருமைக்குரியவரானார். ஏட்டுச் சுவடிகளில் கிடந்த மட்டக்களப்பு மான்மியம் என்னும் ஆசிரிய நூலைப் பதிப்பித்தமையை வியந்து சாகித்திய மண்டலம் பாராட்டிப் பரிசளித்தது. சென்ற வருடம் கண்டியிலே நடைபெற்ற அகில இலங்கை சாகித்திய விழாவில் இலக்கியச் செம்மல் என்ற பட்டம் வழங்கப்பட்டது. இவ்வாறு ஒன்றன்மேலொன்றாகக் கிடைக்கப்பெற்ற பாராட்டுக்களும் பட்டங்களும் எப்எக்ஸ்சி அவர்களின் தமிழ்ப் புலமையையும், தமிழ்ப் பணியையும் புலப்படுத்தும் சான்றுகளாகும்.

இனி அவரது ஆக்கப்பணிகள்பற்றி நோக்குவோம். மகாவித்துவானின் தமிழ் ஆக்கங்கள் பல்துறைப்பட்டனவாகும். இவரது ஆக்கங்களுள் முதன்மை வகிப்பன நூல்கள் ஆகும். இவர் இருபதுக்கும் மேற்பட்ட நூல்களை ஆக்கியுள்ளார். ஆய்வுக் கட்டுரைகள் எழுதுவதிலும் வல்லவர். இருநூறுக்கும் மேற்பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். இவரது நூல்களை சுய ஆக்கங்கள், பதிப்பு நூல்கள், தொகுப்பு நூல்கள், மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள் என வகைப்படுத்தமுடியும்.

சுய ஆக்கங்களுள் இலங்கைச் சரித்திரம், ஈழமுந் தமிழும், ஈழத்துத் தமிழ் நூல் வரலாறு, காரைநகர் மான்மியம், சரசோதிமாலை, மொழிபெயர்ப்பு மரபு முதலியவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இலங்கை வரலாற்றை அறிவதற்குப் போதிய தமிழ் நூல்கள் இல்லாதபோது இலங்கைச் சரித்திரம் என்ற தொடரில் போத்துக்கேயர் காலம், ஒல்லாந்தர் காலம் என்ற மூன்று நூல்களை எழுதியுள்ளார். இவை எளிய இனிய தமிழ் நடையில் எழுதப்பெற்றவையாகும். தமிழ் நூல்களை வரலாற்று நோக்கில் எடுத்துக்கூறும் நூல் ஈழமுந் தமிழும் ஆகும். தான் பிறந்த காரைநகரின் வரலாறு, புவியியல், சமூகம், கல்வி, சமயம், தொழில் பாரம்பரியம் முதலிய மாட்சி களை எடுத்துக்கூறுவதாகக் காரைநகர் மான்மியம் என்ற நூலை எழுதியுள்ளார்.

மட்டக்களப்பு தமிழகத்திலே ஏட்டுச் சுவடிகளிலே உறைந்து கோயில்களில் பேணப்பட்டுவந்ததும், அறிஞர் பெருமக்களிடமும் பொதுமக்களிடமும் பாதுகாக்கப் பட்டு தேடுவாரற்றும் காணப்பட்டதுமான அரிய பல நூல்களைப் பதிப்பித்து தமிழுலகிற்கு அளித்த பெருமை மகாவித்துவான் அவர்களையே சாரும். மட்டக்களப் பின் மாட்சியையும் வரலாற்றுச் சிறப்பையும் கூறும் நூல் மட்டக்களப்பு மான்மியம் ஆகும். நூலாசிரியர் எழுந்தகாலம் அறியப்படாத இந்நூலைப் பதிப்பித்தளித்தமை அன்னாரின் அரிய முயற்சிக்கு எடுத்துக்காட்டாகும். இவ்வரிய பணியைப் பாராட்டி இலங்கை சாகித்திய மண்டலம் பாராட்டி பரிசளித்தது.

கண்ணகி வழிபாட்டிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து அவ்வழிபாட்டினைப் பேணிவருவதில் மட்டக்களப்புப் பிரதேசம் முன்னணி வகிக்கிறது. இப்பிரதேசத்து கண்ணகை அம்மன் ஆலயங்களிலே பாடப்பட்டுவரும் ஏட்டுச் சுவடிகளில் இருந்த கண்ணகி வழக்குரையைப் பதிப்பித்த பெருமை இவரைச் சார்ந்தது. கிழக்கிலங்கை யில் பெரு வழக்கிலிருந்து அருகிச்சென்ற எண்ணெய்ச் சிந்து, நாட்டுப் பாடல்கள் என்பவற்றை விடாமுயற்சியுடன் தேடிப்பெற்று நூலுருவாக்கினார்.

தொகுப்பு நூல்களுள் முதலிடம் வகிப்பது, மட்டக்களப்பு மக்களின் வளமும் வாழ்க்கையும் என்ற நூலாகும். இது பலதிறப்பட்ட தமிழறிஞர்கள் காலத்திற்குக் காலம் எழுதிய பல கட்டுரைகளின் தொகுப்பாகும். இந்நூலில் சுவாமி விபுலானந்தர், புலவர்மணி, வி. சி. கந்தையா போன்றோரின் கட்டுரைகளும் இடம்பெற்றுள்ளன.

இவரது மொழிபெயர்ப்பு நூல்களுள் முதன்மையானது இலங்கை அரசியலும் பொருளாதாமும் என்பதாகும். இது பேராசிரியர் ஏ. ஜே. வில்சன் அவர்கள் எழுதிய ஆங்கில நூலின் மொழிபெயர்ப்பாகும். அரசியல் கற்கும் மாணவர்களுக்கு தமிழ் நூல்கள் பற்றாக்குறையாக உள்ள காலத்தில் காலத்தின் தேவையுணர்ந்து பெயர்க் கப்பட்ட நூல் இதுவாகும்.

மகாவித்துவான் எப். எக்ஸ். சி. நடராசா அவர்கள் ஒரு நூலாசிரியராய், பதிப்பாசிரியராய், தொகுப்பாசிரியராய் கட்டுரை வல்லாளராய், தமிழாராய்ச்சியாள ராய் தமிழன்னைக்கு ஆற்றிய பணிகள் அளப்பரியன. தமிழ்த்துது தவத்திரு தனி நாயகம் அடிகள் துவக்கி தொடரும் தமிழாராய்ச்சி மாநாடுகளில் ஆய்வுக்கட்டுரை கள் வழங்கியுள்ளார். இவரது புகழ் தன் நாட்டில் மட்டுமல்லாது தமிழ் கூறும் நல்லுலகெங்கும் பரந்து விரிந்து சென்றுள்ளது. உலகத் தமிழ் எழுத்தாளர் என்ற நூலில் இவரது பெயர் இடம்பெற்றுள்ளது என்றால் அது வியப்புக்குரியதன்று.

புத்தம் புதுமலராய் பூத்து மணம் வீசும்
எத்திக் குமிசை பரப்பும் எந்தமிழாம் - செந்தமிழின்
புத்தகத்தின் பக்கம் பல சேர்த்த எப்கெஸ்சை
நித்தம் மனமே நினை.

நன்றி : எங்கள் எப்கெஸ்சி ஐயாவுக்கு
அகவை - 80.

புலவர்மணி

பெரியதம்பிப்பிள்ளை

மட்டுநகர் மாதா மாண்புடையாள். அறிஞர்கள் பலரை ஈன்றெடுத்த பெருமை அவளுக்கு. முத்தமிழ் வித்தகர் விபுலானந்தர் தோன்றிய அதேவேளை பலர் அவருக்குத் துணையாய் நின்று தமிழும், சைவமும், கல்வியும் வளர்க்கத் தோன்றினர். அவர்களுள் முதன்மை பெறுவார் முதுபெரும் அறிஞர் புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்கள். அன்னாரின் பிறப்பிடம் மட்டுநகருக்குத் தெற்கே செந்நெல் வளங்கொழிக்கச் செந்தேனும் பாலும் செறிந்து வழிந்தோடச், செந்தமிழ்த் தெய்வம் குமரக் கடவுள் கோயில் கொண்டு அருள்பாலிக்கும் பழந்தமிழ்க் கிராமம் மண்டூர். பல்வேறு அறிஞர்கட்குப் பிறப்பிடமாய் அமைந்த திருவுடை ஊர் மண்டூர். அங்கே பண்டிதர்கள் பலர் தோன்றினும் பண்டிதர் என்றால் அப்போதும் இப்போதும் ஏன் எப்போதும் புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்களையே குறிக்கும்.

“பண்டிதர்” வந்திருக்கிறார் என்பார்கள். உற்றுக் கவனித்தால் அவருக்கே உரித்தான சிம்மக்குரல் ஒலிக்கும். நெடிதுயர்ந்த தோற்றம். நிறம் கறுப்பானாலும் அவர் கறுப்பில்லை. அகன்ற நெற்றி. துகில் வெள்ளை வேட்டி. அதன்மேல் அழகுக்கு அழகு செய்யும் வாலாமணி. அதுதான் (நஷனல்) தேசிய உடை. தோளில் இருபுறமும் தொங்கிநிற்கும் சால்வை. கால்களில் தோற் செருப்பு. கையில் ஒரு குடை. முகத்தில் அறிவு முதிர்ச்சியினால் ஏற்பட்ட மிடுக்கு. உதட்டில் குமிண் சிரிப்பு. இவ்வாறு கண்டோரைக் கவரும் கவன்மிகு தோற்றம். இப்படி அவர் தன் பிறந்தகம் மண்டூரில் வீதிகளில் வரும்போது செந்தமிழும், சைவமும் சேர்ந்திணைந்தே செல்லும். இனசனத்தாரைக் கண்டால் வாஞ்சையொடு குசலம் விசாரிப்பார். அன்பொழுகப் பேசுவார். ஊரவர்கட்குப் “பண்டிதர் விசாரிச்சிற்றுப் போறார்” என்று சொல்வதில் பெருமை. இன்ன பலவாக யாம் எவரிடத்தும் அரிதாகக் காணும் பண்புடை தமிழ்க் குரவர் அவர்.

இப்பெருமகனார் மண்டூர் முருகன் ஆலய வண்ணக்கராகக் கடமையாற்றிய திரு. சோ. ஏகாம்பரபிள்ளை அவர்கட்கும், அவர்தம் அன்புத் துணைவியார் சின்னத்தங்கம் அம்மையாருக்கும் மூத்த புதல்வராக 1899ம் ஆண்டு தை மாதம் எட்டாம் திகதி பிறந்தார். இவர் தம் ஆரம்பக் கல்வியை மண்டூரிலேயே மேற்கொண்டார். அவ்வேளை குடாமணி நிகண்டு, பாரதம், கந்தபுராணம், திருச்செந்தூர் புராணம் என்பனவற்றைக் கற்றுத் தெரிந்துகொண்டார். கல்முனையில் இன்று பழம்பெரும் கல்விக் கூடங்களில் ஒன்றாக விளங்கும் உவெஸ்லி உயர் பாடசாலையென மாறிய லீஸ் பாடசாலையில் ஆங்கில கல்வி கற்றார். இங்கே அவருக்குப் பல ஆங்கில ஆசிரியர்களைக் கவரும் வாய்ப்புக் கிட்டியது. அக்காலத்தில் தனது தோற்றம் - மண்டூரிலிருந்து

E. சிவாணந்தநாயகம்.

கல்முனைக்கு அவர்கள் பயணம் - பள்ளிப்படிப்பு என்பனபற்றி அவரே தனது "உள்ளதும் நல்லதும்" எனும் நூலில் அழகு சொட்டக் கூறியிருப்பது கற்போர்க்குக் களிப்பளிக்கும்.

அவரது ஆங்கிலக் கல்வியைத் தொடரமுடியாத அளவிற்கு நோய்வாய்ப்பட்டார். பின்னர் மண்டுருக்கே திரும்பினார். முருகனுறை திருப்பதியானதால் பல்வேறு வகையினரான மக்கள் மண்டுருக்கு வருவர். வருடாந்த உற்சவம் ஆவணி மாதத்தில் நடைபெறும். அவ்வேளை எண்டிசையிலுமிருந்து பக்தர்கள் வருவர். அறிஞர்கள் வருவர். அவர்கள் வருங்காலை வண்ணக்கர் வீடு, விதானையார் வீடு, உடையார் வீடு என்று இப்படித்தான் தங்குவர். 1917ம் ஆண்டு அப்படி வந்து தங்கும் யாழ்ப்பாணம் மட்டுவிலைச் சேர்ந்த புத்தக வியாபாரி ஒருவர் பண்டிதர் மகாலிங்க சிவத்திடம் தமிழ் கற்க ஏற்பாடு செய்ய "பெரியதம்பி" யாழ்ப்பாணம் சென்றார். நாவலர் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை காவிய பாடசாலையிற் சேர்ந்தார். அங்கே சுன்னாகம் அ. குமாரசுவாமிப் புலவரின் மாணாக்கராய் அமர்ந்து கந்தபுராணம், மகாபாரதம் என்பன கற்றுத்தேறினார். இப்பாடசாலையிலேயே தம்மோடு மட்டுவில் பண்டிதமணி கலாநிதி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களும் கற்றதாகக் கூறுகிறார். இவர் புலவர்மணிக்கு நிகராக யாழ்நகரில் பெரும் புகழோடு வாழ்ந்தவராவார். இக்காலப் பகுதியில் பல அறிஞர்களோடு பழகும் வாய்ப்பு புலவர்மணிக்கு ஏற்பட்டது. அத்தகையோருள் ஒருவரே - பின்னர் சுவாமி விபுலாநந்தர் எனத் துறவு மேற்கொண்ட மட்டுநகர் - காரைதீவைச் சேர்ந்த பண்டிதர் மயில்வாகனன் ஆவார். இருவரும் அங்கு யோகர் சுவாமி எனும் துறவியிடம் தொடர்புகொண்டு திருப்புகழ், திருமுருகாற்றுப்படை என்பவற்றைப் பாடுவர்.

பண்டிதர் மயில்வாகனரின் மேலான நட்பும் அறியூட்டலும் கவிதையாக்கத்தில் புலவர்மணியை ஈடுபடச் செய்தது. இதன் பயனாக மண்டுர் முருகன் திருமுன்னே "மண்டுர்ப்பதிகம்" உருவாயிற்று.

“மலர்க் கிரண மெறிகோடி சூரியர் மழுங்கவொளி
வளர்திரு முகங்களாரும்
மனமாரப் பாலுண்ட கனிவாயி னோடிந்த
மகிதலம் மருட்டு நகையும்
மலர்க்கடம் பாரமோராட வடமுந்திகழும்
மாமேரு வொத்த மார்பும்
மலைதோறு மாடல்புரி மலர்போலிலங்கிவரு
மாண்புற்ற பாத யுகமும்
கல னெனும் பாடகம் போலெழுமையுந் தொடர்
கன்ம பாவங்கொல் வேலும்
கலலென ஒளிர் துவச மதிலே விளங்கிடு
காற்படைச் சேவலுடனே
வலமருவு நீலமயில் மேதேறி ஏழையென்
மனக்குறைகள் தீர்க்க வருவாய்
மதியேறு பணியேறு நதியேறு வேணியன்
மைந்ந மண்டுர்க் கந்தனே”

இப்பதிகத்திற்கு பண்டிதர் மயில்வாகனார் ஒரு சிறப்புப் பாயிரம் எழுதினார். இதனால் புலவனர் மணியினது பதிகம் மதிப்புப்பெற்றது. அப்பாயிரம் பின்வருமாறு

“பண்டுரும் முகிற்குலங்கள் எமதிறைவர்
 மருகர் திருப்பதியீதென்ன
 விண்டுர மழைபொழியும் சிறப்பதனால்
 வளம் மலிந்து மிகுந்து தோன்றும்
 மண்டுரி லுறைமுருகன் மலரடிக்கோர்
 திருப்பதிகம் மரபிற் சொற்றான்
 கண்டுரு மினிய மொழிப் பெரியதம்பிப்
 பிள்ளையெனும் கலைவல் லோனே”

இவ்வாறான ஊக்கவினாலும் யோகர் சுவாமிகளின் ஆசிரியினாலும் இவரது கவிதா சக்தி மேலும் வளரலாயிற்று. இக்கட்டத்திலேயே பண்டிதர் மயில்வாகனனார் யோகர் சுவாமிகளது ஆசிப்படியும் எண்ணப்படியும் துறவு மேற்கொள்ள இந்தியா பயணமானார். நமது பண்டிதரும் காவிய பாடசாலையைவிட்டு சாவகச்சேரியில் ஆசிரியப் பணியை மேற்கொண்டார். யாழ்ப்பாண மக்களைச் சாதி வெறி பிடித்து உலுப்பிக்கொண்டிருந்த காலமது. இயல்பாக சமத்துவாதியான புலவர்மணிக்கு ஆறு முகம் என்றொருவர் நண்பர். அவர்பெருங் கலைஞர். இதனைப் புலவர்மணியாரது ஏனைய உயர்சாதி நண்பர்கள் விரும்பவில்லை. பலவாறாகக் கண்டித்தனர். இந் நிகழ்வு தன் வாழ்க்கையில் பெருமாற்றத்தை உண்டுபண்ணியதாக அவரே குறிப்பிட்டுள்ளார். தொடர்ந்தேற்பட்ட கசப்பான சம்பவங்களினால் பாதிக்கப்பட்ட புலவர் மணி கிறிஸ்தவ மதத்தில் விசுவாசங்கொள்ளலானார். இந்துக்களிடையே காணப்பட்ட தீண்டாமை நோயே இதற்குக் காரணமென அவரே கூறியுள்ளார். பின்னர் 1923 ஆம் ஆண்டு இந்தியாவில் பசமலை வேத சாஸ்திரப் பாடசாலைக்குப் போதகர் பயிற்சிக்காக அனுப்பப்பட்டார். அவ்வேளையிற் பல கிறிஸ்தவ பாடல்களை இயற்றியுள்ளார். இவ்வேளையிலேயே காந்தியடிகளின் சுதந்திரப் போராட்டம், உண்ணாவிரதம் என்பனபற்றியறிந்து அதனாற் கவரப்பட்டார். அதன் பயனாகத் தேசிய உணர்வு மேலிட

“இலங்கை மணித்திரு நாடெங்கள் நாடே - இந்த
 இனிய உணர்ச்சி பெற்றால் இன்ப வீடே”

எனும் பாடலை இயற்றித் தமிழ்கூறு நல்லுலகத்திற்கே தன்னை அறிமுகப்படுத்தினார். அக்காலப் பாடநூலான “பாலபோதினி” யில் இப்பாடல் இடம்பெற்றது. பலரும் பாடியின்புற்றனர்.

இந்தியாவிலிருந்த வேளை - மதுரை மங்கம்மாள் சத்திரத்தில் தங்கியிருந்த ஈழத்துத் துறவி - சுவாமி விபுலாநந்தரைக் கண்டு, அவரோடு தொடர்புகொண்டார். அந்நிகழ்வினை அவரே கூறுவார் -

“பரம ஹம்சர் கைப்பட்ட நரேந்திரர்போல் ஆகிவிட்டேன் நான்.
 பரிசுதிட்சை கிடைத்துவிட்டது. இனி நான் வேறு மனிதன்.”

1925 ஆம் ஆண்டு மீண்டும் மண்டுர் வந்தார். திருமண ஏற்பாடுகள் நடைபெற்றன. குருக்கள்மடத்தில் கோயிற் திருப்பணி செய்துவந்த நற்குடும்பப் பெண்ணான நல்லம்மா என்பவரை மனைவியாக ஏற்றுக்கொண்டார். பின்னர் 1926 இல் சுவாமி விபுலாநந்தரின் அழைப்பினை ஏற்றுத் திருமலை இந்துக் கல்லூரியில் தமிழாசிரியராய் அமர்ந்தார். பகலிலே பண்டிதராகவும், இரவில் மாணவராகவும் - சுவாமிகளிடம் பாடங்கேட்டுவந்தார். அவ்வேளை சுவாமியின் வேண்டுகோளுக்கமைய, “சீவக சிந்தாமணி,” “நாமகள் கலம்பகம்” ஆகியவற்றை நாடகமாக எழுதினார். அவை “விவேகானந்தன்” எனும் பத்திரிகையில் வெளிவந்து பின்னர் நூலுருப் பெற்றன.

திருமலைக்குக் காந்தியடிகள் வந்தபோது, விபுலாநந்தரின் ஆசியுடன் - வரவேற்புப் பாவினை இவரே இயற்றிப் பெருமை பெற்றார். அதில் ஒரு பாடல்

“சாந்தம் பொலிமுகமும் தண்ணளிசேர் கண்ணினையும்
வாய்ந்த கதராடை வடிவழகும் - சேர்ந்து மகான்
காந்தியென ஓர் வடிவும் கண்முன்னர் நின்றதால்
சாந்தி எமக்கின்றதான்.”

1930 ஆம் ஆண்டு, சுவாமிகளின் சொல்லையும் மீறி மட்டுநகர், அர்ச்/அகுஸ் தினார் ஆசிரிய பயிற்சிக் கல்லூரியில் ஆசிரியராகப் பணியேற்று பல புகழ்பெற்ற ஆசிரியர்களை உருவாக்கினார். அங்கிருந்துகொண்டே அர்ச்/சிரிலியாக் கல்லூரியிலும் உயர் வகுப்பினருக்குத் தமிழ் கற்பித்தார். பாடசாலை வேலையோடு வெளியாருக்கும் - கம்பராமாயணம், திருக்குறள் வகுப்புக்களையும் நடாத்தினார். 1935 ஆம் ஆண்டில் ஆசிரியத் தொழிலிலிருந்து ஒதுங்கி மண்டூரில் உபதபாலதிபராகப் பணிபுரிந்தார். அதைத் தொடர்ந்து நாட்டில் ஏற்பட்ட அரசியல் மாற்றங்கள் காரணமாக 1947 இல் மட்டுநகரில் இன்று பிரபல கல்லூரியாகத் திகழும் இந்துக் கல்லூரியான, அரசினர் கல்லூரியில் ஆசிரியராய் அமர்ந்து இளைப்பாறும் வரை பல நல் மாணாக்கர்களை உருவாக்கினார்.

இக்காலப் பகுதியில் அவரது அறிவு, ஆற்றல், சேவை என்பனவற்றைப் பாராட்டிப் பல்வேறு சிறப்புப் பட்டங்கள் அவரை வந்தடைந்தன. அவற்றுள் பண்டிதமணி, மதுரகவி, சித்தாந்த ஞானபானு, கவியரசு என்பன சிலவாம். இவற்றுள் தம் உள்ளங் கவர்ந்த நண்பர்களால், 1951 ஆம் ஆண்டில் வழங்கப்பட்ட “புலவர்மணி”யையே இவர் விரும்பி அவரது பெயருடன் இணைத்துக்கொண்டார். இதனை அவரே சொல்வார்.

“உள்ளூர்ச் சமையாதலால் இதை இலேசாகத் தாங்குகின்றேன்.
புலவர்மணி மக்கள் மத்தியில் வாழ்கின்றது.”

இன்றும் அவர் புலவர்மணி எனவே மக்களால் அன்பாக நினைவுகூரப்படுகின்றார்.

ஆசிரியத் தொழில் புரித்த காலை, தமிழ் கற்றதனால் தான் பெற்ற இன்பத்தைப் பிறருக்கும் வழங்கவென - பல்வேறு நூல்களை ஆக்கினார். “பகவத் கீதை வெண்பா” - கர்மயோகம், பக்தியோகம், ஞானயோகம் என்னும் மூன்று பாகங்கள் மிகச் சிறப்பு வாய்ந்தவை. அவ்வப்போது சில வைபவங்கள் பற்றியும், சில அறிஞர்கள் பற்றியும் இவர் இயற்றிய பாடல்கள் என்றும் படித்து இரசித்து இன்புறற்பாலன. அவற்றைத் திரட்டி, “புலவர்மணி கவிதைகள்” எனும் தலைப்பில் வெளியிட்டுள்ளார். இப்பாடல்கள் குருபக்தி, இன ஒற்றுமை, நகைச்சுவை என்பனவற்றை வெளிப்படுத்துவனவாம்.

குருபக்தி:-

பண்டித சிரோமணிநற் பாலியசன் யாசிசெஞ்சொற்
கொண்டல்கவி இன்பம் குணக்குன்றம் - மண்டழல்போல்
தூய விபுலாநந்த சோதி மலரடிக்கே
நேயமெலாம் வைத்தேன் என் நெஞ்சு.

இன ஒற்றுமை வேண்டிப் பாடியவை:-

சிங்களமும் செந்தமிழும் சேர்ந்துசம மேயிலங்கை
எங்கும் அரசமொழி யென்னவே - துங்கமுடன்
ஆட்சி புரியவழி யாக்குவதே யெல்லாரும்
மாட்சியுடன் வாழும் வழி.

இருதயத்தின் ஈரிதழ்போல் இங்குதமிழ் முஸ்லீம்
ஒருவயிற்றுப் பாலகர்போ லுள்ளோம் - அரசியலிற்
பேராசை கொண்டோர் பிரித்துநமை வேறாக்கி
ஆராயார் செய்வர் அழிவு.

“ஐயோ, இவர்கள் பாவம்” - என்பதுபோல நகைச்சுவை ததும்ப:-

நல்லாய் இலண்டன் நகர்வரையும் சென்றொருவன்
பல்கலைகள் நன்கு பயின்றாலும் - சொல்லுங்கால்
தன்னூர் நிலையறிந்து தானொழுகானாகிவிடின்
என்ன பயனாகு இவர்க்கு.

இப்பாடல்கள் யாவும் வெண்பாவடிவில் அமைந்துள்ளதைக் கவனிக்கலாம்.

வெண்பா இயற்றுவதில் ஒப்பாரும், மிக்காருமின்றித் திகழ்ந்தவர் புலவர்மணி.
நம் நாட்டில் “வெண்பாவிற் புகழேந்தி” எனும் வாசகம் போய் - “வெண்பாவிற்
பெரியதம்பி” எனும் வாசகம் பரவலாயிற்று. “பகவத் கீதை வெண்பா” இதற்குச்
சான்று பகரும். இதனைப் பாராட்டி 1963ஆம் ஆண்டு இவருக்குச் சாகித்ய மண்ட-
லப் பரிசு கிடைத்தது.

காலவோட்டத்தின் குழலினால் சுவாமி விபுலாநந்தரைப் பிரிந்திருந்த புலவர்
மணி - 1944ஆம் ஆண்டு சுவாமிகள் நோய்வாய்ப்பட்டு வைத்தியசாலையிலிருந்த
போது, அதனை அறிந்து, “சுவாமிகள் சுகமே மீள்க. அவர் பல்லாண்டு வாழ்க”
எனும் பொருள் பொதிந்த “விபுலானந்தர் மீட்சிப் பத்து” இயற்றிச் சுவாமிகட்கு
அனுப்பினார். அவை இன்றும் படித்து இன்புறத்தக்கன.

அத்தோடு நில்லாமல் நமது வாழ்க்கை வரலாற்றினைச் சுவைபட, அவருக்கே
உரிய நடையில், நம்மோடு நேரிலேயே உரையாடுவதுபோல - அழகு தமிழில் மிக
இனிமையாக “உள்ளதும் நல்லதும்” எனும் தொடர் கட்டுரையாக எழுதினார்.
பின்னர் அத்தொடர் நூலுருவுக்குக் கொணரப்பட்டது. இந்நூற்றாண்டின் ஆரம்
பத்திலிருந்து வாழ்ந்துவந்த ஒரு அறிஞரது அனுபவங்களின் தொகுப்பான அந்நூல்
அக்கால வாழ்க்கையைச் சித்தரிக்கும் பெட்டகமாக அமைவதைப் படிப்போர் காண
லாம். இக்கால இளைய தலைமுறையினர் படித்தறியவேண்டிய சுவையான நூல் இது.

இவ்வாறு எழுபத்தைந்தாண்டு இலக்கியப் பணிபுரிந்த புலவர்மணி இறைபதம்
எய்தமுன்னர் தமது என்பதாவது வயது நிறைவினைத் தமது இனசனத்தாரொடு
இன்பமாகக் கொண்டாடினார். தொடர்ந்து அவரே கூறியதுபோல் - “19ம் நூற்
றாண்டுப் பழம்பெட்டி” தளரத் தொடங்கியது. 1978ம் ஆண்டு - கார்த்திகை இரண்
டாம் நாள் புலவர்மணி அவர்கள் தமிழ் மக்களைக் கண்ணீரில் ஆழ்த்திப் பூதவுடல்
நீத்துப் புகழுடம்பெய்தினார்.

அவர் ஒரு சிறந்த நல்லாசிரியர், சிறந்த ஆராய்ச்சியாளர், சிறந்த கவிஞர்,
சிறந்த மேடைப் பேச்சாளர், சிறந்த சிந்தனையாளர், சிறந்த பக்தர் - எல்லாவற்
றிற்கும் மேலாகச் சிறந்த பண்பாளர். வாழ்க “புலவர்மணி”யின் திருநாமம்.

“உங்கள் உடைகளைக் கிழிக்கவேண்டாம், உங்கள் இதயங்
களைக் கிழித்துக்கொள்ளுங்கள்.”

— கிறிஸ்து —

காடு அழிகிறது; கேடு வழிகிறது

“இன்னும் ஒரு நூற்றாண்டில் நியூயோர்க் நகரம் கடலுக்குப் பலியாகிவிடும். வனவிலங்குகளில் காற்பங்கு குறைந்துவிடும்”

காடு வா வா என்கிறது. வீடு போ போ என்கிறது. யாரை? காணி இல் லாத அனைவரையும், காணி இருந்தும் இன்னுமோர் காணியிருந்தால் நல்லம் என்று நினைக்கிறார்களே அவர்களையும்தான்.

கோடான கோடி வருடங்களாக இயற்கையாகவே வளர்ந்துவந்திருக்கும் பெருமைமிக்க; பழமைமிக்க காடுகளை நாம் ஒரே வினாடியில் அழித்துவிடுகின் றோமே. இப்படிப்பட்ட பெருமைமிக்க காடுகளை நாம் நினைத்தவுடனேயே உரு வாக்கிவிட முடியுமா?

சாதாரணமாக கோழிக் கூடொன்றை அமைத்து அதனுள் 10 கோழிகளை வளர்க்கவே நாம் என்ன பாடுபடுகின்றோம். இது அப்படியா? உலக நிலப்பரப்பில் 07% அமைந்துள்ள எல்லாக் காடுகளும் சேர்ந்து சுமார் 50 இலட்சத்துக்கும் மேற் பட்ட உயிரின வகைகளைப் பேணி வளர்த்துக்கொண்டிருக்கின்றன.

மொத்தத்தில் கண்ணுக்குத் தெரியாத பற்றீரியாக்கள் தொடக்கம், உலகின் மிகமிக முன்னேற்றமான விலங்கான மனிதன் வரை அனைத்து ஜீவராசிகளுக்கும் அளப்பரிய சேவை செய்கின்றன. அதிலும், மனிதனுக்கே அனேக சேவைகளைச் செய் கின்றன. இருந்தும், காடுகளுக்கு மிகக் கூடிய தீங்கு செய்பவனும் மனிதன்தான்.

ஒவ்வொரு நிமிடத்திலும் 40 ஹெக்டர் (கிட்டத்தட்ட 100 ஏக்கர்) காடுகளை வெட்டி அழித்துக்கொண்டிருக்கின்றான். கோடாரிகளாலும், இயந்திரங்களாலும், அழித்துக்கொண்டிருக்கின்றான். கொஞ்சம் தொழில் நுட்பத்தில் முன்னேறிய நாட் டில் உள்ளவன் புல்டோசர் கொண்டு “லெவலாக” அழிக்கிறான். அதாவது மனிதன் அழிக்கும் தொகை 01 நாளைக்கு 1,44,000 ஏக்கர் காடு.

தனது நாட்டுக்கு அந்நியச் செலவணியைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காக, நைஜீரியா, பிரேசில், மலேசியா, இந்தோனேசியா, கமரூன் போன்ற நாடுகளிலிருந்து கிராக்கி யுள்ள பலகை வகைகள் அறுக்கப்பட்டு வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதற்காகப் பெருமளவு காடுகள் அழிக்கப்படுகின்றன.

மத்திய அமெரிக்காவில் 25% காடுகள் அழிக்கப்பட்டு “மேச்சற் தரைகள்” (புல்வெளிகள்) அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இத்தரைகளில் மாடுகள் ஆடுகள் போன்ற பண்ணைகளை வளர்ப்பது மிக இலகு. இத்தரைகள் காலப்போக்கில் பயங்கர வனாந் தரங்களாக மாறிவிடுகின்றன.

இதற்கெல்லாம் அடிப்படைக் காரணம் என்ன? சனத்தொகை வளர்ச்சிதான்.

எ. எல். எர். பளீல்
மேலதிக அரசாங்க அதிபர்,
கல்முனை.

மனிதர்களின் எண்ணிக்கை ஆகா, ஓகோ என்று அதிகரித்துக்கொண்டு வருகின்றதல்லவா? இவ் அதிகரிப்புக்கு ஏற்ப உணவும் இருப்பிடமும் தேவைப்படும்போது மனிதர்கள் யாரை நாடமுடியும்? ஜோர்ஜ் புஸ்ஸையா? ஜெயலலிதாவையா? அல்லது ஆறு, கடலையா? இல்லை. இவர்களெவரும் எதுவுமே செய்ய முன்வரமாட்டார்கள் என்பது மனிதனுக்கு நன்கு தெரிந்த விடயம். அதனால், எடுத்த உடனே அவர்கள் காடுகளின் கருணையையே நாடிச்செல்கின்றனர்.

ஹையிட், டொம்னிக்கா, குவாதமாலா போன்ற மத்திய அமெரிக்க நாடுகளில் மனிதப் பெருக்கம் காரணமாகக் காடுகளைக் கன்னா பின்னாவென்று அழித்துக்கொண்டே வருகின்றனர். மரங்களை வெட்டி வெட்டி வீழ்த்தி வீடுகளை அமைத்துக்கொள்கின்றனர்.

பட்ஜெட்டும் ஒரு காரணம்

காடு அழிக்கப்படுவதற்கு பட்ஜெட்டும் ஒரு காரணம்தான். எப்படித் தெரியுமா? ஒவ்வொரு பட்ஜெட்டிலும் கட்டாயம் மூன்று பொருட்களுக்கு அரசாங்கங்கள் விலையேற்றியே தீரும். அவையே என்றால் என்ன. All Party Conference? இல்லை.

A - Arack	—	சாராயம்
P - Pntrol	—	பெற்றோல் - எரிபொருள்
C - Cigarattes	—	சிகரெட்

எண்ணை வகைகள் வருடந்தோறும் விலையேற்றத்திலிருந்து தப்பவேமுடியாது. 1973ஆம் ஆண்டில் பெற்றோலின் விலை உலகத்துல் எக்கச்சக்கமாக அதிகரித்தது. அதனால், மூன்றாம் உலக நாடுகளில் 80% மானவர்கள் விறகுகளைப் பாவிக்கத் தொடங்கிவிட்டனர். 1992 ஆகிய இன்று இத்தொகை பன்மடங்காகிவிட்டது.

நேபாளத்தவர்களும், வட இந்தியர்களும், இமயமலைச்சாரலிலுள்ள காடுகள் அனைத்தையும் விறகுக்குப் பயன்படுத்திவிட்டனர். வட இந்தியாவின் 08 மாவட்டங்களில் இந்தநிலை ஏற்பட்டுள்ளது.

இப்போது, மூன்றாம் உலக நாட்டு மக்களில் 10 கோடிப் பேருக்குப் பாவிப்பதற்கு விறகுத் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டுள்ளது. இரண்டாயிரம் ஆண்டளவில் 14 கோடிப் பேருக்கு இத்தட்டுப்பாடு ஏற்படும்.

1972 - 1975 வரையான ஆண்டுகளின் இந்தியாவின் காட்டுவளம் முழு நிலப்பரப்பில் 17% ஆக இருந்தது. 1980 - 1982 காலப்பகுதியில் அது 04% ஆகக் குறைந்தது. குறைந்துகொண்டே வருகின்றது. (இதற்கான படங்கள் செய்யமதிமூலம் எடுக்கப்பட்டுள்ளது).

உத்தரவு பெறாமல் கள்ளமரம் வெட்டுவோராலும் காடுகள் அழிக்கப்படுகின்றன.

இரக்கமற்ற பயிர்ச்செய்கை

சேனைப் பயிர்ச்செய்கையாலும் அழிக்கப்படுகின்றது. சேனைப் பயிர்ச்செய்கை என்றால் என்ன? ஈவிரக்கமில்லாத ஒரு பயிர்ச்செய்கை.

உதாரணத்துக்கு, உனக்கு வயல் இல்லையா? காணி இல்லையா? கவலைப்பட வேண்டாம். ஒரு காட்டுக்குப் போ. உன் விருப்பப்படி எல்லையைப் போடு. இயன்ற வரை காடுகளை வெட்டி வீழ்த்து. நெருப்பு வை. அனைத்தும் எரிந்து சாம்பலான பின்னர், இப்போது உனக்கு பொட்டாசியம் எனப்படும் கனிப்பொருள் நிறைந்த (இது சாம்பலில் உள்ளது) காணி கிடைத்துவிட்டது. அதில் விரும்பிய பயிரைச் செய். (அதிகமானோருக்கு இக்கட்டத்தில் கஞ்சாவில்தான் அதிக விருப்பம்) செய்து

முடிந்ததும், உனக்கென்ன கவலை. இதனைக் கைவிட்டுவிட்டு வேறார் காட்டிற்குப் போ. பழையபடி வெட்டி வீழ்த்தி எரி. பயிர் செய்.....?? இதுதான் தம்பி சேனைப் பயிர்ச்செய்கை.

இதுதவிர, காட்டுத் தீ; சூறாவளி, வெள்ளம் போன்ற இயற்கைக் காரணிகளாலும் காடுகள் பெருமளவில் அழிக்கப்படுகின்றன.

1986ம் ஆண்டில் பல இலட்சம் ஏக்கர் காடுகள் காட்டுத் தீயால் அழிந்து போயின. இந்நெருப்பு எப்படி உண்டாகின்றது? மூங்கில் போன்ற மரங்கள் ஒன்றோடொன்று உராய்ந்து சூடாகுவதால் நெருப்பு பற்றுகிறது.

ஞாபகம் இருக்கிறதா? 1978ம் ஆண்டு பாரிய சூறாவளி ஒன்று வீசியது. இச் சூறாவளியாலும், அதனைத் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட வெள்ளப்பெருக்காலும் கிழக்கு மாகாணத்தில் பெருமளவு காடுகள் அழிந்துபோயின.

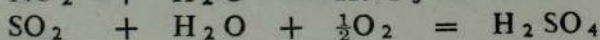
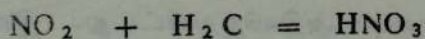
இரசாயன மழை

இரசாயன மழை காரணமாகவும் பெருமளவு காடுகள் அழியத்தொடங்கி உள்ளன.

சாதாரணமாக நீர் மழையைப் பார்த்திருக்கின்றோம். அதில் ஆச்சரியம் இல்லை. மணல் மழை தெரியுமா? சிறிது ஆச்சரியமானது. பாலைவனத்தில் கிடக்கும் மணலானது காற்றால் அள்ளப்பட்டு மேலிருந்து சொரியும்போது அதற்குப் பெயர் மணல் மழை.

பனிமழை தெரியுமா? மிகக் கடும் குளிர் உறைந்த பிரதேசங்களில் நீர்த்துளிகள் கட்டியாகி மேலிருந்து துண்டு துண்டாக விழும். இது பனி மழை.

அதென்ன இரசாயன மழை? மோட்டார் வாகனங்கள், தொழிற்சாலைகள், இராட்சத இயந்திரங்கள் என்பவற்றிலிருந்து SO₂ வாயு (கந்தக ஈரொட்சைட்டு), NO₂ நைதரசன் ஈரொட்சைட்டு) போன்றவை வெளியாகின்றன. இவை நீருடன் சேர்ந்து நைத்திரிக்கமிலமாக, சல்பூரிக்கமிலமாக மாறுகின்றன.

இப்போது என்ன? மழையுடன் இவ்வமிலங்களும் (Acids) சேர்ந்து பெய்யும்.

அமிலம் என்பது சாமானிய பொருளல்ல. உடம்பில் பட்டால் அப்படியே அரித்துவிடும். கமல் இரசிகர்களுக்கும், ரஜனிகாந்த் இரசிகர்களுக்கும் இடையே கை கலப்பு ஏற்பட்டால், ஆளுக்காள் ஒழித்திருந்து தாக்கும் ஆயுதம் இந்த அமிலமாகும். இது உடம்பில் பட்டால் அப்படியே உருக்குலைத்துவிடும்.

கிட்டத்தட்ட ஹெலிகொப்டரிலிருந்து அமிலத்தைக் கரைத்து விசிறுவது போன்றது இந்த மழை. மேற்கு ஜெர்மனியிலிருந்து $\frac{1}{3}$ பங்கு மாடுகளுக்கு இம் மழையே எமனாகிவிட்டது.

கியூவில் நிற்கும் கேடுகள்

காடுகள் அனைத்தும் அழிந்துவிட்டால், நீர்த்தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டு விவசாயம் செய்யமுடியாமலே போய்விடும். பஞ்சம் தலைவிரித்தாடும். ஆபிரிக்கா, காஸ்பீனியா போன்ற நாடுகளில் வறுமை "ரிப்பன்"ஐக் காட்டிக்கொண்டு தாண்டவமாடுகின்றது.

கட்டிய வேலைகளுக்கு மரமே இல்லாமல்போய்விடும். மண் பாதுகாக்கப்பட மாட்டாது. நீருற்றுக்கள் யாவும் வற்றிவிடும். காட்டு நிலமெல்லாம் தரிசு நிலமாகி விடும். காலநிலையில் மாற்றம் ஏற்படும். புயல், வெள்ளம் என்பன அடிக்கடி ஏற்படும்.

நாம் ரி. வி. களிலே அடிக்கடி காணும் அபார வெள்ளத்துக்குக் காடழிப்பே பிரதான காரணமாகும், நேபாளம், வட இந்தியா, பங்காளதேஸ் போன்ற நாடுகளில் வருடாவருடம் கோயில் திருவிழாக்கள் ஏற்படுவதுபோன்று பாரிய வெள்ளப் பெருக்கு ஏற்படுகின்றது.

1984ம் ஆண்டில் பல இலட்சம் மனித உயிர்களைப் பலியெடுத்தபடி, பாரிய வெள்ளம் பங்காளதேஷில் உருவாகிச் சென்றது.

1995ம் ஆண்டிலும் பங்காளதேஷில் உக்கிரமான கோரப் புயலொன்றும், வெள்ளப்பெருக்கும் ஏற்பட்டு பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களைப் பலியெடுத்தது.

1987ம் ஆண்டில் இத்தாலி, பிரான்ஸ், அல்பஸ் போன்ற நாடுகளில் பல எண்ணிக்கைக் கிராமங்களை வெள்ளங்கள் இருந்த இடமே இல்லாமல் செய்துவிட்டது.

ஒரு நாளைக்கு ஒரு பறவை இனம் இல்லை

காடுகள் அழிக்கப்படும்போது பெறுமதியான மூலிகை வளங்களும், பாம்பினங்களும், பறவைகளும் அழிந்தொழிந்து போகின்றன. ஒரு நாளைக்கு 01 பறவை இனம் வீதம் அழிந்துவந்தது. 1990ம் ஆண்டிற்குப் பின்னர் ஒரு மணித்தியாலத்திற்கு ஓர் இனம் அழிந்துகொண்டு வருவதாகக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது.

இன்னும் 15 வருடங்களில் உலகத்தின் விலங்கினங்களில் 25% அழிந்துபோய் விடும்.

பட்டகாலிலே படும், கெட்டகுடியே கெடும் என்பதைப்போல, பாலைவனங்களுக்குப் புகழ்பெற்ற ஆபிரிக்காவிலே மேலும் பாலைவனங்கள் அதிகரித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. சகாராப் பாலைவனத்தின் பரப்பு நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக் கொண்டே இருக்கின்றது.

ஆபிரிக்காவில் இருந்த காடுகளும், புல்வெளிகளும் ½ வாசி அளவுக்கும் குறைந்து அவை அனைத்தும் பாலைவனமாகிவிட்டன.

உலகத்தின் சராசரி வெப்பநிலையும் அதிகரித்துவிட்டது. இன்னும் அதிகரிக்க வுள்ளது.

இப்போதே வெப்பத்தின் புழுக்கம் தாங்கமுடியாமல் உதட்டைக் குவித்து நெஞ்சுக்குள் ஊதுகிறோம். கொப்பிகளால் வீசுகின்றோம். குளிர்ச் சோடா தேடுகின்றோம்.

வெப்பநிலை உயர்ந்தால் இனி எமக்கென்ன என்று இருந்துவிடமுடியாது.

ஆட்டிக் வட்டம் இருக்கிறதே (வட துருவம்) அதன் பனிப்படலம் உருக ஆரம்பித்துவிடும். புதிதாக சமுத்திரங்கள் உருவாகும். இதனால் நீரின் அளவு பெருகி அமெரிக்காவின் கடற்கரைப் பிரதேசங்களான பொஸ்ரன், நியூயோர்க், மயாமி போன்ற நகரங்கள் கடலில் ஆழ்ந்துவிடும்.

மீளவளமாக்கல் சாத்தியமா?

இந்த இழப்புக்களையெல்லாம் மீளவளமாக்கல் மூலம் நிவர்த்தி செய்யமுடியுமா? அதுதானே நான் கட்டுரையின் ஆரம்பத்திலேயே கூறிவிட்டேன். பஸ்கோடி வருடப் பழமைவாய்ந்த காடுகளை நினைத்த மாத்திரத்திலேயே 60 - 70 வருடங்களில் உருவாக்கிவிட முடியாது.

எனினும், மனம் தாங்கமுடியாத விஞ்ஞானிகள், கிட்டத்தட்ட எல்லா நாடுகளிலும் “வன பாதுகாப்பு நிலையங்களை” அமைத்துள்ளனர். இலங்கையில் 100 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே இது ஆரம்பிக்கப்பட்டுவிட்டது என்பது எம்மில் பலருக்கு இன்றுவரை தெரியாது.

இப்பாதுகாப்பு நிலையங்களின் நோக்கம், வெட்டப்படும் மரங்களுக்குப் பதிலாகப் புதிய மரங்களை நடுவது.

ஆசியா, ஆபிரிக்கா கண்டங்களில் மக்களின் ஒத்துழைப்புடன் மரங்கள் நடப்பட்டு வருகின்றன. 1981 — 1985 ஆண்டுகளில் 05 ஆண்டு காலப் பகுதியில் இந்தியாவில் மட்டும், குறிப்பாக கிராமப்புற மக்களால் 10 இலட்சம் ஹெக்டேர் நிலத்தில் மரங்கள் நடப்பட்டுள்ளன.

1979 — 1984 காலப் பகுதியில் மாத்திரம் வட இந்தியாவில் 80 இலட்சம் "யூகவிட்டஸ்" (நொக்ஸ்) மரங்கள் நடப்பட்டுள்ளன.

இந்தியக் கிராமப் புறங்களில் காடு வெட்டுதலைத் தடுக்க இப்போது புதிய தோர் முறை கையாளப்படுகின்றது. இதற்கு "மரம் அணைத்துத் தடுத்தல்" என்று பெயர். ஒப்பந்தக்காரர்கள் மரங்களை வெட்டுவதற்கு ஆயத்தமாதலைக் கண்டால் அக்கிராம மக்கள் மரங்களை அணைத்துக்கொண்டபடி வெட்டவிடாமல் தடுப்பதே இம்முறையாகும்.

தம்பி தம்பி அந்தப் பிள்ளையை விட்டு விடுங்கள் என்று கெஞ்சிக்கேட்பது போன்ற மனிதாபிமான முறை இது.

சீனாவில் 1979 — 1985 களில் 53 இலட்சம் ஹெக்டேயரில் மரங்கள் வளர்க்கப்பட்டுள்ளன. 1981ம் ஆண்டில் மாத்திரம் 1300 கோடி மரங்கள் நடப்பட்டுள்ளன.

இலங்கையில் ஓர் ஆச்சரியம் உள்ளது. இங்கு மனிதனுக்கும் காடுகளுக்கும் இடையே தொடர்புகள் அதிகம். இலங்கை மக்கள் குறிப்பாக பெளத்தர்கள் மரங்களுக்கு மதிப்பு அளிக்கின்றனர். பூசை செய்கின்றனர். பக்தி காட்டுகின்றனர். அதே நேரம் வெட்டியும் குவிக்கின்றனர்.

மகாவலித் திட்டத்தினால் மாத்திரம் 2,60,000 ஹெக்டேயர் காடுகள் அழிக்கப்பட்டு உள்ளன.

தொடரும் பிரச்சினை

இப்போது கூறிய அனைத்துப் பிரச்சினைகளும் உலகத்தை ஓர் நாள் சூழத் தான்போகிறது. இது தவிர்க்க முடியாதது. ஆனால் மாற்று நடவடிக்கைகள்மூலம் இவற்றைத் தாமதப்படுத்தலாம். இல்லையென்றால் பாருங்கள்.

கடந்த பல ஆண்டுகளாக ஒவ்வொரு வருடமும் செப்டெம்பர் 12 — 22ம் திகதி வரை மரம் நடும் வாரம் கொண்டாடுகின்றோம். நாம் 1,70,0000 பேர் உள்ளோம். ஆகக் குறைந்தது 10ப் பேருக்கு ஒரு மரம் நடடாலும் வருடத்துக்கு 1,700,000 மரம் நட்டிருக்கவேண்டும். 5 வருடத்துக்கு 8,50,00000 மரம் நட்டிருக்க வேண்டும். நடந்ததா?.....

இல்லை. வருடாவருடம் பல திணைக்களங்களில் முன்னைய ஆண்டில் மரம் நட்ட குழியிலேயே புதிதாகவும் மரத்தை நட்டுக்கொண்டிருக்கின்றனர். கடவுள் தான் எம்மைக் காக்கவேண்டும்.

இந்தா பாருங்கள். நீங்கள் கூட எவ்வளவு ஆர்வத்தோடு இதனைப் படித்தீர்கள். மரம் நட்ட நினைத்தீர்களா?..... அப்படித்தான் எல்லோரும். சரி வாருங்கள் இனியாவது ஒரு மரத்தை நடுவோம்.

உலகில் சமாதானம்...

ஓ.....
 உலகப்
 போராளர்களே!
 உங்களுக்கு
 சமாதானம்
 வேண்டுமா?
 உடனே
 உங்கள்
 குண்டு,ப்
 பறவைகளின்
 சிறகுகளை
 ஒடித்து -
 அவற்றைச்
 சிறையில்
 பூட்டிவிட்டு
 கூண்டில்
 அடைபட்டுக்
 கிடக்கும்
 சமாதானப்
 புறாக்களைத்
 திறந்து,
 அவற்றைச்
 சுதந்திரமாகப்
 பறக்கவைத்துப்
 பாருங்கள்

—★ பாண்டியூர் பொன். நவநீதன் ★—

தலையணை மந்திரம்

“நீ
 உழைக்கின்ற
 பணத்தை யெல்லாம்
 எனக்கென்றே
 தந்திரிப்பின் - நான்
 உனக்கேற்ற
 மனைவியாகி
 உன்னிடத்தே
 வந்திருப்பேன்
 அத்தோடு
 நீயுந்தன்
 பெற்றாரை
 பேரன்புச்
 சகோதரரை
 முற்றாக
 வெறுத்தொதுக்கி-
 என்னில்
 மட்டும் -
 பற்றாக
 நீயிருந்து
 பணமுழைத்துத்
 தந்திருக்க
 அத்தானே
 நானுனக்கு
 அப்பப்போ
 மந்திரிப்பேன்.”

அடிகளாரும் புலவர் மணியும்

பால் பெருகத் தேன் பெருகும் மீன் பாடும் மாண்பு நிலம் மட்டக்களப்பு. அம்மண் மாட்டிலாக் களிப்புடன் ஈன்றெடுத்த மாமேதைகளில் மகுடமானவர். முத்தமிழ் வித்தகர் சுவாமி விபுலானந்த அடிகளார். மற்றவருள் சிறந்தவர் புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளையவர்கள்.

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்பட்டு நூற்றாண்டுகள் கடந்தும் அறிவொளி பரப்பிக் கொண்டிருக்கும் அடிகளாரின் பிறப்பிடம் காரைதீவெனும் அழகிய கிராமம். 'யாதுமூரே யாவரும் கேளிர்' எனும் உலகளாவிய உயரிய தவத்தினை மூச்சாகக் கொண்டவர் அடிகள். உத்தியோகங்களையும் உயர் பதவிகளையும், துச்சமென நினைத்து இராமகிருஷ்ணமிஷன் சங்கத் தோடு தம்மை இணைத்துக்கொண்டு பூரண துறவியாகி 'பணி செய்து கிடப்பதே என் கடன்' எனக் கருதி கல்விப்பணி, சமூகப்பணி, சமயப்பணி, இலக்கியப்பணி, பொதுப்பணி எனப் பல்வேறு பணிகளுக்கே தன்னை அர்ப்பணித்ததை தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் என்றுமே மறக்காது.

மக்கள் சேவையே மகேசன் சேவையாகக் கருதி தலை சிறந்த கல்வி மாண்களை உருவாக்கவும், உயர் கல்லூரிகளை நிறுவவும், நல்லதோர் மாணவர் சமுதாயத்தையும் உருவாக்க அன்னார் பல்வேறு துறைகளில் முன்னின்று உழைத்தபோது தன்னையும் பிணைத்துக்கொள்ள முனைந்தவர்களில் புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை எனும் பெருந்தகையாளரும் ஒருவராகும்.

ஈழமணி நாட்டின் இலக்கியக்களத்தை அகழ்த்துணியும் எவர்க்கும், இவ்வைரமணியாகிய புலவர்மணி புலப்படத் தவறமாட்டார். சீரிய செம்மை சான்ற உயர்ந்த உள்ளம் படைத்த புலவர்மணி மணியன்னார். ஒரு சிறந்த சிந்தனையாளர். இனிமையும் தெளிவும் கொண்ட மேடைப் பேச்சாளர். செழிப்புமிகு இலக்கிய சீர்திருத்த நெறியாளர். பண்டிதமணி, சித்தாந்த ஞானபானு, மதுரகவி, கவியரசு, பன்மொழிச்சைவ மாமணி எனப் பல்வேறு பட்டங்கள் அவ்வப்போது கற்றோர் வழங்கிக் கௌரவித்தபோதும், புலவர்மணி என்ற புனைப் பெயரை மட்டும், தன்னோடு பொருத்திக் கொண்ட பெருமைக்குரியவர். 'வெண்பாவில் புகழேந்தி தனை மறந்து வெண்பாவில் பெரியதம்பி' எனக் கவியுலகம் போற்றிய பேரறிவாளன்.

கருவிலே திருவுடைய புலவர்மணி பெரியதம்பியின் பிறப்பிடம் பழம் பெருமை மிக்க மண்டூர். இல்லற வசிப்பிடம் பெற்ற சிறப்பிடம், குருக்கள்மடம் அடிகளாரின் அன்புக்குரிய புலவர்மணி நன்றிமறவாதவோர் நேர்மைப் பண்பாளன்.

பரதன் கந்தசாமி (B. Com.)
கார்மேல் பாத்திமாக்க கல்லூரி, கல்முனை.

அடிகளாருக்கு ஆரம்பக் கல்வியூட்டிய திருவாளர் குஞ்சுத்தம்பியின் குருபக்திபற்றி
 “அம்புவிழிற் செந்தமிழும் ஆங்கிலமும் எனக்குணர்த்தி அறிவு தீட்டி
 வம்புசெறி வெண்கலச வல்லியருள் கூட்டிவைத்த வள்ளல் குஞ்சித்
 தம்பியெனும் பெயருடையோம் தண்டமிழின் கரைகண்டதகைமையோன்றன்
 செம்பதும் மலர் பாதத்தை சிரத்திருத்தி எஞ்ஞான்றும் சிந்திப்பேனே.

எனப்பாடினார்.

புலவர்மணியவர்களும், தமக்கு ஆரம்பக் கல்வியளித்த சந்திரசேகரனாரை
 நெஞ்சில் நிறுத்தி

“அன்னை நிகரான் பின் ஆரான் எனவந்தே
 என்னைத் தமிழ்த்தாய் இணையடியில் - மன்னுவித்த
 சந்திர சேகரனார் தட்கமல நாட்போதெம்
 சிந்தை மலர்க தினம்.”

என நன்றிப் பெருக்கால் அடிகளாரின் வழியொன்றிப் பாடினார்.

அடிகளார் துறவற நெடுநின்று ஆயிரம் நட்சேத்திரங்கள் கூடினும் ஆகிவிடா
 அலங்கார நிலவாக ‘யாழ்நூல், விஞ்ஞான தீபம், மதங்கஞளாமணி, பூதநூல்,
 வேதிநூல் இன்னோரன்ன பல இலக்கியங்களை அள்ளி வழங்கினார் இல்லற நெறி
 நின்ற இலக்கிய சொல்லேர் உழவன் புலவர் மணி.

“ஈட்டி எட்டுமட்டும் பாயும் ஏவுகணை இவ்வலகில்
 எட்டாத தூரமெல்லாம் ஏகியே பட்டுருவிப்
 பாயும் எழுது கோல் பாவிப்போம் நாமதனை
 நேசக் கரம் பிடித்து நின்று.”

என்று கவிஞர் குழந்தை, எழுத்தாளர் சமுதாயத்தைக் கூவி அழைக்கிறார். வெண்பா
 கவி பாடுவதில் தனக்கென ஒரு தனியிடத்தைப் பிடித்திருந்த புலவர்மணி சமூகத்தில்
 புரையோடிப்போன பல்வேறு பிரச்சனைகளை மிகவும் அழகாகப் பாடி இருப்பது
 அன்னாரின் உயர்வான நோக்கத்தையும், ஒரு பண்பட்ட சமுதாயத்தை உருவாக்க
 உழைத்த தன்மையையும் காட்டுவனவாக உள்ளது. அதுமட்டுமல்ல, அவர் ஒரு
 தீர்க்கதரிசியானவரும்கூட என்பது அவர் பாடல்களில் துள்ளியமாகத் தெரிகிறது.

“இருதயத்தின் ஈரிதழ்போல் இந்து முஸ்லீம் யாம்
 ஒருவயிற்றும் பிள்ளைகள் போலுள்ளோம் — அரசியலில்
 பேராசை கொண்டோர் தரித்து நமை வேறாக்கி
 ஆராயார் செய்வார் அறிவு”

என்ற பாடல் இன்றைய சமகாலத்திற்கு சமாதானத்தின் ஒற்றுமைக் குரலாய் ஒலிப்
 பதைக் காணலாம்.

அடிகளாரின் மகாகாவியமான யாழ்நூலையும், மதங்க ஞளாமணியையும்,
 இதர நூல்களையும் படித்துச் சுவைத்த புலவர்மணி, மகா பாரதத்திலே கண்ண
 பிரான் அர்ச்சுணனுக்கு உபதேசித்த பகவத்கீதை சுலோகங்களை அழகு தமிழில்
 வெண்பாக்களாக்கி கரும யோகம், பக்தியோகம், ஞானயோகம், எனப்பகுத்து “பக
 வத்கீதை வெண்பா” எனும் இலக்கிய நூலை ஆக்கினார். அந்நூலை

“சங்கத் தமிழ் மதுரைச் சத்திரத்தில் வைத்தென்னை
 அங்குவசமாக்கி அருன் செய்தே - தங்கியெம்
 புத்தி புருந்த விபுலானந்தர் பொன்னடிக்கண்
 வைத்திந்நூல் நெஞ்சே வணங்கு”

என அடிகளாருக்கு சமர்ப்பணம் செய்தார். இந்நூல் இலங்கை சாகித்திய மண்டலப்
 பரிசில் பெற்றதும் குறிப்பிடக்கூடிய வென்றாகும்.

புலவர்மணியவர்கள் பாடிய மண்டுர் பதிகத்துக்கு அடிகளார் பாடிக்கொடுத்த சிறப்புப் பாயிரத்தில்,

“மண்டுரும் முகிற் குலங்கள் எமதிறைவர் மருகர் திருப்பதி ஈதென
விண்டுர மழை பொழியும் சிறப்பதனால் வளம்மலிந்து மிகுந்துதோன்றும்
மண்டுரீலுறை முருகன் மலரடிக்கோர் திருப்பதிகம் மரபிற் சொன்னாள்
கண்டுரு மினிய மொழிப் பெரியதம்பியெனும் கலை வல்லோனே”

எனப் பாடி இருப்பதும், அடிகளாருக்கும், புலவர்மணிக்கும் இருந்த ஈடுபாட்டைக் காட்டுவதாகவுள்ளது.

“புகுந்த நல்துறையி லெல்லாம் புகழேந்திக் கொள்ளும்
தகுதியை பெற்றதனனார் தக்க நல் புகழைச் சேர்க்க
மிகுநலம் பெற்ற மேதை விபுலானந்தர் நட்பு பெற்றோன்
வெகுவான பாக்கள் யாவும் வெளிவர வேண்டும்”

எனப் பாராட்டப்பட்ட புலவர்மணி ஆயிரத்து தொளாயிரத்து இருபத்தேழாம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் இருபத்தேழாம் திகதி அகிம்சாமூர்த்தி அண்ணல்காந்தி இலங்கைக்கு விஜயம் செய்தபோது அவரை அடிகளோடு கூடி வரவேற்கும் வாய்ப்பும் அடிகளின் வேண்டுகூலில் வாழ்த்துப்பா பாடி வழங்கும் பாக்கியமும் கிடைத்தது.

சுவாமி விபுலானந்த அடிகளார் ஒரு சைவசமயத் துறவியாக இருந்த போதிலும். சமரச நோக்கமும் சமயப் பொறையும், அறிவியல் விழிப்பும் பெற்றிருந்தார் என ஆன்றோர் கூறுகின்றனர். அதனாற்றான் போலும் அவர் இயற்றிய துதிப் பாடல்கள் எல்லாம் சமகாலத்தவரால் வரவேற்கப்படுகின்றன.

“வெள்ளை நிற மல்லிகையோ வேறெந்த மாமலரோ
வள்ளல் அடியினைக்கு வாய்த்த மலரெதுவோ
வெள்ளை நிறப் பூவுமல்ல வேறெந்த மலருமல்ல
உள்ளக்கமலமடி உத்தமனார் வேண்டுவது.”

போன்ற பாடல்கள் இதற்குத் தக்க சான்றாகும்.

மொழிஞானம், கலைஞானம், விஞ்ஞானம், மெய்ஞானம் முதலிய பல்வேறு துறைகளில் எல்லாம் தமக்கென்று ஒரு வழி அமைத்து அவ்வழிநின்று உயர்நிலை அடைந்திட்ட அடிகளாரும் அவரின் அடியொற்றி வாழ முற்பட்ட புலவர்மணியும், காட்டிச் சென்றுள்ள முன்மாதிரியானது உண்மையில், முற்போக்கான சிந்தனையுள்ள ஒவ்வொருவராலும் பின்பற்றக் கூடிய, பின்பற்றப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

“அரியவற்றுளெல்லாம் அரிதே பெரியோரை
பேணித் தமராகக் கொளல்”

எனும் பொய்யாமொழிப் புலவன் வள்ளுவனார் கூற்றுப்படி அடிகளாருக்கு நூற்றாண்டு விழாவெடுக்கும் இக்காலகட்டத்தில், அன்னாரின் அளப்பெரிய சேவைகளை நினைவுகூரும் வேளையில் அவர் ஆற்றுப்படுத்திய அமரர் புலவர்மணி அவர்களையும் தமராக நோக்குவது பெருமைக்குரியது என்பதை தமிழ்கூறும் உலகம் என்றும் மறுக்காது.

“பக்தன் ஒருவன் கடவுளிடத்தில் பக்தி கொள்ளாதல்மூலம் கடவுளுக்குச் சொந்தமாகின்றான். கடவுளையும் தனக்குச் சொந்தமாக்குகிறான்.”

— சுவாமி சிற்பவானந்தர் —

தமிழ்நாட்டுக்கு பெற்ற தவப்புதல்வருள் ஒருவராக முற்றிய துறவியாக, முத்தமிழ் வித்தகனாக, துறவுக்குப் புதியதொரு பரிமாணம் கண்டு மனித நேயத்துடன் வாழ்ந்துவந்த பெருந்தகை சுவாமி விபுலாநந்த அடிகள். பண்டைத் தமிழகத்தில் இளங்கோவடிகளின் துறவு கண்ணகிற்கு ஒரு சொற் கோயில் அமைக்கத் துணை புரிந்தது. இன்றும் அந்த அழகிய சொற்கோயிலே சிலப்பதிகாரம் என்னும் சிறந்த காப்பியமாகப் பரிணமித்துக்கொண்டிருக்கிறது. தன்பற்றை நீக்கி தமிழ் பற்றுடன் ஆற்றிய பணி சிரஞ்சீவித்துவம் பெற்றுவிட்டது. தமிழ்மரபுத் துறவி இளங்கோவடிகளின் துறவு மரபையே விபுலாநந்த அடிகளும் பின்பற்றினார். தன்னலம் சிறிது மின்றி தமிழினத்தின் மேம்பாட்டுக்காகப் பணிகள் பல ஆற்றிய பெருமைக்குரியவர் எமது தமிழ்த்துறவி விபுலாநந்தர்.

தற்பற்றின்றி தமிழ்ப்பற்றுடன் துலங்கிய தமிழ்த்துறவு ஒன்று இளங்கோவடிகள் தொடக்கம் நாவலர், விபுலாநந்த, தனிநாயக அடிகள், பண்டிதமணி வரை வளர்ந்துவந்தமையை நாம் அறியமுடிகின்றது. தமிழ்ப்பணியும், கல்விப்பணியும் இத்துறவுப்பணியில் ஒன்றையொன்று பிரிக்கமுடியாதவாறு இணைந்து வளர்ந்துள்ளன.

1916ல் விஞ்ஞான டிப்ளோமாவுடன், மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க பண்டித பரீட்சையிலும் சித்திபெற்ற விபுலாநந்தர் வேதாந்தம், சைவசித்தாந்தம், மெஞ்ஞானம் கைவரப்பெற்றவர். முத்தமிழாம் இயல், இசை, நாடகம் மூன்றின் திறன் உணர்ந்தவர். மேற்கத்திய உலகின் கல்வி நெறியையும், தமிழ் மரபுச் சான்றான்மைக் கல்வி நெறியையும் ஆன்ற நோக்கில் உணர்ந்து புதிய கல்விநெறி கண்டவர். தான் வளர்த்த கல்விநெறியை ஆசிரியராக, அதிபராக, பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியராக, பாடசாலை நிறுவினராக. ஏன்? பாடசாலை முகாமையாளராக விளங்கியிருந்த காலத்தில் சாதனையாக மாற்றியவர் விபுலாநந்த அடிகள். கல்வித் தத்துவஞானியாகவும், கல்விச் சாதனையாளராகவும் இவர் விளங்கினார். கல்வித் தத்துவமும் செயலும் விபுலாநந்தரில் சங்கமித்தமை ஓர் அபூர்வ செயலாகும்.

விபுலாநந்த அடிகள் இலங்கை, இந்தியா, மற்றும் ஆசிய நாடுகள் ஆங்கில ஆட்சியின்கீழ் அடிமைப்பட்டு தமது மொழி, பண்பாடு, கலாச்சாரம், கல்விமுறை என்பனவற்றை இழந்துகொண்டுவந்த காலத்தில் விபுலாநந்தரின் மனது பெருந்தாக்கமடைந்தது. அரசியல் விடுதலைக்கு முன்மொழிப் பண்பாட்டு சமய கலாசார உணர்வு விடுதலையின் அவசியத்தை அடிகளார் நன்கு உணர்ந்தார். எமது நாட்டு மக்களுக்குப் பொருத்தமான கலை, கலாசாரங்களை பிரதிபலிக்கக்கூடிய அதேவேளை சமகால உணர்வுகளோடு ஓட்டியதுமான தேசிய கல்விமுறைபற்றி சிந்தித்து செயலாற்றினார்.

1920இல் ஆரிய திராவிட பாசா அபிவிருத்திச் சங்கம் நடாத்திய பண்டித பரீட்சைகளை செம்மையாக நடத்த உதவினார். பாடசாலைகளிலும் பல்கலைக்கழகங்களிலும் தாய்மொழியைப் போதனா மொழியாக இருக்கவேண்டும் என்பததை வலியுறுத்தினார். ஓரினத்தின் மொழி தவிர்ந்த வேற்று மொழியில் கல்வி பயிலுதல் அவ்வினத்

தின் கலாசாரத்தையும், கல்விமுறையையும் மழுங்கடிக்கும் செயலாகும் என்ற சிந்தனையை முன்வைத்துவிட்டு அவர் சும்மா இருந்துவிடவில்லை. விஞ்ஞானம், கணிதம் போன்ற பாடங்களைத் தமிழ்மொழியில் போதிப்பதற்கு வேண்டிய தமிழ் சொற்களை ஆக்கும் பணிகளிலும், மொழிபெயர்ப்பதற்கு வேண்டிய பாட நூல்களைத் தமிழ்மொழியில் உருவாக்கும் முயற்சியில் முன்னின்று உழைத்தார். சென்னை பச்சியப்பன் கல்லூரியில் இடம்பெற்ற கலைச்சொல்லாக்க அமுலாக்கல் குழுவின் நடவடிக்கைகளுக்குத் தலைமைதாங்கி செயற்பட்டதிருந்து இவ்வண்மை புலனாகின்றது.

1922இல் சென்னை மயிலாப்பூரில் இருந்த இராமகிருஷ்ண சங்கத்தில் சேர்ந்து பயிற்சிபெற்ற சுவாமி விபுலானந்தர் துறவு பூணுவதற்குமுன்னர் யாழ் சென் பற்றிக் கல்லூரியில் ஆசிரியராகவும், மாணிப்பாய் இந்துக் கல்லூரியின் அதிபராகவும் பணியாற்றிய காலத்தில் நாவலர் பெருமானின் மறுமலர்ச்சிச் சிந்தனைபற்றி அறிந்தார். இக்காலகட்டத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் பிரபலம்வாய்ந்த தேசிய மறுமலர்ச்சிக் கழகமாக “யாழ்ப்பாணம் இளைஞர் காங்கிரஸ்” விளங்கியது. ஆங்கிலக் கல்விகற்று ஆனால் தேசிய விழிப்புணர்ச்சி பெற்ற இளம் ஆசிரியர் பலர் இச்சங்க உறுப்பினராக இருந்தனர். இவர்கள் காந்தியத்தில் பற்றுள்ளவர்கள். இங்ஙனம் புகழ்பூத்த ஆசிரியர்களாக விளங்கிய அன்றி பேரின்பநாயம், நேசையா, சுப்பிரமணியர், தம்பர், சிவபாதசுந்தரனார், பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை ஆகியோருடன் விபுலானந்தரும் இச்சங்கத்தின் செயற்பாட்டுகளுடன் அயராது உழைத்தவர். இச்சங்கம் நாட்டிற்குப் பொருத்தமான கல்விச் சிந்தனைகளையும், கோட்பாடுகளையும் உருவாக்கியது. கல்வியின்மூலம் சமூகத்தில் நிலவிய ஏற்றத்தாழ்வு, அடிமை உணர்வு போன்றவற்றை வேரோடு களைந்தது. இந்த நாட்டுக்கு ஒரு தேசிய கல்வித்திட்டத்தின் தேவையை முதன்முதலில் உணர்த்தியது இச்சங்கம். நாட்டின் தேசிய அபிவிருத்தி, மறுமலர்ச்சி, உரிமைப்பாடு, ஐக்கியம் என்பனவற்றைக் குறிக்கோளாக இக்கல்வித்திட்டம் கொண்டது. ஆரம்ப, இடைநிலை பல்கலைக்கழகம் தேசியத் திட்டத்தில் இடம்பெறவேண்டும் என்ற எண்ணத்தை அக்கால ஆங்கில அரசிற்கு அறிக்கை சமர்ப்பித்தது. மாணவர் தமது தாய்மொழியில் கல்விகற்பதால் அவர்களின் மொழி இலக்கியம் வளரும் என்பதை விளக்கிய இக்கல்வித்திட்டத்தின் உருவாக்கத்திற்கு விபுலானந்தரின் பங்கு மகத்தானது.

1925இல் இராமகிருஷ்ண சங்கப் பாடசாலைகளைப் பரிபாலிக்கும் பொறுப்பை ஏற்ற அடிகளார் 1926இல் யாழ்ப்பாணத்தில் அனாதை இல்லத்தை ஆரம்பித்து, அனாதைச் சிறுவனுக்குக் கல்வி வசதியை அளித்த பெருமை அடிகளாரைச் சாரும். 1927இல் யாழ்ப்பாணத்திற்கு வருகைதந்த மகாத்மாகாந்தி அண்ணலுக்கு இளைஞர் காங்கிரசால் மகத்தான வரவேற்று அளிக்கப்பட்டது. இதற்குத் தலைமைதாங்கி உரை நிகழ்த்திய காந்தி அடிகள் “இத்தகைய துறவி இளைஞர்களாகிய உங்களுக்குத் தலைமை தாங்கமுடியுமானால் உங்களுக்கு என்ன குறை” என்று கூறினார். விபுலானந்தரின் கல்விக் கருத்துக்கள் காந்தி அடிகளாரின் கல்விச் சிந்தனையாலும், செல்வாக்குப் பெற்றது. சமய சமரசம் கல்வியில் தொழிற்பண்பு, ஏற்றத்தாழ்வு ஒளிப்பு போன்ற காந்திய கல்விக் கருத்துக்கள் விபுலானந்தரின் கல்விக் கருத்துடன் இணைந்துள்ளதைக் காணலாம். கல்வி என்பது சமூக புணர் அமைப்புச் சாதனமெனக் கருதினார். இப்படியான கல்விக்கொள்கைகளைக் கிழக்கிலங்கையில் இராமகிருஷ்ண சங்கம் அமைத்த பாடசாலைகளில் முகாமையாளராகப் பணியேற்ற அடிகளார் செயற்படுத்தினார். மட்டக்களப்பு சிவானந்தா மகாவித்தியாலயம் அடிகளாரின் சீரிய சிந்தனைகளின் தலைமைக் களம் ஆகியது.

1931ஆம் ஆண்டில் கற்றோர் பேரவையாக யாழ்ப்பாணம் கலாநிலையம் விளங்கியது. தமிழ்க்கல்வி, #லை, கலாசாரம் என்பனவற்றை ஆய்வுசெய்தலும் அவற்றின் மறுமலர்ச்சியில் ஈடுபாடு செய்தலும் நிலையத்தின் குறிக்கோளாக இருந்தது.

தமிழறிஞர் சு. நடேசர் அதன் தலைவராவார். கலைப்புலவர் நவரெத்தினம் அதன் செயலாளர். இங்கும் விபுலானந்த அடிகளின் பங்களிப்பு மகத்தானது. அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதல் பேராசிரியராகச் சேவையாற்றி இலங்கை திரும்பிய அடிகளாரின் கல்விப்பணிக்கு கலாநிலையத் தொடர்பு உரமுட்டியது. இச்சாலகட்டத் தில் சுவாமி விபுலானந்தர் பாரதி மன்றம் ஒன்றை அமைத்து பாரதியாரின் சேவை களைத் தமிழ் உலகிற்கு உணர்த்திய பெருமைக்குரியவராகப் போற்றப்படுகிறார்.

சிதம்பரத்தில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் நிறுவுவதற்குப் பெரும் உந்து சக்தியாக விளங்கிய அடிகளார் இலங்கையிலும் பல்கலைக்கழகம் அமைக்கும் முறை பற்றி தமது சிந்தனையை பேச்சுக்கள், கட்டுரைகள் மூலம் வெளிப்படுத்தினார். மேலைத்தேயக் கல்வியுடன் கீலைத்தேயக் கல்வியும் பல்கலைக்கழகத்தில் இடம்பெற வழிசெய்தார். இலங்கையிலும் பல்கலைக்கழகம் நிறுவவேண்டும் என்ற அவரது கனவு இன்று நனவாகி வருகின்றதல்லவா?

1943இல் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதல் தமிழ்ப் பேராசிரியராக ஆன தும் அதுவரை தமிழ்மொழிப் பாடத்தை ஆங்கில மொழிமூலம் பயின்று பரீட்சைக் குத் தோற்றிய நிலையை மாற்றி தமிழ்மொழியிலேயே பயின்று பரீட்சை எழுத வழி செய்தார். இசை, நடனம், நாடகம், ஓவியம் போன்ற அழகியற் கல்வியைப் பாடசாலைப் பாடத் திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டியதன் அவசியத்தை உணர்த்தி வெற்றியும் பெற்றார். உள்ளத்தைப் பண்படுத்த உள்ள உயர்வுக்கு வழி வகுப்பது அழகியற்கல்வி என்பது அடிகளார் கருத்து.

“ உண்மையே அழகு, அழகே உண்மை
அழகே செம்மை, செம்மையே அழகு
உண்மையே செம்மை; செம்மையே உண்மை ”

என்று கூறும் விபுலானந்தர் கல்வியானது உண்மையே உணர்த்துவதாகவும் செம்மையே ஏற்படுத்துவதாகவும் அழகினை ஓம்புவதாகவும் அமையவேண்டும் என்று கொள்வர். பல ஆண்டுகள் இசை ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டு உருவாக்கப்பட்ட யாழ்நூல், மதங்க சூழாமணி என்னும் நாடகத் தமிழ் நூல் என்பவை அவரது அழகியற் கல்விப் புலமைக்கு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

கிழக்கு மாகாணத்தில் இராமக்கிருஷ்ண மிஷன் ஆதரவில் பல பாடசாலை களை நிறுவி நெறிப்படுத்தியமை அவரது தலையாய கல்விப்பணியாகும். தற்கால உலகில் விஞ்ஞானம் தொழிநுட்பக்கல்வி பெற்றிருக்கும் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து அவற்றைக் கற்பிக்க வகைசெய்தார். கல்வி வெறும் நூல் சார்ந்ததாக அமையாது தொழில் செயல்முறையோடு விளங்கவேண்டும் என்பது அவரின் கருத்து. சுவாமி விபுலானந்தர் மனித ஆக்கம் உடற்பலமுள்ள உறுதி என்னும் கல்விக் கருத்துக்களாலும் கவரப்பட்டார். மக்கள் வாழ்க்கையை மேம்படுத்தவே கல்வி என்று கருதப்பட்ட அடிகளார் சகலரையும் வேறுபாடின்றி கல்வி சென்றடையவேண்டும் என்றார்.

கல்வி மக்களை சேவைக்குக் கொண்டுசெல்லவேண்டும் என்றும் இதனால் கற்றோர் சமுதாயமே சான்றோர் சமுதாயம் என்பதும் சுவாமி விபுலானந்தரின் சீரிய கருத்தாகும். கல்விப்பணிக்கே தம்மை முழுமையாக அர்பணித்தவர் என்ற பெருமைக்குரிய அடிகளார் என்றும் தம் மக்கள் உள்ளங்களில் வாழ்ந்துகொண்டே இருப்பார் என்பதை எவராலும் மறுக்கமுடியாது.

✽

இந்துப் பண்பாடு தன்னுள் அடக்கியிருக்கும் கலையம்சம்.

திருமதி. வசந்தி சபாநாதன்.

இந்து நாகரீக வரலாற்றில் இந்துக் கலைகள் முக்கிய இடத்தினை வகிக்கின்றது. இந்து நுண்கலைகள் இந்து சமயத்துடன் நெருங்கிய தொடர்புடையன, கலைகளின் நோக்கம் கடவுளைக் காணல் என்ற இந்துக்களின் கொள்கைப்படி இந்து நுண்கலைகளான இசை, நடனம், சித்திரம், ஓவியம், விக்கிரகம், கட்டடக் கலைகள் போன்றவை. இந்துப் பண்பாட்டைப் பிரதிபலிக்கும் சாதனங்களாக விளங்குகின்றது. அத்துடன் தெய்வீகக் கலைகள் என்ற உயர் நிலையினையும் பெற்றுள்ளது. ஆன்மீக ரீதியான கலைகள் என்றும் போற்றப்படுகின்றது.

இக்கலைகளில் அழகு, வடிவம், கற்பனை ஆகிய உணர்வுகள் விளங்குகின்றன. இக்கலைகள் யாவும் ஆலையங்களை நிலைக்களனாகக்கொண்டே தொன்மைக் காலத்தில் இருந்து வளர்ச்சி பெற்றன. இவைபற்றி இந்துமத ஆகமங்கள் சிறப்பாக விளக்கிக் கூறுகின்றன. ஏனெனில் இக்கலைகளின் பிறப்பிடம் உறைவிடம், வளர்ப்பிடம் யாவும் ஆலையங்களே என்பது வரலாற்றுச் சான்றாகும்.

இசை, நடனம், சிற்பம், ஓவியம், ஆகிய கலைகள் ஒன்றோடு ஒன்று நெருங்கிய தொடர்புடையன. விஸ்ணு தர்மோத்திரம் எனும் நூலில் வஜ்ஜிர நந்தி என்ற இளவரசன் சிற்பம் கற்பதற்காக மார்க்கண்டேய முனிவரிடம் சென்று கேட்டபோது ஓவியக் கலைபற்றிய அறிவு இல்லாமல் போதிக்கமுடியாது

எனக் கூறப்பட்டது. பின்னர் ஓவியம் கற்கச்சென்றபோது நடனக் கலைபற்றித் தெரியவேண்டும் என்றும், பின்பு நடனம் பற்றிக் கேட்டபோது இசைக்கலை பற்றிய அறிவு அவசியம் என்று கூறப்பட்டது. இதன்மூலம் ஒரு கலையின் வளர்ச்சி இன்னொரு கலையில் தங்கியுள்ளது என்பதனை உணரலாம்.

எனவே கலைத்தொடர்பற்ற மனித வாழ்க்கையை நாம் காணமுடியாது. இந்துப் பண்பாடு சிந்துவெளிக் காலத்தில் இருந்து ஆராய்ந்த மரபு. இங்கு அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்ட தொல்பொருட்களில் காணப்பட்ட உருவ வடிவங்கள், சிற்பங்கள், புகைபடிந்த ஓவியங்கள், கட்டடங்கள் போன்றவை சிந்துவெளியின் இந்துப் பண்பாட்டை அறிந்துகொள்வதற்கு உரிய சான்றுகளாக விளங்குகின்றன.

வேத புராண இதிகாச இலக்கியங்கள் இக்கலைகளைத் தெய்வீக அந்தஸ்துக்கு உயர்த்துகின்றன. உதாரணமாக சாமதேவம் இசைபற்றிக் கூறுகின்றது. வேதங்கள் இறைவனால் படைக்கப்பட்டவை என்பது இந்துக்களின் கீருத்தாகும். ஆகவே இறைவனே இசைக் கலையைப் படைத்தான் என்பதால் இசை தெய்வீகக் கலையாக விளங்குகின்றது. இதேபோன்று நடனக்கலையும் விளங்குகின்றது. நான்கு வேதங்களையும் ஒரு கலையாகப் பிரமன் தொகுத்தப் பரத முனிவருக்கு பரதக்கலையைப் போதித்த

தாக்கக் கூறப்படுகின்றது. ஆகவேதான் நாட்டிய சாஸ்திரத்தை 5ம் வேதம் என்றும் அழைப்பர்.

கலைகள் ஒரு நாட்டின் பண்பாட்டைச் சித்தரிக்கும் பொக்கிஷங்களாகப் பேணப்படுகின்றன. பண்பாடு என்பது குறிப்பிட்ட காலப்பகுதியில் ஒரு நாட்டினது சமயம், இனம், மொழி, அரசியல், பொருளாதாரம், கல்வி போன்ற அம்சங்களை உள்ளடக்கியதாக அமைகின்றது. உதாரணமாகச் சிந்துவெளிப் பண்பாட்டினைத் தெளிவாக அறிந்துகொள்வதற்கான உறுதியான சான்றுகளான இலக்கியங்களோ அல்லது வேறு சாதனங்களோ கிடைக்கவில்லை. கிடைத்த கல்வெட்டுக்களிலும் காணப்பட்ட எழுத்துக்களும், இதுவரை வாசிக்கமுடியவில்லை. எனவேதான் அங்கு காணப்பட்ட கலையம்சம் சார்ந்த வடிவங்களை அடிப்படையாகக்கொண்டே சிந்துவெளிப் பண்பாடு இந்துக்களின் பண்பாட்டையே சுட்டுகின்றது என்ற ஊக முடிவுக்கு ஆய்வாளர்கள் வந்தனர். சிந்துவெளியின் அழிந்த கட்டடங்கள், சிற்ப வடிவங்கள், இலச்சனைகளிலும் முத்திரைகளிலும் காணப்பட்ட உருவடிவங்கள் போன்றவை கல்வியறிவுடைய நாகரீகமடைந்த ஒரு சமுதாயம் சிந்துவெளியில் வாழ்ந்திருக்கவேண்டும் என்ற நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

தமிழ்நாட்டில் பல்லவ, சோழ, நாயக்கர் காலங்களில் கட்டப்பட்ட ஆலையங்கள் அக்கால பண்பாட்டைச் சித்தரிக்கும் நினைவுச் சின்னங்களாக விளங்குகின்றது. இதற்குக் காரணம் அங்கு காணப்படும் கலையம்சங்களே யாகும். உதாரணமாக சோழர் கால ஆலையங்களின் பிரமாண்டமான அமைப்பு முறைகளும், சிற்பம், ஓவிய

வடிவங்களும், இசை நடன கலைஞர்கள் வாழ்ந்தமைக்காக கல்வெட்டு சான்றுகளும், சோழர்கால பொருளாதார அரசியல் நிலையின் உயர்வான தன்மைகளைச் சித்தரிக்கின்றன. இந்துப் பண்பாட்டின் பொற்காலம் என்பதை ஆலைய கலையம்சங்கள் காட்டுகின்றன. செழிப்பான மக்கள் வாழ்க்கை, உயர்ந்த பொருளாதார அரசியல் நிலை, கல்வியறிவுள்ள நாகரீகமடைந்த சமூகத்தினை இவ்வாலையங்களின் நுண்கலைகள் தெளிவுபடுத்துகின்றன அத்துடன் திராவிட பண்பாட்டையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. திராவிட கட்டடக்கலை, சிற்ப முறை, ஓவிய அமைப்பு, நடன தோற்றம் போன்ற பல்வேறு பண்புகளை அறியமுடிகின்றது. இவை பாரத நாட்டின் கலைப் பொக்கிஷங்களாக விளங்குகின்றன.

தொகுத்து நோக்கும்போது இந்து பண்பாட்டின் வளர்ச்சிக்கு நுண்கலைகளின் பங்களிப்பு மிக முக்கியமானது. தெய்வங்களின் வரலாறு, பண்டைய வழிபாட்டு முறைகள், தெய்வங்களின் பல்வேறு தோற்றங்களைக் காட்டும் ஓவியங்கள், சிற்பங்கள் மக்களின் மனதில் பக்தியுணர்வு, சமய நம்பிக்கை, சமய அறிவினை வளர்க்க உதவுகின்றது. சோழர் காலத்தில் ஆலையங்கள் ஒரு கலைக்கூடமாகவே விளக்கின எனலாம். ஆகவேதான் கலைகளின் நோக்கம் கடவுளைக் காணுதல் என்று கூறுவர். இந்துக்கள் கலைகளின் மூலமே தெய்வங்களைக் காணமுடிகின்றது. இந்து பண்பாட்டின் அம்சங்கள் யாவும் நுண்கலைகள் மூலமே வெளிப்படுத்தப்படுவதால் இந்துப் பண்பாடு தன்னுள் கலைகளை உள்ளடக்கியுள்ளது என்று கூறுவது மிகப் பொருத்தமானது.

“நல்லாசை, நன்முயற்சி, நற்பேறு, நல்லின்பம், நற்சாந்தி என்பன வாழ்க்கையைப் பூரணமுடையதாக்கும்.”

— பகவத்கீதை

வித்தகன் விபுலானந்தன்

க. நிரஞ்சன்
ஆண்டு 8 A.

“ ஈசன் உவக்கும்
இம்மலர் மூன்றை
எளிதாய் எமக்கு
ஈர்ந்த வள்ளல்
குறிஞ்சி மருதம்
கொஞ்சிக் குலவும்
காரையம் பதியாள்
ஈன்ற புதல்வன்
இதமாய் அழைக்க
பரமகம்சர்
பாதை சென்று
நிலைத்த இன்பம்
நெறி பிறழாத
கல்வி அமைத்தோன்
இயலில் இன்ப
இசையில் அரங்க
கலையில் வல்லோன்
வித்தக விபுலானந்தன்
என் பேன்”

“நம் உயிருக்குயிரான இறைவன் நமது இதயத்தாமரையில் உறைகிறான். எனினும், இருள் வசப்பட்ட நாம் அவரைக் காண்பதில்லை. அவனது திருவிளக்காகிய சூரியன் நமது இதயத்தினுள் பிரகாசிக்கும்போது நாம் இறைவனைக் காண்போம்.”

— சுவாமி விவேகானந்தர் —

—● தவத்திரு தனிநாயகம் அடிகள் ●—

◀ தமிழ்த் தூது ▶

“கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்தே வாளோடு
முண்தோன்றிய மூத்த குடி”

என்று பழந்தமிழ் நூல்கள் எடுத்துரைக்கின்ற தமிழினத்தின், மொழியின், நாட்டின், பண்பாட்டை, கலாச்சாரத்தை, நாகரிகத்தை, சீரினை, சிறப்பினை, உயர் வினைத், தனித் தன்மையினைத் தமிழர்களாகிய நாம் அறிந்துகொள்ளாதும், தெரிந்து கொள்ளாதும், “பாமரராய், குருடர்களாய்;” ஊமையராய்ச் செவிடர்களாய்;” “நாமமது தமிழா எனக்கொண்டு இங்கு வாழ்த்திடுதல் நன்றோ?” என வயிறெறிந்து பாடினார் பாரதியார். இவரின் கூற்று எவ்வளவு தூரம் உண்மை என்பதைத் தவத்திரு தனிநாயக அடிகள் 1951ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் நிகழ்ந்த நான்காம் தமிழ் விழாவில் நிகழ்த்திய “சங்க இலக்கியத்தின் சிறப்பியல்பு” எனும் உரையின் போது குறிப்பிட்டார்கள், “இந்திய வரலாற்று நூல்களை எடுத்து நோக்குமின்

Discovery of India என்றும், **History of Indian literature**

என்றும் பலப் படப்புனைந்து வெளிவரும் ஏடுகளை விரித்துப் பார்மின், மாக்ஸ்முல்லர், லிண்டர்னிட்ஸ் போன்றவர் முதலாகப் பலரும், வடமொழி இலக்கியத்தின் பெருமையையே விரித்துக் கூறுவர். அவ்விந்திய இலக்கியங்களின் வரலாற்றிலே தமிழ் இலக்கியத்தைப்பற்றியோ திராவிட நாகரிகத்தைப்பற்றியோ ஒரு சொல்லேனும் ஒரு குறிப்பேனும் ஒரு கருத்தேனும் காணக்கிடையா. இந்தியப் பண்பு, இந்திய நாகரிகம், இந்தியக் கலைகள், இந்திய மொழிகள் என அவர்கள் மொழிவனவெல்லாம், திராவிடப் பண்பு, திராவிட நாகரிகம், திராவிடக் கலைகள் இவற்றையே அடிப்படையாகக் கொண்டவை. ஆயினும் பல்லாண்டுகளாக நடுவுநிலை கடந்தோர் பலர் இவ்வுண்மையை மறைத்தும், திரித்தும், ஒழித்தும் நூல்கள் யாத்தமையின் இன்று இவ்வுண்மையை எடுத்துக்கூறுவதும், மக்கள் மனதில் ஐயம் விளைவிப்பதாக இருக்கின்றது. அங்ஙனம் எடுத்துக்கூறுவதற்கும், பெரிதும் மனத்துணிவு வேண்டற்பாலதாயிற்று. தமிழராகிய நாமும், நமது இந்திய மொழிகளிலேனும் நம் தமிழைப்பற்றிய உண்மைகளை இதுகாறும் கூறினோம் அல்லேம்,

“மெய்யுடை யொருவன் சொல்மாட்டாமையால்
பொய்போலும்மே பொய்போலும்மே”
“பொய்யுடைபொருவன் சொல்வன்மையினால்
மெய்போலும்மே மெய் போலும்மே”

ஆதலின் உலகம் நம்மை உணராமல், நாமே நம்மை உணராமலும்; “பாமற்ராய், நாமே நம்மை உணராமலும்; “பாமரராய் விலங்குகளாய், உலகனைத்தும் இகழ்ச்சி சொலப் பான்மைகெட்டு, நாமமது தமிழர் எனக்கொண்டு இங்கு உயிர் வாழ்ந்து வந்துள்ளோம்” எனக் குறிப்பிட்டார்கள்.

புலவர் ஏ. டபிள்யூ. அரியநாயகம்

“தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம்.
பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும்-”

எனப் பாரதி கண்ட கனவை அடிகளார்;

“வேற்று நாடுகளில் வாழும் பொழுது
தமிழ்ப்பற்றும் ஆற்றலும் மிகுவது
வேற்றுநாடுகளில் வாழ்ந்தள்ள தமிழர்
உண்மையென உணர்வர்.”

உரோமை மாநகரில் நான் உறைந்த குருமடத்திலும், திருமறை நூற்கல்வி பயின்ற பல்கலைக்கழகத்திலும், நாற்பத்துமூன்று வெவ்வேறு நாடுகளிலிருந்து வந்தோர் என்னுடன் மாணாக்கராய் இருந்தனர். அவர்களுடன் ஐந்து ஆண்டுகள் (1934-1939) வாழ்ந்ததன் பயனாகவே பரந்த உலக மனப்பான்மை படைத்தேனாயினேன். அவரிடை வதியுங்கால் என் தமிழ்ப்பற்று மிகுந்ததே அன்றிக் குறைந்திலது. அயல்நாட்டுத் தொடர்பாலும், அயல்மொழிப் பயிற்சியாலும் நம் நாட்டு மொழிப்பற்று நனிசிறந்து வளர்கின்றது; பிறமொழிகளுடன் தமிழைச் சீர்தூக்கிப் பார்க்கும் பெரும் பேற்றினையும் அடைகின்றோம்.

அவ்வாண்டுகளில் உரோமை மாநகரில் ஒருங்கு வாழ்ந்த தமிழர் என்மர் நாங்கள் “வீரமாமுனிவர் கழகம்” என ஒன்று குருமடத்தில் நிறுவி, தமிழை ஆண்டும் ஒரு சிறிது பயின்று வந்தனம்; வத்திக்கான் வானொலி நிலையத்திலிருந்து தமிழில் ஒலிபரப்பும் வாய்ப்பு பன்முறை பெற்றோம். அங்ஙனா ஒலிபரப்புந் தோறும் “தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம் பரவும் வகை” செய்தோம் எனக் கருதிக் களிப்புற்றோம். ஆங்கி வதியும் காலத்தேதான், அயல்நாடு செல்லும் தமிழ் மாணவர் தமிழ்ப் பயிற்சி மிக்குளதேல், எத்துணை உயரிய தமிழ்த் தொண்டு இயற்றுதல் கூடும் என்பதை இனிது உணர்ந்தேன்.

“அமெரிக்கா இற்றை ஞான்று தோன்றிய நாடு; இன்னும் இளமை நிலையில் இருக்கின்றது. ஒரு நூற்றாண்டு, இருநூற்றாண்டுகள் படைத்த இடங்கள் அல்லது பொருள்கள் என்றால், அமெரிக்கருக்கு மிகப் பழைய பொருள்களாகவும், இடங்களாகவும் தோன்றுவன. ஆதலால், அவர்கட்குத் தமிழர் பன்மையையும், தமிழரின் பன்மை வாணிகத்தையும், இயவனர், உரோமர் போன்றோருடன் தமிழ் நாட்டு நட்பையும் கூறியபோது அவர்க்குப் பெரிதும் வியப்பு உண்டாயிற்று. அவருட் பெரும்பாலார் இந்திய இலங்கை வறுமை பற்றியும், உடல் நலம்குன்றிய மக்கள் பற்றியும், நோயுற்ற வர்கள் பற்றியும், கேள்விப்பட்டிருந்தனர். எனினும் தமிழ் நாட்டின் கலைகளை, தமிழ் இலக்கிய நிதிப்பெருக்கை, தமிழ் மொழியின் சிறப்பியல்பை பழந்தமிழ்க் காதற் பாக்களை, பக்தி மாலைகளை பற்றிக் கேள்விப்பட்டவர் அல்லர். அவர்கட்குத் தமிழாக்கத்திலிருந்து நான் மொழி பெயர்ப்புடன் கூறிய சில பகுதிகள் இவை. திருக்குறளில்,

“அகர முதலவெழுத்தெல்லாம்,

ஆதி பகவன் முதற்றே யுலகு”, என்னும் குறள் வெண்பாவை, விவிலிய நூலில் வரும் “நானே அகரமாயிருக்கிறேன்”, என்னும் திருமொழியுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்படி கேட்டேன். மேலும்,

“யாம் இரப்பவை பொன்னும் பொருளும் போகமும் அல்ல; தீயனுள் தேறல் நீ; பூவினுள் நாற்றம் நீ; கல்லினுள் மணியும் நீ; சொல்லினுள் வாய்மையும் நீ என்ற பரிபாடற் பகுதிகளை இசையுடன் உரைத்து விளக்கினேன். இனி தமிழ் மொழியின் வியத்தகும் இயல்புகளையும், தமிழரின் இயற்கை ஈடுபாட்டினையும் ஐந்திணை இலக்கணத்தையும் மலர் மாலைகளை நம்முன்னோர் கையாண்ட முறை

களையும் எடுத்துக்கூறினேன். தமிழன்னையின் எழில் வடிவத்தைப்பற்றி இன்னும் எனக்கு அமெரிக்கர் ஓலைகள் விடுவித்துத் தெளிந்துகொள்கின்றனர்.

தமிழைப்பற்றி மேடை உரைகளை ஆங்கிலத்தில் நடாத்திய எனக்குத் தமிழில் உரையாடுவதற்கோ வாய்ப்புக் கிடைத்ததே இல்லை. வானொலிப் பேட்டிகளில் யாதேனும் தமிழிற் சொல்லும்படி கேட்டால், பாரதியாரின் "செந்தமிழ் நாடு," "யாமறிந்த மொழிகளிலே" என்ற தலைப்புப் பெற்ற செய்யுட்களில் ஒன்றை கூறுவேன். பன்முறை பேட்டியின் பதிவை (ஒலிப்பதிவு), நானே தமிழொலி கேட்பதற்காக மீண்டும் கூர்ந்து கேட்டின்புறவேன். தேநீர் விருந்துகளிலும் பிற நண்பர் கூட்டங்களிலும், என்னைத் தமிழிற் பாடக்கேட்கும்பொழுது, தமிழ் இசைப் பயிற்சி மிகுதியாகப் பெறாத யான் "தமிழ் மணம் கபழ வேண்டும்", "வேண்ணிலாவும் வானும் போலே", என்ற பாட்டுக்களைப் பாடுவேன். "செந்தமிழ் நாட்டைக்" கும்மியாய்ப் பாட மீண்டும் மீண்டும் கேட்பர், நான் பாட அவர் கைதட்டித் தாளம் போடுவர்.

அமெரிக்காவில் மூன்று திங்கள், தமிழர் எவரையும் காணும் வாய்ப்புப் பெறாத நான், தமிழின் ஒலி இன்பத்தை நுகரக் கருதி, ஒரு நாள் திருக்குறளை எடுத்து வாசிவிட்டுப் படிக்கத் தொடங்கினேன். நூலைத் திறந்ததும் முதன்முதல் நான் கண்ட குறட்பா.

"இருவேறுலகத் தியற்கை; திருவேறு; தெள்ளியராதலும் வேறு; - என்பது. அந்நேரத்தில் இச்செய்யுளின் ஆழ்ந்த கருத்தொன்று எனக்குத் தோன்றிற்று. அஃது உரைகாரர் கருத்துமன்று; ஊழைப்பற்றிய கருத்துமன்று; என் அருள் மறையின் கருத்தொன்று அச்சொற்களில் பொதிந்திருப்பது கண்டேன். அவ்வடிகளின் மென்மையையும் இனிமையையும் நுகர்ந்தேன். எப்பொழுதும் இத்துணைச் சிறப்புப் பெற்றிரு இலக்கியத்தையும், இதனைத் தோற்றுவித்த மொழியையும் பரப்புதல் வேண்டுமெனும் துணிவும் மிகுதியாய் ஏற்பட்டது.

திசைநொக்கி கோவிலையும், தமிழ்மொழியை எனக்குத் தாழ்மொழியாகத் தந்த இறைவனையும் கைகூப்பி வணங்கினேன்.

கீழ்த்திசை நாடுகளில் தமிழ்ப்பண்பாடு மிகவும் பழமையான காலத்திலேயே பரவியது. சாவகம், சுமந்திராப்போன்ற இடங்களில் இரண்டாம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னனே தமிழ் மக்கள் குடியேறி இருக்கவேண்டுமென்பது, கெட்டோன் போன்ற அறிஞர்களின் கருத்து. தமிழ் நாட்டிலிருந்து மரக்கலங்கள் அந்நாடுகளுக்குப் பண்டு சென்று வாணிகம் நடத்தின என்றும், ஆராய்ச்சியாளர்கள் கருதுகிறார்கள். இன்றும் சுமத்திராவில் வாழ்ந்து வரும்.

"காரோபட்டாக்" வகுப்பினரின் உட்பிரிவினராயிருக்கும் சிம்பிரீங் என்போர் தம்மைச் 'சோளியர்' 'சேரர்' 'பாண்டியர்' 'கலிங்கர்' என்று வகுத்திருக்கின்றனர்.

சாவகத்தில் எழுப்பப் பெற்றிருக்கும் 'பிரம்பானான்', எனும் கோயில், சைவ சித்தாந்தத் தத்துவங்களை அடிப்படையாகக்கொண்ட கோயில் என்பர்.

இந்தோனேஷியா மொழியில் வழங்கும் சொற்கள் பல, அம்மக்கள் தமிழ் நாட்டுடன்கொண்ட வாணிகத் தொடர்பைக் குறிப்பன. எடுத்துக்காட்டாக கப்பல் என்பதைக் 'கபல்' என்கின்றனர். அவர் வழங்கும் வேறு சில தமிழ் சொற்கள் 'வாடை', 'சுக்கு', 'இஞ்சி', 'சஞ்சி', 'கொத்துமல்லி', 'குதிரை', 'கடை', 'பெட்டி', பிட்டு போன்றவை. 'தாலி' என்ற சொல்லைக் கொடி என்ற பொருளிலும் பயன்

படுத்திக்கொள்கின்றனர். அம்மா, அக்கா, மாமா, தம்பி போன்ற உறவுச் சொற்களும் அங்கு பேச்சு வழக்கில் உள.

தமிழ் மக்கள் பண்டு இசைத்துறையில் அடைந்த முன்னேற்றத்தைப்பற்றி இது காரும் போதிய ஆராய்ச்சி நடைபெறவில்லை. சிலப்பதிகாரமும் அதன் உரை நூல்களும் பெரிய இசைக் களஞ்சியம்போல பல உண்மைகளைத் தம் மகத்தே அடக்கிக் கொண்டுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக; **equal temperament** என்று கூறப்படும் இசை நிலையை ஐரோப்பியர் ஏறக்குறைய நூற்றிருபத்தைந்து ஆண்டுகட்கு முன்னரே கண்டுபிடித்தனர். ஆனால் தமிழர் அறிந்திருந்தனர் என்பதற்குச் சிலம்பே சான்று. (தமிழரும் அவர்தம் கவின் கலைகளும்)

வீரமாமுனிவர் காலம் தொடங்கி, தமிழில் கன்னிமரியம்மையார் மீது மிகவும் உருக்கமான இலக்கியப் பாடல்கள் பாடப்பெற்று வந்திருக்கின்றன. தமிழிற்குச் சிறப்பான இப்பக்திப் பாடல்கள் கத்தோலிக்கத் தமிழ் இலக்கியத்திலும், அதன் இளமையிலேயே நன்கு பொருந்தியுள்ளன. "மரியன்னை இலக்கியம்" (**Marian poetry**) எனக் கத்தோலிக்க நாடுகளில், கடவுளன்னைமீது உள்ள இலக்கியத்தைத் தொகையிடுவர். இத்தாவியத்திலும், ஆங்கிலத்திலும் அவ்விலக்கியம் தமிழ் மொழியில் கடவுளன்னையைப்பற்றிய பாடல்கள் சென்ற மூன்று நான்கு நூற்றாண்டுகளிலேதான் இயற்றப்பெற்றமையாயினும் ஐரோப்பிய மரியன்னை இலக்கியத்திற்கு அளவிலோ, சுவையிலோ வேறு எவ்வகையிலுமோ குறைந்தில. வீரமாமுனிவர் அன்னையை விளித்துக்கூறும் சில அடிகளைப் பார்க்க;

“துன்ப நோய்க் குயிர் மருந்தே!
துயர்க்கடவின் நிலைக்கரையே!
இன்பவீட்டுயர் வழியே!
இருள்மயல்கொள் உயிர்க்கொளியே!”

“வழுவார்க்கு நீ நிலையே மருள்வார்க்கு
நீ தெளிவே
அழுவார்க்கு நீகளியே அயர்வார்க்கு
நீநிதியே”

“கல்லார்க்குக் கலைக்கடல் நீ கடவார்க்கு
நிலைத்திறன் நீ”

“நன்னையே! ஆதரவே! நண்பொழியர் தயைக்கடலே!
அன்னையே! அடைக்கலமே! அடிமை எனை ஆள் அரசே!”

“ஆடினும் நான் துறைத்துணை நீ
அருந்தினும் நான் உயிர்ச்சுவை நீ
பாமினும் நான் உரைபொருள் நீ
பருகினும் நான் உயிர்ச்சுகம் நீ”

அவர் மரபில் தோன்றிய வேதநாயகம்பிள்ளை தேவதாயின், பல இலக்கணங்களைப்பற்றி வெண்பாக்கள் இயற்றியுள்ளார். இவர் அடைக்கலமாதா மீதே பாடிய வெண்பா எத்துணை ஓசையுடையையும், பொருட்செறிவும் அடைந்துள்ளது.

“ஆரடா பேயே நீ அஞ்சாமல் என்னுடனே
போராட செய்யப் புறப்பட்டாய் - வீரப்
படைக்கலமாகக் கொண்டேன் நான் பண்டுள்ளைத் தேய்த்த
அடைக்கலமா தாசீர் அடி,
பொறுமை மாதாலை நோக்கி இங்ஙனம் வேண்டுகின்றார்.”

“தானமிலேன் சாந்தமிலேன் சற்குணங்கள் ஏதுமிலேன்
ஞானமிலே னேனுமுனை நம்பினேன் - ஈனச் சிறுமைமா
தாவாநான் செய்பிழைகள் எல்லாம்
பொறுமைமா தாவே! பொது”

இவ்வாறு அடிகளார் தமிழ்மொழியின், நாட்டின் பெருமையை, சிறப்பினைப்
பண்பாட்டினை, கலாச்சாரத்தினை தாம் சார்ந்திருந்த சமய இலக்கிய நெறியினைப்
பரப்புவதில் பெரும்பங்கு கொண்டார்.

அடிகளாரிடம் இருந்த மொழிப்பற்றும் ஆர்வமும் எத்துணை என்பதனை
“என்னுடைய கால்களோ தடுமாறுகின்றன, என்னுடைய கண்களோ பஞ்சடைகின்
றன. ஆனால் எனது தமிழ் ஆர்வமோ, தமிழ்ப்பற்றோ குறையவில்லை” என வேலணை
யில் நடைபெற்ற திருக்குறள் மகாநாட்டில் கூறியதன்மூலம் அறிக.

அன்னார் இவ்வுலகில் வாழும்போது கண்ட கனவுகளை நனவாக்குவதும் தமிழ்
கூறும் நல்லுலகின் கடமையாகும். அது எவ்வளவு தூரம் நிறைவுறும் என்பது காலந்
தான் பதில்சொல்ல வேண்டும்.

வாழ்க தமிழ்! வளர்க அடிகளார் புகழ்!!

கிறிஸ்துவின் அன்பு வார்த்தைகள்

1. உங்களுக்குப் பிறர் என்னென்ன செய்யவேண்டும் என்று விரும்பு
கிறீர்களோ, அவற்றையெல்லாம் நீங்களும் அவர்களுக்குச்
செய்யுங்கள்,
2. சமாதானம் செய்வோர் பேறு பெற்றோர், ஏனெனில் அவர்கள்
கடவுளின் மக்கள் எனப்படுவர்.
3. துன்பத்தைப் பொறுமையோடு சற்று நடப்போம். வேதனையில்
மன உறுதியோடு இருங்கள்.
4. நீங்கள் எந்த அளவையால் அளப்பீர்களோ அதே அளவையால்
உங்களிற்கு அளக்கப்படும்.
5. பணத்தை நம்பி இருப்பவர்கள் கடவுளின் அரசில் நுழைவது
எவ்வளவோ அரிது.
6. கடவுளின் வார்த்தையை கேட்டு நடப்பவர்களே எனக்குத்
தாயும் சகோதரரும் ஆவர்.

அணையா விளக்கு

‘உயர்ந்தோர் மாட்டே உலகம்’ என்ற இதந்தரு கொள்கை இலக்கிய ஜோதி! பயந்தரு நன்நூல் விளக்கம் எல்லாம் பகுத்துடன் எடுத்துக் கூறிய மாதா பாலர் முதியோர் வரைக்கும் நல்ல நூலோர் கூறிய நுணுக்க மெல்லாம் மேலாய் எடுத்து மேன்மை கூறி நூலாய், விருட்சமாய் நுண்மான் நுழைபுலம் ஆன்றோர் கூறும் அறநெறிக் கொப்ப ஆய கலைகள் அனைத்திலும் ஆர்வம் தூய வெள்ளை நிறத்திலும் உள்ளம் மாய மனத்தின் மருட்சி நீக்கி நேய அன்பு தேய அகிலம் அளப்பரும் உயிர்கள் அழாது துயர்கள் பலப்பல களைந்து பக்தி கூட்டி பரமனின் தூதைப் பாங்குறக் காட்டி இறைவன் படைத்த உயிர்கள் எல்லாம் உலகில் ஒற்றுமை உணர்வுடன் வாழ சிங்களவர், தமிழர், முஸ்லிம், பறங்கியர் சேரினம் எல்லாம் செகத்தில் என்றும் ஓர் உயிர் என்ற உயர்வுறு தத்துவம் பாரில் சிறக்கப் பாங்குறப் பயிற்றி ஓங்கிய செயல் முறை ஒரு தனிக் கூடம் தாங்குகிடும் கார்மேல் பாத்திமா கல்வித் தாகம் தீர்த்திடத் தாயாய் சேவை ஓயாதென்றும் உலகோர் உவப்ப பாயும் நதிபோல் பண்புடை மெத்யூ அதிபர் துணையாய் அகிலம் புரக்க அணையா விளக்காய் ஒளியினை உமிழ்ந்து ஒரு தனி முதல்வன் அழைப்பினை யேற்று பெருநிலம் தன்னைப் பிரிந்து சென்ற சங்கைக்குரிய சகோதரி சிசிலியாமேரி கீர்த்தி சாந்தம் வாழ்க!

கவிஞர். ஏ. யூ. எம். ஏ. கரீம்

அருட்டிரு. விபுலாநந்த அடிகளார் வாழ்க்கை வரலாறு.

வித்துவான். க. வெள்ளைவாரணர்.

யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள உடுவில் வட்டுக்கோட்டைக் கிராமங்களிலிருந்து தமிழ்க் குடும்பத்தார் சிலர் பல ஆண்டுகளுக்குமுன் இலங்கையின் கீழ்பால் மட்டக்களப்புப் பகுதியிற் குடியேறினார்கள். அக்குடும்பங்களுள் மட்டக்களப்பிலுள்ள காரேறு மூதுரில் வாழ்ந்த வேளாண் செல்வராகிய சாமித்தம்பியார் குடும்பமும் ஒன்றாகும். திரு. சாமித்தம்பியாரவர்கள் திருந்திய கல்வியுஞ் செந்தமிழ்ப் பற்றும் பொருந்திய தமிழறிஞராவர். இப்பெரியார் யாழ்ப்பாணத்து உடுவிலைச் சேர்ந்த திரு. இராசகோபால பிள்ளையவர்களின் திருமகளார் கண்ணம்மையாரை மணந்து இல்லறம் நிகழ்த்தினார். அருந்தவர்ப் போற்றலும் ஆருயிரோம்பலும் விருந்தெதிர் கோடலும் எனத் திருந்திய மனை வாழ்க்கையினை மேற்கொண்ட இவ்விருவருக்குந் தவப்புதல்வராக கர ஆண்டு, பங்குனித் திங்கள் (1892, மார்ச்சு, 29) ஆம் நாள் யாழ் நூலாசிரியர் அருட்டிரு. விபுலாநந்த அடிகளார் தோன்றினார்கள். அடிகளாரது இளம்பருவப் பெயர் மயில்வாகனனார் என்பதாகும். தம் தாயாராகிய கண்ணம்மையாரது நிறம் நல்ல பொன்னின் நிறமென்றும் தம் தந்தையார் சாமித்தம்பியாரது நிறம் தமது உடல் நிறத்தைப்போன்று கரிய நிறமென்றும் அடிகளார் சொல்லக் கேட்டிருக்கின்றோம்.

மயில் வாகனனார்க்கு எழுத்தறிவித்தவர் குஞ்சுத்தம்பியாசிரியராவர். மயில் வாகனனார் தம் தந்தையாரின் மைத்துனராகிய திரு. சிவகுருநாத பிள்ளையவர்களிடத்திலும் திரு. வசந்தராச பிள்ளையவர்களிடத்திலும் தமிழ்க் கல்வி பயின்றனர். மேற்குறித்த திரு சிவகுருநாத பிள்ளையவர்களிடத்தில் மயில் வாகனனார் சோதிடமும் பயின்றார் என்பர். இவரது பத்தாம் ஆண்டில் தமிழ் நாட்டு யாத்திரை சென்ற சாமித் தம்பியாரவர்கள் தில்லைக் கூத்தனை வணங்கி நாவலர் சரித்திரம், நாவலர் இயற்றிய சைவ நூல்கள் முதலிய புத்தகங்களை வாங்கி வந்து இவருக்குத் தந்தார்கள். அவற்றைப் பெற்று மகிழ்ந்த மயில்வாகனனார் தமது வாழ்வில் ஆறுமுக நாவலவர்களைப் போன்று தமிழ்த்தொண்டும் சமயத்தொண்டும் ஆற்றித் தமிழர் முன்னேற்றத்திற்குப் பெரிதும் உழைத்தல் வேண்டும் என உறுதிக்கொண்டனர். இவர் தமது பன்னீராட்டைப் பருவத்திலேயே கந்தபுராணம், வில்லிபுத்தூரார் பாரதம் முதலிய தமிழ் நூல்களை நன்கு பயின்று தம் பெற்றோரையும் உறவினரையும் மகிழ்வித்தார். காரைத் தீவில் சைவப் பாடசாலைத் தலைமை யாசிரியராயிருந்த யாழ்ப்பாணத்துப் புலோலி பொ. வைத்தியலிங்க தேசிகரவர்களிடத்திலே தமிழ் நூல்களுடன் ஓரளவு வடமொழியும் பயின்றார்.

வீட்டில் சிறிது ஆங்கிலப் பயிற்சி பெற்ற மயில் வாகனனாரை 1902 - ஆம் ஆண்டில், கல்முனை மெதடிஸ்ற் பள்ளிக்கூடத்தில் ஆங்கிலக்

கல்வி பயிலப் பெற்றோர்கள் அனுப்பிவைத்தனர். பின்னர் மட்டக்களப்பிலுள்ள மத்திய கல்லூரியிலும் செயின்ட் மிக்கேல் கல்லூரியிலும் பயின்று 1908 - ஆம் ஆண்டில், தமது பதினாறாம் அகவையில் கேம்பிரிட்ஜ் சீனியர் (Cambridge Senior) தேர்வில் மயில்வாகனனார் வெற்றி யெய்தினார். செயின்ட் மைக்கேல் கல்லூரிப் பேராசிரியர் வணக்கத்திற்குரிய வொண்டல் சுவாமியாரும் ஈழமண்டலத்துக் கணிதப் பேராசிரியர் தில்லைநாயகம், B. A., அவர்களும் மயில் வாகனனார்க்கு எண்ணூல் பயிலும் ஊக்கத்தைத் தோற்றுவித்தார்கள்.

மயில் வாகனனாரவர்கள் 1911 - ஆம் 12 - ஆம் ஆண்டுகளில் கொழும்பு ஆசிரியப் பயிற்சிக் கல்லூரியிற் சேர்ந்து பயின்றார்கள். அக் காலத்தில் கோப்பாயைச் சேர்ந்த பண்டிதர். எஸ். கந்தையா பிள்ளையவர்கள், வித்துவான் சி. தாமோதரம் பிள்ளையவர்கள், முதலியார் சிற். கயிலாயபிள்ளையவர்கள் ஆகிய பெருமக்களிடம் தமிழிலக்கிய இலக்கண நூல்களைப் பாடங்கேட்டார்கள். இவர்களுக்குச் சங்க நூல்களையும் சிலப்பதிகாரத்தினையுஞ் சுவைபெறக் கற்பித்தவர் வெள்ளியந்திருமலைகிழார் சிற். கயிலாய பிள்ளைய முதலியாராவார். இவர்பால் சிலப்பதிகார நூல்நயங்களைச் செவ்விதின் உணர்ந்து மகிழும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டமையினாலும், தாம் பிறந்த 1892ல் இந்நூல் ஐயரவர்களால் முதல் முதல் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தப் பெற்றபடியினாலும், சிலப்பதிகாரத்தின் பாட்டுடைத் தலைவியாராகிய கண்ணகியாரது திருக்கோயில் மட்டக்களப்பின் பகுதிகளில் கயவாகு மன்னனால் நிறுவப்பட்டுள்ளமையினாலும், தம் தாயார் கண்ணம்மையாரவர்கள் அக்கோயில்களிற் சென்று பத்தினித் தெய்வமாகிய கண்ணகியாரை வழிபடுமியல்பினை அடிக்கடி பார்த்திருந்ததனாலும், மயில்வாகனனார்க்குச் சிலப்பதிகாரத்தினைப் பயிலுவதில் தன் விருப்பு உளதாயிற்று. இவ்விருப்பமே இசைத் தமிழ், நாடகத் தமிழ் ஆராய்ச்சியில் இவர்களைப் புகுவித்ததென்பதனையாழ் நூலில் இனிது விளக்கியுள்ளார்கள்.

1913-ம், 14-ம் ஆண்டுகளில் மட்டக்களப்பு செயின்ட் மிக்கேல் கல்லூரியின் ஆசிரியராக மயில்வாகனனார் தொண்டாற்றினார். 1914ஆம் ஆண்டில் இவர்தம் தாயார் கண்ணம்மையார் இறைவனடி சேர்ந்தார்கள். பின்னர் தந்தையார் சாமித்தம்பியாரவர்கள் இவரது கல்வி வளர்ச்சிக்கு வேண்டும் எல்லா உதவியினையுஞ் செய்துவந்தார்கள்.

1915 - 16-ஆம் ஆண்டுகளில் இலங்கை யரசினர் டெக்னிகல் கல்லூரியிற் பயின்ற மயில்வாகனனார் பேராசிரியர் டாக்டர் F. A. ஜோசெப், M. W. N. ரே என்னுமிருவர்பாலும் விஞ்ஞான உண்மைகளைக் கற்று விஞ்ஞான பட்டத் தேர்வில் முதலாவது பிரிவில் தேர்ந்து தகுதியுரை பெற்றார். இவ்வாண்டிலேயே மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் பண்டிதத் தேர்வுக்குச் சென்று வெற்றியெய்திப் பண்டித மயில்வாகனனார் எனப் பாராட்டப்பெறும் சிறப்பெய்தினார்கள். இலங்கையிலிருந்து முதன்முதல் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்துப் பண்டிதத் தேர்வில் வெற்றி பெற்றவர் மயில்வாகனனார் ஒருவரே யாவார். இவ்வாண்டில் இலங்கைக்கு வந்த இராமகிருட்டின சங்கத்துத் தொண்டர் சுவாமி சர்வா நந்தரவர்களை அணுகித் தத்துவ நுண்பொருள்களைக் கேட்டுணர்ந்தார்கள். 1917-ஆம் ஆண்டு கொழும்பு அரசினர் டெக்னிக்கல் கல்லூரியில் வேதிநூல் உதவியாசிரியராக அமர்த்தப்பட்டார். பின்பு யாழ்ப்ப

பாணத்திலுள்ள செயின்ட் பேற்றிக்ஸ் (St. Patrick's) கல்லூரியில் 1920 வரை வேதிநூல் தலைமையாசிரியராகப் பணியாற்றினார்கள். இக்கல்லூரியில் இருக்கும்பொழுதே இலண்டன் பல்கலைக் கழக B. Sc. தேர்வுக்குச் சென்று வெற்றி பெற்றார்கள். இக்காலத்தில் சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப் புலவர் முதலிய தமிழ்ப் புலவர்களைக் கண்டு அளவளாவி மகிழ்ந்தார்கள். 1920 — 22-ம் ஆண்டுகளில் மானிப்பாய் இந்துக் கல்லூரியின் தலைமையாசிரியராகப் பணி செய்தார்கள். இக்காலத்தில் ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்தி சங்கத்தை நிலைபெறச் செய்தார்கள்.

இங்ஙனம் பல்கலை பயின்ற நல்லாசிரியராகிய பண்டித மயில்வாகனனார் அவர்கள் தம் தாய் தந்தையரிருவரும் விண்ணுலகடைந்த பின் கலைக்கெலாம் பொருளாகி நின்ற இறைவனையன்றி ஒரு பற்றும் இல்லாமையுணர்ந்து நிலையாமை கண்டு அறம் வளர்க்கும் குறிக்கோள் கொண்டு 1922-ம் ஆண்டில் சென்னையிலுள்ள இராமகிருட்டின சங்கத்தைச் சேர்ந்து பிரமச்சரிய நிலையில் நின்று பிரபோத சைதன்யர் என்னும் பெயருடன் சமயத்தொண்டு செய்வாராயினர். சென்னையில் இராமகிருட்டின மடத்தின் சார்பில் வெளிவரும் வேதாந்த கேசரியென்னும் ஆங்கில இதழின் ஆசிரியராகவும் தமிழ் வெளியீடாகிய இராமகிருட்டின விசயத்தின் ஆசிரியராகவும் அமர்ந்து மெய்யுணர்வுரைகளை வெளியிட்டார்கள். சென்னையிலிருக்கும்பொழுது தென்கலைச் செல்வர் பெரும் பேராசிரியர் உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள், மறைமலையடிகளார், ஞானியார் அடிகளார் முதலிய பேரறிஞர்களைக் கண்டு உரையாடி அளவளாவும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் தொண்டுகளிலீடுபட்டு பண்டிதத்தேர்வின் தேர்வாளராகத் தொண்டாற்றினார்கள். அச்சங்கச் சார்பில் வெளிவரும் செந்தமிழ் என்னும் திங்கள் வெளியீட்டிற்குச் சிறந்த பொருளுரைகளை வழங்கினார்கள். இவர்களது புலமைத் திறத்தினைத் தமிழகத்தார் நன்குணர்ந்து பாராட்டுவாராயினர். இலங்கை சோ. பி. அருணாசலமவர்கள் இலங்கைச் சைவ பரிபாலன சபை, கொழும்பு விவேகாநந்த சபை முதலியவற்றின் சார்பாக இவர்களையழைத்துப் போற்றினார்கள்.

1924-ம் ஆண்டு சித்திரைத் திங்கள் மதிநிறைநாளில் இராமகிருட்டின திருமடத் தலைவர் அருட்டிரு. சிவாநந்த சுவாமியவர்கள் பிரபோத சைதன்யர் என்னும் மயில்வாகனனார்க்கு மெய்யுணர்வுரை வழங்கி, சுவாமி விபுலாநந்தர் என்னும் துறவுநிலைப் பெயரினைச் சூட்டியருளினார்கள். அது முதல் விபுலாநந்த சுவாமிகள் என்னும் பெயரே எங்கும் வழங்குவதாயிற்று.

ஆங்கில நாட்டு பெரும் புலவராகிய செகப்பிரியர் நாடகங்களில் அமைந்துள்ள நாடக இயல்பினையும் வடமொழி நாடக அமைதியினையும் இயலிசைநாடகப் பொருட்டொடர் நிலையாகிய சிலப்பதிகாரத்திலமைந்த பண்டை நாடகத் தமிழ் இயல்பினையும் ஒப்புநோக்கி ஆராய்ந்து மதங்க சூளாமணி என்னும் நாடகத் தமிழ் நூலினை மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் வாயிலாக வெளியிட்டார்கள்.

1925 மார்ச் 1930 வரை இலங்கையிலுள்ள இராமகிருட்டின மடத்தின் சார்பில் பல பள்ளிக்கூடங்களை நிறுவி வளர்க்கும் கலைத்

தொண்டில் அடிகளார் ஈடுபட்டுழைத்தார்கள். திருக்கோணாமலையில் இராமகிருட்டின மடத்தைச் சேர்ந்த இந்துக் கல்லூரியினை நிலை நிறுத்தி அதன் தலைமையாசிரியராகவும் தொண்டுபுரிந்தார்கள். 1926-ம் ஆண்டில் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தாரின் கேள்விப்படி சென்று இராமநாதபுர மன்னரைத் தலைவராகக்கொண்ட தமிழ்ப் பல்கலைக் கழக விசாரணைச் சபையின் முன் சான்று பகர்ந்தார்கள். பின்னர் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகமும் நிறுவப்பெற்றது. 1931-ம் ஆண்டில் செட்டிநாட்டரசர் பேரறிஞர் அண்ணாமலைச் செட்டியார் அழைப்பிற்கிணங்கி அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்ப்பகுதித் தலைமை பூண்டு தமிழ் நாட்டின் முதன்மைத் தமிழ்ப் பேராசிரியராக 1933 வரை மூன்றாண்டுகள் தமிழ்ப்பணி புரிந்தார்கள். மூன்றாண்டுகளிலும் நம்மடிகளவர்கள் செய்தருளிய நிலைத்த தமிழ்த் தொண்டுகளும் திட்டங்களும் தமிழறிஞர்களால் பாராட்டிப் போற்றும் சிறப்புடையனவாம். அடிகளாரவர்கள் அக்காலத்தில் ஆற்றலொடு மேற்கொண்ட செயல் முறைகளை அறிஞர் பலரும் வியந்து பாராட்டக் கேட்டிருக்கின்றோம். பல்கலைக் கழகத் துணைத் தலைவர் வெளியூர் சென்ற காலத்து அடிகளாரவர்களே அப்பொறுப்பை மேற்கொள்ளும் பெருமை பெற்றிருந்தார்கள். அந்நாளில் தமிழகத்தில் மிகச் சிறந்தவர்களென மதிக்கப்பெறும் புலவர் பெருமக்கள் அடிகளார் ஆட்சியின்கீழ் தமிழ்த்தொண்டு புரிந்தார்கள். அவர்களுடன் அன்பும் அமைதியும் நிலவப் பழகிய நாகரீகப் பண்பு அடிகளாரின் சிறப்புரிமையாயிற்று. அடிகளாரவர்களுக்குக் கீழை நாட்டுக் கலைத்துறைகளை மேற்பார்க்கும் பொறுப்பும் உள்தாயது. அந்நிலையில் பல்கலைக் கழக இசைக் கல்லூரியினை அடிகளார் கண்காணிக்கத் தொடங்கினார்கள். இயலிசை நாடகமெனப் பண்டையோர் வளர்த்த முத்தமிழுள் நடுவனதாகிய இசைத் தமிழை இசைக் கல்லூரியிற் புறக்கணித்த இழிநிலையை அடிகளார் அகற்ற எண்ணினார்கள். இளங்கோவடிகள் சிலம்பிற் பொதிந்துவைத்த பழந்தமிழ் இசைமரபினை மீண்டும் உருப்படுத்தி நிலைநிறுத்தும் தொண்டில் அடிகளாரது உள்ளம் முனைந்து நின்றது. இவ் இசையாராய்ச்சியினை மேற்கொள்ளுதற்கு அப்பொழுது இசைக் கல்லூரி விரிவுரையாளராயிருந்த சங்கீத கலாநிதி க. பொன்னையாபிள்ளையவர்களிடம் கர்நாடக சங்கீதமென இக்காலத்து வழங்கும் இசையின் அமைதியினை நன்கு கேட்டறிந்தார்கள். பழந்தமிழாசிரியர் திருபொன்னோதுவார் மூர்த்தியவர்களிடம் சைவ ஆதீனங்களில் வழங்கும் திருமுறைப் பண்ணமைதியினையும் செய்யுளமைதியினையும் வினாவி அறிந்துகொண்டார்கள். இக்குறிப்புக்களையும் சங்க இலக்கியங்களிற் கண்ட இசையமைதி, யாழ்க் கருவியினியல்பு என்பனவற்றையும் அடிப்படையாகக்கொண்டு, ஏழிசைச் சூழல் புக்கு ஆராயத் தொடங்கி அன்றுமுதல் இன்றுவரை ஏழிவிரண்டாண்டுகள் இடைவிடாது உழைத்தார்கள். அடிகளார் அண்ணாமலை நகரில் தங்கியிருந்தபொழுது அருண்மிகு. கேதாரேசுவரநந்தரவர்களும் உடனிருந்தார்கள். உள்ளத்தறு கண்மை மிக்க இப்பெரியாருடன் அண்ணாமலை நகருக்கு அண்மையில் பழந்தமிழ்க் குடிகள் வாழும் சேரிகட்குச் சென்று அங்குள்ள இளஞ் சிறார்களுக்கு உணவும் உடைகளுமுதவிக் கல்வி பயிற்றிப்பதிறம் அடிகளாரது நற்றொண்டுக்கு எடுத்துக்காட்டாகும். இங்ஙனம் தமிழ்த் தொண்டும் சமூகத்தொண்டும் செய்திருந்த அடிகளாரை இராமகிருட்டின திருமடத் தலைவர் அழைத்து இலங்கையிலுள்ள பள்ளிக்கூடங்களை மேற்பார்க்கும்

பொறுப்பினைத் தந்து அங்கு அனுப்பினார்கள். இலங்கைக்குச் சென்ற அடிகளார் தம்முயற்சியால் ஈட்டிய பொருளைக்கொண்டு மட்டக்களப் பில் தமது அருட்குரவர் சிவாநந்த சுவாமிகளின் திருப்பெயரால் நிறுவிய கலைக் கழகமே சிவாநந்த வித்தியாலயமாகும். இக்கலை நிலையத்தில் சாதி சமய வேறுபாடின்றி ஏழை மாணவர் யாவரும் தம் வறுமை நிலை மறந்து அரசிளங்குமரரெனக் கலை பயிலும் நிலையில் அடிகளார் வகுத்த சீர்திருத்தங்கள் யாவரும் கண்டு மகிழ்தற்குரியனவாம்.

1935-ல் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தார் தமிழாராய்ச்சி விசாரணைக் குழுவில் அடிகளாரையும் ஓர் உறுப்பினராக அழைத்தார்கள். அவ்வழைப்பினை ஏற்றுச் சென்ற இவர்கள் தம் உளத்திற்பட்ட கருத்தினை நடுநிலை திறம்பாது எடுத்துரைத்தார்கள். தமிழாராய்ச்சிக் குர்ய திட்டத்தையும் வகுத்துரைத்தார்கள். இவ்வாண்டில் திருவண்ணாமலையில் நிசழ்ந்த சைவசித்தாந்த மகா சமாசத்தின் ஆண்டு விழாவில் சைவர் மகாநாட்டுத் தலைவராக அடிகளார் நிகழ்த்திய தலைமையுரை சைவசித்தாந்த சமயத்தின் முடிபொருளாகிய அருள் ஞானத்தினை இனிதுணர்த்தி யாவரையும் திருவருள் இன்பத்தில் இகலின்றித் திளைக்கச் செய்யும் சிறப்பினதாகும். 1936-ல் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் சார்பில் பழந் தமிழரின் இசைக் கருவியாகிய யாழ் முதலியவை பற்றிச் சிறப்புச் சொற்பொழிவுகள் நடத்தினார்கள். இச்சொற்பொழிவுகளின் நுட்பத்தினையுணர்ந்த பெரும் பேராசிரியர் சாமிநாதையரவர்கள், ஒவ்வொரு நாளும் தவறாது வந்திருந்து கேட்டு மகிழ்ந்து அடிகளின் ஆராய்ச்சி உணர்வினை வியந்து பாராட்டி, இவ்வாராய்ச்சியினை நூலுருவாக்கித் தரல்வேண்டும் என வற்புறுத்தினார்கள். சொற்பொழிவுகளின் சுருக்கங்கள் ஆங்கில இதழிலும், தமிழிதல்களிலும் அப்பொழுது வெளிவந்தன. இவ்வாறு நம் கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் இருபத்திரண்டாம் ஆண்டு விழாவிலும் பிற கழகங்களிலும் அடிகளார் தலைமை தாங்கி நிகழ்த்திய நல்லுரைகள் யாவும் புதுமையும் கலை நுட்பமும் நிரம்பி கேட்டோரைப் பிணிக்கும் திறமுடையனவாம்.

1937-ம் ஆண்டில் திருக்கயிலாய யாத்திரைக்குச் சென்ற அடிகளாரவர்கள் பொற்கோட்டியமயத்தின் பொலிவினைக் கண்டு திபேத் முதலிய இடங்களில் வாழும் மக்கள் இயல்பினையும் தெரிந்துகொண்டார்கள். செல்லுதற்கரிய அருநெறியிற் சென்று திருக்கயிலை மலைமீதேறி அன்பர் உள்ளக் கமலத்தில் அகலமாக எழுந்தருளிய பெருமானை வெள்ளி மலையில் கண்குளிரக் கண்டு மகிழ்ந்தார்கள். மீண்டும் தமிழ்நாடு திரும்பிய அடிகளாரவர்கள் தாம் கண்ட கயிலைக் காட்சியை உளத்திற் கொண்டு காடவர்கோன் கழற்சிங்கன் எனப் பாராட்டப்பெற்ற இராசசிம்ம பல்லவ மன்னன், கயிலையின் இயல்பு அமையக் காஞ்சி நகரில் எடுப்பித்த கயிலாயநாதர் திருக்கோயிலையும் கண்டு வணங்கி மகிழ்ந்தார்கள். தாம் கண்ட திருக்கயிலையின் காட்சியையும் அத்திருமலையை அடைதற்குரிய நெறிகளின் இயல்பினையும் திருநாவுக்கரசடிகளார் அவ்வரு நெறியிற் சென்று மீண்ட திறத்தினையும் கேட்டோர் கண்முன் புனையா ஒவியமாகத் தோன்றும் வண்ணம் எடுத்துரைத்துச் செல்லுமிடமெல்லாம் இறைவன் திருவருளியல்பினை இனிது விளக்கினார்கள். அடிகளாரது விரிவுரையைக் கேட்ட யாம் அவர்கள் சொல்லிய அருநெறியே சென்று அவர்களுடன் கயிலைக் கோலத்தைக் காணும் நிலையினராய் எம்மை மறந்தோம். திருக்கயிலை மலையின்மேல் செல்லச் செல்ல செல்வோரது உடற்பாரம் குறைந்து எளிதின் இயங்குதற்

கேற்ற நிலையுளதாகுமென்பதனை அடிகளார் தம்மனுபவத்தால் அறிவுறுத்தினார்கள். கயிலைக் காட்சியினைக் காணப்பெற்றோர் அவ்வழகிய காட்சியிலேயே இடைவிடாது திளைத்திருப்பதன்றி இங்கே திரும்ப மாட்டார்களென்றும், திருநாவுக்கரசரை இறைவன் இடைநின்று தடுத்த தமிழ் நாட்டிற்குத் திரும்பச் செய்ததன் கருத்து, அப்பெருந்தகையார் கயிலைக் கோலத்தினைக் காணநேர்ந்தால் இவண்மீளார்; அதனால் மீளவும் தமிழர் நாவரசர் அருளுரைகளைப் பெறுதற்கு இயலாதுபோகும் என்பதேயாம் எனவும், எம்மைப்போலக் கயிலைக் கோலத்தைக் கண்ட பின்னரும் மீளுதற்கேற்ற கல் நெஞ்சம் நாவரசர்க்கில்லையெனவும் அடிகளார் கண்ணீர் ததும்பக் கூறிய காட்சி இன்றும் எம்முள்ளத்தில் நிலைபெற்றுள்ளது.

இராமகிருட்டின மடத்தின் சார்பில் இமயமலைத் தவப் பள்ளியினின்றும் வெளிவரும் 'பிரபுத்த பாரதம்' என்னும் ஆங்கிலத் திங்களிதழின் ஆசிரியராக 1939 ஆம் ஆண்டில் அடிகளாரவர்கள் இமயமலைத் தவப்பள்ளிக்குச் சென்றார்கள். செல்லும் வழியில் நம் சங்க ஆண்டு விழாவிற் கலந்துகொண்டு திருக்கயிலாய யாத்திரையைப்பற்றி அரிய தொரு விரிவுரை நிகழ்த்தினார்கள். தமிழவேளவர்கள் வேண்டிக் கொண்டபடி இசை நூலாராய்ச்சியைத் தொடங்கி நிகழ்த்துவதாகக் கூறிச் சென்றார்கள். அவ்வாறே இமயமலைத் தவப்பள்ளியிலுறைந்து, ஆளுடைய பிள்ளையாரும் நம்பியாரூரரும் திருநெறிய தமிழாற் பாடிப் போற்றிய திருக்கேதார மலையினை நோக்கியவண்ணம் ஆழ்ந்த இசைத் தமிழாராய்ச்சியில் ஈடுபட்டிருக்கும் அடிகளாரது உள்ளத்தில் மலைமகளாகிய எம்பெருமாட்டியின் திருவருளிணாலே இசைநூற் பொருள் இனிது புலனாயிற்று. சிலப்பதிகாரத்தில் அடியார்க்கு நல்லார் குறித்த பன்னிரு பாலையினுருவங்கள் தெளிவுபெறத் தோன்றலாயின. அதனால் இசைத்தமிழ் நுட்பங்கள் யாவும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாகப் புலப்படத் தொடங்கின. யாழ் நூலும் ஒருவாறு நிறைவுபெறுதற்கு வழியேற்பட்டது. பிரபுத்த பாரதம் என்னும் திங்களிதழ் ஐரோப்பா, அமெரிக்கா முதலிய மேலைநாடுகளிலும் விரும்பிப் படிக்கப்பெறும் சிறப்புடைய தாதலால், அதன் ஆசிரியராகிய அடிகளாரவர்கள் பண்டைத் தமிழ்ப் புலவர்களின் நுண்புலமையினை ஆங்கில மொழிபிற் கட்டுரைவாயிலாக இனிது புலப்படுத்தினார்கள். அந்நிலையில் வடநாட்டிலுள்ள பேரறிஞர் பலரும் தமிழ் நூற்கவையினை அடிகளார் வாயிலாக உணர்ந்து மகிழ்ந்தார்கள். மீண்டும் தமிழ்நாடு திரும்பிய அடிகளாரவர்கள் நம் சங்கத் தமிழ்ப் பெருமன்றத்திலும் அதனையடுத்த அகத்தியர் திருமடத்திலும் தங்கியிருந்து யாழ்நூலிலுள்ள பாயிரவியல், யாழ்நூற்பியல், இசை நரம்பியல், பாலைத்திரிபியல் என்னும் பகுதிகளை எழுதிமுடித்தார்கள். இந்நிலையில் மீண்டும் கல்கத்தா நகரத்தில் பெரிய மடத்தில் தங்கி அலுவல் கண்காணிக்குங் கடமையை இராமகிருட்டின சங்கத்தார் அடிகளார்க்குச் சமத்தினர். அங்கிருந்து பணிபுரியுங் காலத்தில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் அடிகளாருடன் ஒருங்கிருந்து தமிழ்த் தொண்டாற்றிய துறவியும், தமிழிலக்கண நூல்களை எழுத்தெண்ணிப் படித்தவருமாகிய ஆசிரியர் ரா. கந்தசாமியாரவர்கள் பிறவுக்கு வருந்திக் 'கங்கையிலெழுதி யிட்ட ஓலை' என்னுங் கையறு நிலைச் செய்யுளையியற்றினார்கள்.

கல்கத்தாவினின்றும் மீண்ட அடிகளாரவர்கள் திருவாளர் பெ. ராம. ராம சிதம்பரஞ் செட்டியார் அவர்கள் விருப்பிற்கிணங்கிப் புதுக்

கோட்டையில் அவர் தமக்குரிய 'இராம நிலயத்' திற் றங்கி யாழ்நூலின் பிற்பகுதிகளாகிய பண்ணியல், தேவாரவியல், ஒழிபியல் என்னும் பகுதிகளை எழுதிமுடித்தார்கள். இந்நிலையில் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம் நிறுவப்பெற்றது. அடிகளாரை மீண்டும் கல்கத்தாலிலுள்ள தலைமை மடத்துக்கு வரும்படி திருமடத்தார் பணித்தனர். இலங்கைத் தலைவர்களும் சங்கங்களும் பல்கலைக் கழகத்தாரும் அடிகளாரைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு அனுப்பவேண்டுமென இராமகிருட்டின சங்கத்தாரிடம் முறையிட்டுக்கொண்டார்கள். திருமடத்தாரும் அவ்வேண்டுகோளைச் செவிமடுத்து அடிகளாரை இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு அனுப்பி வைத்தனர். ஆகவே 1943-ஆம் ஆண்டின் பிற்பகுதியில் அடிகளார் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தின் தமிழ்ப் பேராசிரியரானார். சென்ற ஐந்தாண்டுகளுக்கிடையே கோடை விடுமுறைக் காலங்களிலும் பிற விடுமுறைகளிலும் அடிகளார் தமிழ்நாட்டுக்கு வந்து புதுக்கோட்டையில் இராம நிலையத்தில் தங்குவது வழக்கம். அக்காலங்களில் அவர்கள் ஆராய்ந்து கண்ட குறிப்புகள் பல யாழ்நூலிலிடம் பெற்றன.

சென்ற கோடை விடுமுறையில் புதுக்கோட்டைக்கு வந்தபோது மிகவுந் தளர்ந்த நிலையிற் காணப்பெற்றார்கள். சருவசித்து ஆண்டின் முதல்நாள் திருச்சிராப்பள்ளி வானொலி நிலையத்தில் கண்ணப்பரது அன்பின் நிலைபற்றி இனிய செய்யுளைப் பாடிக் கவியரங்கேற்றினார்கள். அப்பாடலை யியற்றும் நிலையில் கண்ணப்பரது அன்பின் மிகுதியை நினைந்து கசிந்துருகிக் கண்ணீர்மல்கும் நிலையினைப் பெற்றார்கள். அன்றுதொடங்கித் திருமுறைப் பாடல்களையும் அன்பின் பிழம்பாகிய பழந்தமிழ்ச் செய்யுட்களையும் படிக்கும்போதெல்லாம் தம்மையறியாமல் கண்களில் அன்புநீர் சொரிவது அவர்களது மாற்றமுடியாத இயல்பாயிற்று. உணவை மறந்து உறக்கத்தை மறந்து தம் உடம்பை மறந்து தமிழரது இசைத் தமிழியலினையும் பிற நலங்களையும் அன்பர்களுக்கு அறிவுறுத்துவதே அடிகளாரது பணியாயிற்று. இவ்வியல்பு சென்ற வைகாசித் திங்கள் 22, 23 ஆம் நாட்களில் திருக்கொள்ளம்பூதூரில் நிகழ்ந்த அரங்கேற்று விழாவிற் கலந்துகொண்ட அறிஞர்கட்கு நன்கு புலனாம். யாழ் நூல் அரங்கேற்று விழா நிறைவேறியதும் இரண்டு வாரத்திற்கு மேலாகத் திருக்கொள்ளம்பூதூரிலும், புதுக்கோட்டையிலும் தங்கி மருந்துண்டு, ஓரளவு உடல்நலம் பெற்று, 29-6-47 காலை புதுக்கோட்டையிலிருந்து புறப்பட்டு, 30-6-47 கொழும்புக்குச் சென்றார்கள். ஒருவாரம் பல்கலைக் கழகப் பணியில் ஈடுபட்டுழைத்தார்கள். தம்மைக் காணவரும் அன்பர்களிடம் யாழ் நூற் பொருள் நுட்பங்களை எடுத்து விளக்கினார்கள். சூலை இரண்டாவது வார இறுதியில் அவர்கள் உடம்பு மீண்டும் பாரிச வாயுவினால் தாக்கப்பட்டது. அதனால் வரவர உடல் நலங் குன்றியது. அதுகண்டு கலங்கிய அன்பர்கள் அடிகளாரவர்களைக் கொழும்பிலுள்ள சிறந்த மருத்துவ நிலையத்திற் சேர்த்து வேண்டும் மருத்துவ வசதிகளைச் செய்தார்கள். கொழும்பிலுள்ள சிறந்த மருத்துவர் பலரும் ஒருங்கிருந்து தம்மாலியன்ற முறையிலெல்லாம் அடிகளாரின் நோய்நீக்க முயன்றார்கள். முயன்றும் யாது பயன்? அடிகளார் 19-7-47 சனிக்கிழமை யிரவு ஒன்றேகால் மணிக்கு இவ்வுலக வாழ்வினை நீத்து நண்ணரிய சிவானந்த ஞானவடிவேயாகி அண்ணலார் சேவடிக்கீழ் அமர்ந்திருப்பாராயினர். அடிகளாரது பிரிவு தமிழகத்தார்க்கு ஈடு செய்ய முடியாத பேரிழப்பாகும் எனத் தமிழரனைவரும் உளமுடைந்து கலங்கு வாராயினர்.

20-7-47 ஞாயிறு பிற்பகல் அருட்டிரு. விபுலாநந்த அடிகளாரின் திருமேனியைக் கண்டு வழிபட விரும்பிக் கொழும்பிலுள்ள பேரறிஞர் பலரும் கொழும்பு நகரத்தில் வெள்ளவத்தை யென்னு மிடத்திலுள்ள இராமகிருட்டின மடத்திற் கூடியிருந்தார்கள். யாழ்ப்பாணம், திருக் கோணாமலை, மட்டக்களப்பு, அநுராதபுரம் முதலிய இடங்களிலிருந்து அடிகளாருடைய நண்பர்களும், மாணவர்களும் பேரன்புமிக்க அறிஞர் பலரும் வந்திருந்தார்கள். வெண்ணிறப் பேழையில் காவியுடையணிந்த தோற்றத்துடன் காணப்பெற்ற அடிகளார் திருமேனியைக் கண்டு மலர் தூவி வழிபட்டனர். தேவார திருவாசகச் செழும் பாடல்கள் அமைதி குறித்துப் பாடப்பெற்றன. அடிகளாரின் அரிய நண்பரும் கொழும்பிலுள்ள கல்வி மேற்பார்வையாளர் உதவித் தலைவரும் ஆகிய திருவாளர் K. S. அருணாநதி அவர்கள் கலங்கிய உள்ளத்துடன் தழுதழுத்த குரலில் அடிகளாரின் பெரு மாண்பினை எடுத்துரைத்து வருந்தினார்கள். தமிழ் நாட்டி லிருந்து அங்குச் சென்றிருந்த நாமக்கல் திரு. வெ. இராமலிங்கம் பிள்ளை அவர்களும் அடிகளாரின் பிரிவு குறித்துத் தமிழகத்தாரது வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டார்கள். மாலை 6 மணிக்கு அடிகளாரின் பூதவுடல் கோட்டைப் புகைவண்டி நிலையத்துக்கு ஊர்வலமாக எடுத்துச் செல்லப் பெற்றது. ஊர்வலத்திற் கலந்துகொண்ட பெருமக்கள் சிவபுராணத்தினை யோதி வந்தனர். கோட்டையிலிருந்து புறப்பட்ட புகைவண்டி மறுநாள் திங்கட்கிழமை காலை மட்டக்களப்புக்கு வந்து சேர்ந்தது. மட்டக்களப்புப் புகைவண்டி நிலையத்தில் மக்கள் பல்லாயிர வராக வந்து கூடிய காட்சி உள்ளத்தையுருக்கும் நீர்மையது. வீதிகளிற் பூரண சூம்பங்களும் தோரணங்களும் அணி செய்யப்பெற்றன. யாழ்ப்பாணத்திலுங் கொழும்பு முதலிய பிற விடங்களிலும் உள்ள அன்பர்கள் பலரும் சாதி சமய வேறுபாடின்றி வந்து கூடினர். சிவபுராணம், பகவத்கீதை, குர்-ஆன், பௌத்த நூல் என்பவற்றின் பகுதிகள் அங்கு வழிபாடு குறித்துப் படிக்கப் பெற்றன. ஊர்வலத்தில் பட்டினத்திலுள்ள பதினான்கு பாடசாலை மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் அணிவகுத்து நின்றனர். நகரிலுள்ள கடைகளும் பிற நிலையங்களும் மூடப்பட்டன. நீதி மன்றம் போன்ற அரசினர் நிலையங்களும் வழக்கத்திற்கு முன்னதாகவே மூடப்பட்டன. அடிகளாரது சேமவுடற் பெட்டியின் முன்னும் பின்னும் இரண்டு மைல் நீளத்தில் அன்பர்களும் ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் தொடர்ந்துவர ஊர்வலம் விவேகானந்த மண்டபத்திற்குச் சென்றது. அங்கு அணி செய்யப்பெற்ற மேடையில் அடிகளாரின் திருமேனியைக் கண்டு பலரும் கண்ணீருகுத்துக் கலங்கினர். பின்னர் அடிகளாரின் பேரன்புக்குரிய நிலையமாகிய கல்லடி உப்போடைச் சிவானந்த வித்தியாலயத்தை நோக்கி மாலை 4 மணிக்கு ஊர்வலம் தொடங்கியது. சிவபுரி யென்னும் கட்டிடத்தில் ஒரு மணிநேரம் தங்கியபின்னர் சிவானந்த வித்தியாலயத்தில் விபுலாநந்த அடிகளார் தங்கியிருந்து அரும்பொருள் களை எடுத்துரைக்கும் ஆலமரத்தின்கீழ் மின் விளக்குகளால் அணி செய்யப் பெற்ற பூம்பந்தரில் அடிகளார் திருமேனிக்குச் சிறப்புடை நீராட்டும் வழிபாடும் நிகழ்ந்தன. அடிகளார்பால் அன்புள்ள திரு. மா. பீதாம்பரம், டாக்டர் K. கணபதிப் பிள்ளை வித்தியானந்தன், முதலிய யார் எம். எஸ். காரியப்பர், குருநேரு முதலிய அறிஞர்கள் தமிழிலும் சிங்களத்திலும் அடிகளார் பண்புகளைப் பாராட்டிப் போற்றினார்கள். பண்டிதர் A. பெரியதம்பிப்பிள்ளை, பண்டிதர் V. S. கந்தையா ஆகியோர் அடிகளார் பிரிவினைக் குறித்துப் பாடிய பாடல்களைப் படித்தார்கள். சுவாமி சித்தாத்மானந்தரவர்கள் அடிகளாரது நல்லுயிர் திருவருளிற்

கலந்து அமைதியுறுவது குறித்து வழிபாடு நிகழ்த்தினார்கள். பின்பு அடிகளாரின் திருமேனி திருநீறு, கருப்பூரம் என்பவற்றால் பொதியப் பெற்று அவ் வாலமரத்தின் அருகிலேயே சமாதியில் அடக்கஞ் செய்யப் பெற்றது. இலங்கையிலே பண்புமிக்க உயர் குடும்பத்திற் புகழொடும் தோன்றிக் கல்வியினாலும் தவத்தினாலும் புலமைத் தொண்டினாலும் இமயம் முதல் ஈழம் வரை தமிழ்த் தொண்டும் சமயத் தொண்டும் ஆற்றி இறையருளிற் கலந்த செந்தமிழ் முனிவர் அருள்மிகு விபுலாநந்த அடிகளார்க்குத் தமிழ் மக்கள் செய்யும் கைம்மாறாவது அவ் வடிகளார் செய்து போந்த தமிழ்த் தொண்டுகளைத் தம் புலமை யுணர்வால் நிறைவேற்றிப் பயன்பெறுத லொன்றேயாகும்.

செவ்விய மதுரஞ் சேர்ந்த நற்றமிழிற் சீரிய கூரிய செஞ்சொற் கவிகளை யியற்றவல்ல தமிழ்ப்பெருங் கவிஞர் அருட்டிரு விபுலாநந்த அடிகளாராவர். வங்கமொழிப் புலவர் தாகூர் இயற்றிய இன்சுவைப் பாடல்களை இனிய தமிழ்ச் செய்யுட்களாக யாத்துச் செந்தமிழில் வெளியிட்டார்கள். மணிமலரில் வெளிவந்த ஆங்கிலவாணியும், இலக்குமி தோத்திரம், தில்லிநகர்க் கோயிலைப் பாடிய செழும் பாடல்கள், இராம கிருட்டினதேவர் வரலாற்றுப் பாயிரம், கங்கையிலெழுதியிட்ட ஓலை, ஓதீசிய எயினிய காப்பியச் செய்யுள், யாழ் நூலிலுள்ள நீரரமகளிர் இன்னிசைப், பாடல், கண்ணப்பரைப் போற்றிப் பாடிய செழும் பாடல், அழகிய நாச்சியார் நான்மணிமாலை என்பன முதலாக அடிகளாரியற்றிய சுவைமிக்க செய்யுட்கள் யாவும் அவர்களது பாவன்மையை இனிது விளக்குவனவாம். அவர்களியற்றிய செய்யுட்களை ஒன்றாகத் தொகுத்துத் திருத்தமாக வெளியிடுதல் இன்றியமையாததாம். அவர்கள் செந்தமிழ், தமிழ்ப்பொழில், இராமகிருட்டின விஜயம், குமரன் முதலிய தமிழ் வெளியீடுகளில் எழுதிய அரியவுரைகளும், வேதாந்தகேசரி, பிரபுத்தபாரதம் முதலிய ஆங்கில வெளியீடுகளில் வெளியிட்ட கட்டுரைகளும் அடிகளாரது நுண்மானுழை புலனையும் உரைத் திறனையும் இனிது புலப்படுத்துவனவாகும். இவற்றையெல்லாம் நூல் வடிவில் வெளியிடுதல் கற்போர்க்குப் பெருநலம் பயப்பதாகும். இங்ஙனம் இயற்றமிழ்ப் பொருளுரைகளுடன் நாடகத் தமிழ் நூலாகிய மதங்கஞ்ஞாமணியினையும் இசைத்தமிழ் நூலாகிய யாழ்நூலையும் அவர்கள் நம்மனோர் பொருட்டு ஆக்கியளித்துள்ள மையினை யெண்ணும்போது அடிகளார் முத்தமிழ்த் துறையின் முறை போய வித்தகர் என்பது இனிது விளங்கும். தமிழ் என்றால் இயல் இசை நாடகம் என்ற மூன்றையும் உணர்த்தும் எனச் சிலப்பதிகார உரையாசிரியர் கூறியதற்கேற்ப, தமிழாசிரியர் என்னும் பெயர் அம்முன்று தமிழும் வல்லவர்களுக்கே உரியதாகும் என அடிகளார் இயற்றமிழொன்றே வல்லவர்களை நோக்கி அடிக்கடி அறிவுறுத்துவார்கள். அவர்கள் கருதிய படி மூன்று தமிழும் வல்ல தமிழாசிரியர் ஒருவர் உளரோ எனக் கேட்போர்க்குச் சிறிதுந் தயக்கமின்றி முத்தமிழ் வளர்த்த சேரமுனிவரே மீண்டும் இங்கு பிறந்தருளினார் என்ன விளங்கும் எங்கள் விபுலாநந்த அடிகளார் இருக்கின்றார்கள் எனப் பெருமிதத்துடன் கூறி மகிழ்ந்தோம். அத்தகைய மகிழ்ச்சியை அடிகளாரது பிரிவு துடுமெனத்தோன்றி மறைந்து விட்டதே! அந்தோ! எம்மனோர் செயற்பாலது யாதுளது? அவர்கள் வாழ்க்கையில் மேற்கொண்ட நல்லறப் பண்புகளையெல்லாம் தமிழர் மேற்கொண்டு பயன்பெறுவாராக என அடிகளாரது திருவடிகளையிறைஞ்சி அமைதிக்கொள்வோமாக.

நன்றி: தமிழ்ப் பொழில்.

தஞ்சைக் கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத் திங்கள் வெளியீடு - 1947.

சுவாமி விபுலாநந்தர் மறைவு

மகாமகோபாத்தியாய, முதுபெரும்புலவர், பண்டிதமணி,
மு. கதிரேசச் செட்டியார் அவர்கள்.

சிறந்த தமிழ்ப் பேராசிரியரும், ஆங்கிலம் முதலிய பல மொழிகளிலும் மிகத் திறமை படைத்தவர்களும் ஆகிய சுவாமி விபுலாநந்தனர் அவர்கள் அணிமையில் பூத உடல் நீத்தமை அறிந்து மிக்க வருத்தம் அடைகின்றேன். இவர்கள் தவ ஒழுக்கமும், அன்பு, அருள் முதலிய உயர் குணங்களும் படைத்தவர்கள்; ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் ஆராய்ச்சி அறிவும், பேச்சு வன்மையும் வாய்க்கப் பெற்றவர்கள்; என்றும் சாந்த நிலையில் பிறழாதவர்கள்; பல ஆண்டுகளுக்கு முன் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தில், நாடகக் கலையைப் பற்றிச் சுவாமிகள் அரிய சொற்பொழிவு இயற்றியபொழுது யான் கண்டு இன்புற்றேன். அந்நாள் தொட்டு அன்பு நிலை சிறிதும் வேறுபாடு இன்றி வளர்ந்துவந்தது. அச்சொற்பொழிவின் பயனாக 'மதங்க சூளாமணி' என்னும் நூல் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின்மூலம் வெளிவந்தது. பின்னர், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ்ப் பேராசிரியராக இருந்தபொழுது தமிழிசை நூல்களை ஆராய்ந்து சிறந்த முறையில் 'யாழ் நூல்' ஒன்று எழுதத் தொடங்கி, அணிமையில் நிறைவேற்றினார்கள். அந் நூல், கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் ஆதரவில், திருக்கொள்ளம்புதூர்ச் சிவாலயத்தில் வைத்து அரங்கேற்றப்பட்ட செய்தி தமிழ் நாடு நன்கு அறியும். இவ்வேலை முடிந்ததும், சுவாமிகள் பூத உடல் மறைந்ததை நினையுங்கால், இதற்காகவே அவர்கள் தோற்றம் நேர்ந்ததோ வெனக் கொள்ளத் தக்கதாக வுள்ளது. சுவாமிகளுக்குச் செய்யுள் இயற்றும் திறமையும், உரைநடை எழுதும் வன்மையும் நன்கு அமைந்திருந்தன. கோனூர் சமீன்றார், பெ. ராம. ராம. சித. சிதம்பரம் செட்டியார் அவர்கள் சுவாமிகள் உடல்நோயுற்றிருந்தது கண்டு உண்டியும், மருந்தும், உறையுளும் உதவிப் பேணினார்கள். கால தத்துவம் வரையறைப்பட்ட அளவு முடிந்ததும் மிகப் பெரிய அறிவுக் களஞ்சியத்தையும் கவர்ந்துகொள்ளலாயிற்று. இந்நிகழ்ச்சி நம்மனோர் உள்ளத்தை வருத்தும் இயல்பினது. சுவாமிகள் சித்தசாந்தி உடையவர்களாதலின், அவர்கள் குறிக்கோளுக்கு பௌதிக உடல் நீத்தது மாறுபாடு இன்றெனினும், அவர்கள் உடலொடு கூடி இன்னும் பல்லாண்டு இருப்பின், தமிழுலகம் பெரிதும் பயன் எய்துமே! அங்ஙனம் இல்லாமல் நேர்ந்தது பெருங் குறையே! என் செயலாம்? அடிகளைத் தமிழுக்கு அளித்த தெய்வம், தமிழ் மக்கள் எதிர்பார்த்தபடி நெடிதுவையாமல் ஏற்றுக்கொண்டது பெரிதும் இரங்கத்தக்கதே. அடிகள் நல்லுயிர் இறை அடி நீழலில் இயைந்து அழிவில் இன்ப நுகர்ச்சியில் தலைப்பட்டு வாழ்வதாக.

நன்றி: தமிழ்ப் பொழில்.

CARMEL FATIMA COLLEGE, KALMUNAI

G. C. E. (A/L) RESULTS - 1989

The following are eligible to apply to Universities.

MATHS

01.	M. Vinayageswaran	—	1 A		3 C	
02.	B. Suthakaran	—	1 A		3 C	
03.	K. Vinayagamoorthy	—	1 A		2 C	1 S
04.	S. Thirunesarajah	—	1 A			3 S
05.	U. Za nudeen	—	1 A			2 S
06.	K. Chandrakumar	—		1 B	1 C	2 S
07.	R. Yuvendran	—		1 B	1 C	2 S
08.	V. Khokulan	—			4 C	
09.	A. Theivendra	—			2 C	1 S
10.	N. Menaka	—			1 C	3 S

BIOLOGY

01.	P. Vethanayali	—	1 A	2 B	1 C	
02.	B. Sutharshini	—	1 A		1 C	2 S
03.	M. A. M. Muzammal	—		1 B	3 C	
04.	S. Sivarupan	—		1 B	3 C	
05.	M. Sathiskumar	—		1 B	2 C	1 S
06.	M. Meerawathy	—		1 B	2 C	1 S
07.	K. Sathiya Bawani	—		1 B	2 C	1 S
08.	K. Vanitha	—		1 B	2 C	1 S
09.	C. Ira Dharshini	—		1 B	2 C	1 S
10.	P. Jeyakanthan	—		1 B	1 C	2 S
11.	K. Ravindran	—		1 B	1 C	2 S
12.	N. Suresh	—		1 B	1 C	2 S
13.	S. Sureshanand	—		1 B	1 C	2 S
14.	S. Vigneswary	—		1 B	1 C	2 S
15.	H. F. Haq	—		1 B	1 C	2 S
16.	T. Jatheesan	—		1 B	1 C	1 S
17.	K. Jegatha	—		1 B	1 C	1 S
18.	P. L. Rukkiya Umma	—		1 B		3 S
19.	V. Kalaichelvi	—			2 C	2 S
20.	V. Mathavan	—			2 C	2 S
21.	S. Sivakumar	—			2 C	2 S
22.	T. Thayaparan	—			2 C	2 S
23.	P. Vathsala	—			2 C	2 S
24.	E. Indrakumar	—			2 C	1 S
25.	A. Lathayini	—			1 C	3 S

ARTS

01.	N. Nilanthini	—	1 A	1 B	1 C	1 S
02.	I. Marshal Paul	—		2 B	2 C	
03.	A. Vanithadevi	—		2 B	2 C	
04.	M. Cbandramathy	—		1 B	2 C	1 S
05.	T. Kumuda	—		1 B	2 C	1 S
06.	T. Yogarancee	—		1 B	2 C	1 S
07.	P. Sivapalan	—		1 B	1 C	2 S
08.	M. Kalanithy	—		1 B	1 C	2 S
09.	B. Suganthy	—		1 B	1 C	2 S
10.	T. Thavapathy	—		1 B	1 C	2 S
11.	R. Pathmarasani	—		1 B	1 C	1 S
12.	P. Kowsalya	—		1 B		3 S
13.	M. M. H. Shifaya	—			3 C	1 S
14.	S. Kalaignaneswary	—			2 C	2 S
15.	N. Suthirathevi	—			2 C	2 S
16.	P. Navaneetharajah	—			1 C	3 S
17.	R. I. Rajeema	—			1 C	3 S
18.	N. Kiriyaambal	—			1 C	3 S
19.	S. Vimalaswary	—			1 C	3 S

COMMERCE

01.	T. Rahupathy	—	1 A	2 B	1 C	
02.	S. Rajasingam	—	1 A		3 C	
03.	T. S. Thushanthan	—		3 B	1 C	
04.	R. Kirupakaran	—		2 B	1 C	1 S
05.	A. L. M. Nazar	—		1 B	3 C	
06.	T. Navanayagam	—		1 B	3 C	
07.	P. Krishnathevi	—		1 B	2 C	1 S
08.	M. I. Valkees	—			4 C	
09.	L. A. Tharmeskumas	—			3 C	1 S
10.	S. Azmir	—			2 C	2 S
11.	K. Vijavakumar	—			2 C	2 S
12.	L. D. Vijaya	—			2 C	2 S
13.	N. Rohan	—			1 C	3 S

Sgd: Rev. Bro. S. A. I. Mathew, SSJ.

Principal.

CARMEL FATIMA COLLEGE, KALMUNAI

G. C. E. (A/L) RESULTS - AUGUST 1990

The following are eligible to apply to University.

MATHS

01.	B. K. Balamurali	—	2 A		1 C	1 S
02.	S. T. Sutharshan	—	1 A	1 B	2 C	
03.	K. Vinothan	—	1 A	1 B	1 C	1 S
04.	S. Premakantha	—	1 A		3 C	
05.	H. M. M. Naleer	—	1 A		1 C	2 S
06.	K. Saralawathi	—		1 B		3 S

BIOLOGY

01.	I. M. Mujizath	—		3 B	1 C	
02.	A. Uthayasoorya	—		2 B	2 C	
03.	C. Nimalan	—		2 B	1 C	1 S
04.	S. Jeevarathy	—		1 B	3 C	
05.	S. Vasuki	—		1 B	3 C	
06.	S. Suressunder	—		1 B	3 C	
07.	T. Pahirathi	—		1 B	3 C	
08.	K. Sureskumary	—		1 B	2 C	1 S
09.	E. Indrakumar	—		1 B	2 C	1 S
10.	S. G. Denesh	—		1 B	1 C	2 S
11.	T. Kamalanathan	—		1 B	1 C	2 S
12.	A. Liyakkathhan	—		1 B	1 C	2 S
13.	J. Vathaman	—		1 B		3 S
14.	K. K. Rathika	—		1 B		3 S
15.	M. F. Haq	—		1 B		3 S
16.	K. Manivanan	—			2 C	2 S
17.	K. Premaranjini	—			2 C	2 S
18.	U. A. Majeed	—			2 C	1 S

ARTS

01.	A. F. Amalan	—	1 A	1 B	2 C	
02.	R. Lilani	—	1 A	1 B	1 C	1 S
03.	M. Varatharasa	—		3 B	1 C	
04.	S. Srimathani	—		2 B	2 C	
05.	T. Thayaparan	—		1 B	3 C	
06.	R. A. Anjalin	—		1 B	3 C	
07.	V. Malini	—		1 B	3 C	
08.	S. S. Shiyamala	—		1 B	3 C	

09.	M. Suhanya	—	1 B	3 C	
10.	N. Nithiyakumar	—	1 B	2 C	1 S
11.	P. Thiyagarajah	—	1 B	1 C	2 S
12.	R. Lalitha	—	1 B		3 S
13.	P. Kowsala	—		4 C	
14.	N. Thiruvarduchelvi	—		3 C	1 S
15.	T. Shiyamala	—		3 C	1 S
16.	A. Victor	—		3 C	
17.	J. G. Pius	—		2 C	2 S
18.	M. Perinparajah	—		2 C	2 S
19.	K. Kokulaselvi	—		2 C	2 S
20.	T. Shiyamini	—		2 C	2 S
21.	R. Thayalambikai	—		2 C	2 S
22.	S. Kalaignaneswary	—		2 C	2 S
23.	M. I. P. Ismin	—		2 C	1 S
24.	N. Kamalanathan	—		1 C	3 S
25.	N. Kirijambal	—		1 C	3 S

COMMERCE

01.	K. Yoganathan	—	3 A	1 C	
02.	K. Sathiyavani	—	2 A	1 B	1 C
03.	R. C. T. W. Croos	—	2 A	1 B	1 C
04.	D. L. D. Vijaya	—	2 A	1 B	1 S
05.	K. Arasaretnam	—	1 A	3 B	
06.	T. Arulseveeta	—	1 A	2 B	1 C
07.	P. Patkunam	—	1 A	1 B	2 C
08.	K. Vijayakumar	—	1 A	1 B	2 C
09.	P. Vasuki	—	1 A	1 B	1 C
10.	S. H. S. Rehana	—		2 B	1 C
11.	A. A. Riyam	—		1 B	2 C
12.	T. Ravichandran	—		1 B	2 C
13.	C. Morin	—		1 B	1 C
14.	A. Sivanandam	—			4 C
15.	F. Justina	—			2 C
16.	K. Theivanayaki	—			1 C

Sgd. Rev. Bro. S. A. I. Mathew, SSJ.

Principal.

CARMEL FATIMA COLLEGE, KALMUNAI

G. C. E. (A/L) RESULTS - AUGUST 1991

The following are eligible to apply to Universities.

MATHS

01. R. Rameshkumar	—	1 A	1 B	2 C	
02. M. Thirukumar	—			2 C	2 S
03. T. Uthayakumar	—			2 C	2 S
04. M. Palakrishnan	—			1 C	3 S

BIOLOGY

01. S. Sivaruban	—	1 A	2 B	1 C	
02. T. Pahirathy	—		2 B	2 C	
03. A. Lathayini	—		1 B	2 C	1 S
04. M. Meerawathy	—		1 B	1 C	2 S
05. T. Satheesh	—		1 B	1 C	2 S
06. E. C. Jeyaruban	—			4 C	
07. K. Manivannan	—			3 C	1 S
08. J. Raheem	—			2 C	2 S
09. J. Nirajan	—			2 C	2 S
10. P. Sritharan	—			2 C	2 S
11. K. Sureshkumari	—			2 C	2 S
12. P. Vathsala	—			2 C	2 S
13. A. M. Hussain	—			2 C	1 S
14. V. Kamalani	—			2 C	1 S
15. M. Athamlebbe Raji	—			1 C	3 S

ARTS

01. M. Varatharaja	—	1 A	1 B	2 C	
02. R. Alvina Angalin	—		2 B	2 C	
03. K. Thevalatha	—		1 B	3 C	
04. S. Srimathani	—		1 B	3 C	
05. M. C. Mohamed Hassan	—		1 B	2 C	1 S
06. M. S. Sithy Hazeena	—		1 B	2 C	1 S
07. S. S. Shiyamala	—		1 B	2 C	1 S
08. S. Nirmala	—		1 B	1 C	2 S
09. A. Victor	—		1 B	1 C	1 S
10. J. Gracian Pius	—			3 C	1 S
11. N. Nithyakumar	—			3 C	1 S
12. T. Thayparan	—			3 C	1 S
13. A. S. Mohamed Mujahith	—			3 C	1 S

14.	K. Sumithradevi	—	3 C	1 S
15.	V. Malini	—	3 C	1 S
16.	M. Thiruvarutchelvi	—	3 C	1 S
17.	S. Sajitha	—	2 C	2 S
18.	T. Shiyamaladevi	—	2 C	2 S
19.	S. Shiyamaladevi	—	1 C	3 S
20.	G. Gunaranjani	—	1 C	3 S
21.	R. Thayalambikai	—	1 C	3 S

COMMERCE

01.	K. Yoganathan	—	2 A	1 B	1 C	
02.	K. Arasaretnam	—		3 B	1 C	
03.	V. Anita Nirmala	—		3 B	1 C	
04.	R. C. Theresewinifreeda	—		2 B	2 C	
05.	V. Kangeswary	—		2 B	1 C	1 S
06.	P. Patkunam	—		1 B	2 C	1 S
07.	T. Ravichandran	—		1 B	2 C	1 S
08.	P. Suthakaran	—		1 B	2 C	1 S
09.	C. Morin	—		1 B	1 C	2 S
10.	R. Sumithra	—		1 B		2 S
11.	N. Karuneswaran	—			3 C	1 S
12.	F. Justina	—			2 C	2 S
13.	S. H. Sithy Rehana	—			2 C	2 S

Sgd. Rev. Bro. S. A. I. Mathew, SSJ.

Principal.

புலமைப் பரிசில் பரீட்சைப் பெறுபேறுகள்

1990 - ஆண்டு 5

கட்டுடன்	பெயர்	புள்ளி	மாவட்ட இடம்
K1282584	கோபிகா செல்வராஜா	175	
68	இனியவன் கருணாநந்தராஜா	164	
69	ஜேசுதன் காசுபதி	161	
56	ஜேபிரிந்தா வைத்திலிங்கம்	157	
80	அருந்தவவாணி கிருபைராஜா	156	
65	ஏகலைவா பாலச்சந்திரன்	144	
89	நந்தினி சோமசுந்தரம்	143	
83	கீதா புவனேந்திரராஜா	135	
97	சுபாஜினி பேரின்பராஜா	135	
73	பிரனானன் சுப்பிரமணியம்	134	
52	அகலிகை கோணநாயகம்	131	
62	அமலராஜன் சோமசுந்தரம்	128	
75	சர்வானந்தா சண்முகநாதன்	127	
99	கிவப்பிரியா இராஜரெட்ணம்	127	
72	குளோட்லக்ஸ்மன் செல்லத்துரை	126	
54	கிறிஸ்டினா இராமச்சந்திரன்	126	
66	இதயராஜ் இராஜரெட்ணம்	123	
82	துஷ்யந்தி பாலேந்திரா	121	
88	முகுந்தினி மகேசன்	117	
71	கிரிஷாந்தன் அழகரெட்ணம்	117	
61	தயாபரணி விஜயசுந்தரம்	116	
49	தெய்வீகன் தெய்வநாயகம்	113	
2692	விஜயபிரிந்தா குணரெட்ணம்	113	
2596	சௌதாமினி சிவப்பிரகாசம்	112	
2570	ஜெயபிரசன்னா அருளாநந்தம்	111	

புலமைப் பரிசில் பரிட்சைப் பெறுபேறுகள்

1991 - ஆண்டு 5

கூட்டுண்	பெயர்	புள்ளி	மாவட்ட இடம்
69750068	ரவிச்சந்திரன் அமரசிங்கம்	157	6
0017	சந்திரகுமார் மகேசன்	143	16
0475	சுகன்ஜா சிவகணேஷன்	142	18
0394	பவித்ரா வீரவாகு	132	34
0378	அனுரா புவனேந்திரன்	125	54
0084	சுகந்தன் திருநாவுக்கரசு	122	68
0432	ஜெயகிருஷ்ணா முரளிதரன்	121	72
0238	கஜேந்திரன் பாலசுப்பிரமணியம்	118	86
0467	நிறோஷாந்தினி கருணாநிதி	116	91
0246	கதீபன் வாமதேவன்	109	112
0033	யுவராஜன் பாலசிங்கம்	107	123
0424	ஜெயப்பிரதா கணேசபிள்ளை	101	151
0050	நிமலன் ஆறுமுகம்	91	196
0513	உதயயோகா உமாபதி	86	224
0404	கலைமதி அழகரெட்டணம்	84	241
0173	வினோதினி கணபதிப்பிள்ளை	82	252
0190	அரவிந்தன் சாத்வீகராஜா	80	268
0327	சிவப்பிரம்மையன் திருநாவுக்கரசு	79	276
0521	யதுகுலா சீவரெட்டணம்	78	286
0106	விஜயகாந் அமரசிங்கம்	76	301
0335	செல்வகுமரன் சுந்தரலிங்கம்	75	311
0408	கேமதர்ஷினி நடேசபிள்ளை	72	338
0254	குமரேந்திரன் அருணாசலம்	71	354

விபுலானந்தப் போட்டி முடிவுகள்

கழு/கார்மேல் பாத்திமாக் கல்லூரி

கல்முனை.

பேச்சுப் போட்டிகள்

(6 — 7) 1ம் பிரிவு	1. R. சிவப்பிரியா (6A)
	2. K. அருந்தவவாணி (6A)
	3. K. பார்த்தீபன் (7A)
(8 — 9) 2ம் பிரிவு	1. N. சசிந்தினி (9E)
	2. A. சிவசூகன் (9A)
	3. A. இரத்தினமதி (8E)
(10 — 11) 3ம் பிரிவு	1. N. பிரமிளா
	2. B. யேகா
(12 — 13) 4ம் பிரிவு	1. S. கரேந்தினி
	2. S. துஸ்யந்தினி

கட்டுரைப் போட்டி

(6 — 7) 1ம் பிரிவு	1. வை. ஜெயப்பிரியா (6A)
	2. P. சுபாஜினி (6A)
	3. P. கீதா (6A)
(8 — 9) 2ம் பிரிவு	1. S. நிருஷலா
	2. R. யாழினி
	3. R. ரஜினி
(10 — 11) 3ம் பிரிவு	1. சி. சுவர்ணா (11C)
	2. T. றொபின்ஸன் (10B)
	3. ந. அருந்ததி (11C)
(12 — 13) 4ம் பிரிவு	1. K. ஜெயமதி (12 கலை)
	2. R. விமலா (12 Bio)
	3. S. ஆன்மலனி (12 Bio)

கவிதைப் போட்டிகள்

1. R. ஜதீஸ்குமார் (7A)
2. K. மேகலா (13 Com)
3. S. நிருஷலா (8D)

கல்லூரி குறிப்பேட்டிலிருந்து.....

12-01-1990 1988ம் ஆண்டு தபால் திணைக்களத்தினால் நடத்தப்பட்ட கட்டுரைப் போட்டியில் 1ம் இடத்தைப்பெற்ற P. மதிவதனி (11 C) என்பவருக்கான பரிசும் அத்தாட்சிப்பத்திரமும் வழங்கப்பட்டது.

17-01-1990 கொழும்பு விஞ்ஞான முரசு சங்கத்தினால் க. பொ. த (உ/த) மாணவர் களுக்காக நடத்தப்பட்ட விஞ்ஞானக் கட்டுரைப்போட்டியில் வெற்றி பெற்ற எமது கல்லூரி மாணவிகளான செல்வி K. செல்வராணி செல்வி P. சுமித்திராதேவி என்போருக்கு 1ம் பரிசாக தலா 250/- வழங்கப்பட்டது.

22-01-1990 இலங்கை கலாச்சார அமைச்சினால் 1988ல் நடாத்தப்பட்ட கட்டுரைப் போட்டியில் பின்வருவோர் முறையே 1ம், 2ம், 3ம் இடங்களைப் பெற்றுள்ளனர் என அறிவிக்கப்பட்டது.

1. செல்வன் சஞ்சீவ் சிவகுமார்.
2. செல்வி K. லோஜிதவேணி.
3. செல்வன் P. ஸ்ரீதரன்.
4. செல்வி K. சிவராணி.

04-02-1990 இலங்கை கலாச்சார முக்கோண நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின்கீழ் 1988ல் நடைபெற்ற அகில இலங்கைக் கட்டுரைப் போட்டியில் வெற்றிபெற்றவர்களுக்கான பரிசும், நற்சான்றிதழ்களும் வழங்கப்பட்டது.

பரிசு பெற்றோர்:

1. 19 வயதுக்குக்கீழ் - 1ம் இடம் S. சிவக்குமார்.
2. 17 வயதுக்குக்கீழ் - 2ம் இடம் V. லோகிதவேணி.
3. 17 வயதுக்குக்கீழ் - 3ம் இடம் P. ஸ்ரீதரன்.
4. 15 வயதுக்குக்கீழ் - 3ம் இடம் K. சிவராணி.

16-02-1992 இலங்கை வங்கியினரால் 50 ஆண்டு நிறைவையொட்டி நடாத்தப்பட்ட கட்டுரைப்போட்டியில் வெற்றி பெற்றவர்களுக்கு தலா 250.-ம் நற்சான்றுப் பத்திரமும் வழங்கப்பட்டது.

பரிசு பெற்றோர்:

1. க. தெய்வேந்திரகுமார்.
2. ம. சுகன்யா.

24-03-1990 இன்று கல்லூரியின் 8ம், 9ம், ஆண்டு மாணவர்கள் 60 பேரும் 4 ஆசிரியர்களும் வாழைச்சேனை காகித ஆலைக்கு கல்விச்சுற்றலுலா சென்றனர்.

28-03-1990 இன்று எமது கல்லூரியின் பெண்கள் பிரிவில், 1989ல் நடைபெற்ற புலமைப்பரிட்சையில் அசில இலங்கை தமிழ்மொழி மூலம் அதிக புள்ளிகளைப்பெற்ற (188) மாணவன் A. R. விசாட்ரூமி கௌரவிக்கப்பட்டதுடன் Spoken English வகுப்பில் சித்தியடைந்தவர்களுக்கும் சான்றிதழ்கள் வழங்கப்பட்டது.

22-03-1991 இன்று பாடசாலை நலன்புரிச்சங்கம் உப அதிபர்களாகவும் உதவி ஆசிரியர்களாகவும் இருந்து அதிபர்தரம் I, II, IIIக்கு பதவி உயர்வுபெற்றவர்களை பாராட்டி கௌரவித்தது.

பதவி உயர்வு பெற்றோர் விபரம்:

1. திருமதி S. புவனேந்திரராஜா	அதிபர் தரம் I
2. திருமதி K. லோகிதராஜா	அதிபர் தரம் I
3. ஜானாப் K.L. A. வாணி	அதிபர் தரம் I
4. திரு. E. இராசரெத்தினம்	அதிபர் தரம் II
5. திருமதி P. செல்வச்சந்திரன்	அதிபர் தரம் II
6. திருமதி K. ஜெபரெட்ணம்	அதிபர் தரம் II

அங்கத்துவ பாடசாலையைச் சேர்ந்தோர்:

1. திரு. A. அழகையா (சிவலிங்கம்) அதிபர் தரம் II
(கோணக்குடியிருப்பு கணேச வித்தியாலயம்)
2. திரு. C. சிவப்பிரகாஷம், அதிபர் தரம் II
(பாண்டிருப்பு இந்து மகா வித்தியாலயம்)
3. திருமதி A. சின்னத்துரை, அதிபர் தரம் II
(பாண்டிருப்பு நாவலர் வித்தியாலயம்)

அத்துடன் இலங்கைக் கல்வி திருவாகசேவை தரம் IIIற்கு எமது பாடசாலையைச் சேர்ந்த ஆசிரியர் திரு. A. M. E. போல் தெரிவுசெய்யப்பட்டதற்காகக் கௌரவிக்கப்பட்டார்.

21-05-1991 இன்று காலைக் கூட்டத்தின்போது பாடசாலையின் பழைய மாணவர்கள் பதவி உயர்வு பெற்றமைக்காக பாராட்டு விழா அதிபர் தலைமையில் நடைபெற்றது.

18-06-1991 கனேடிய உலக பல்கலைக்கழக சேவையின் ஆதரவில் நடாத்தப்படும் தட்டச்சு சுருக்கெழுத்து பாடசாலையின் திறப்புவிழா நடைபெற்றது.

15-07-1991 இன்று வடகிழக்கு மாகாண தமிழ்தினப் போட்டி திருகோணமலையில் நடைபெறுகிறது. இதில் இசை, நடன எழுத்துப் போட்டிகளில் பங்கு பற்றும் பின்வரும் மாணவர்கள் கலந்து கொள்கின்றனர்.

பிரிவு	போட்டி நிகழ்ச்சி	மாணவர் பெயர்	நிலை
2	எழுத்து	N. கிரிதரன்	1
2	பாஓதல்	S. தட்சாயினி	1
4	நடனம்	J. றொசானி	2

17-07-1991 இன்றும், நாளையும் கொழும்பில் நடைபெறும் அலை இலங்கைத் தமிழ்த் தின போட்டியில் பின்வரும் இடங்களைப் பெற்றோர் கலந்துகொள்வர் என அறிவிக்கப்பட்டது.

பரிவு	போட்டி நிகழ்ச்சி	மாணவர் பெயர்	நிலை
2	தனிஇசை	S. தட்சாயினி	2
2	எழுத்து	N. கிரிதரன்	3

16-09-1991 இன்று அகதிமுகாமைப் பார்வையிட வந்த மாண்புமிகு அமைச்சர் T. தயாரத்ன அவர்கள் எமது கல்லூரியையும் தரிசித்தார்.

25-10-1991 உலக ஆசிரியர் தினத்தையொட்டி மருதமுனை மஞர் மெளவானா சதுக்கத்தில் 24/10/91, 25/10/01 ஆகிய தினங்களில் நடைபெற்ற விளையாட்டுப் போட்டிகளில் எமது கல்லூரியைச் சேர்ந்த ஆசிரியர்கள், தொண்டராசிரியர்கள், மாணவர்கள் பங்குபற்றி வெற்றியீட்டினர்.

07-11-1991 கோட்டமட்டத்தில் நடைபெற்ற ஆங்கிலதினப் போட்டியில் எமது கல்லூரி மாணவர்கள் கலந்துகொண்டு வெற்றியீட்டினர்.

20-11-1991 விபுலானந்த நூற்றாண்டு விழாவை முன்னிட்டு 04.11.1991 நடைபெற்ற போட்டிகளில் எமது கல்லூரி மாணவிகள் கலந்துகொண்டு வெற்றியீட்டினர்.

1. வீடு பேற்றிக்கு வாழிகாட்டும் ஏதுக்களில் அன்பே தலைசிறந்தது. தன்னியல்பையுணர்ந்து, தன்னையுடையானாகிய தலைவனையும் உணரும் நாட்டமே அன்பெனப்படும்.

— ஆதிசங்கராச்சாரிய சுவாமிகள் —

2. நான் கற்பிப்பதில் மறைப்பதற்கு ஒன்றுமில்லை. நான் அறிந்தவற்றைக் கூறுகிறேன். நான் அறியாதவற்றைக் கூறும்போது புத்திசாலிகள் கூறுவதை அப்படியே கூறுவேன்.

— சுவாமி விவேகானந்தர் —

நன்றிப்பூக்கள்

கார்மேல் பாத்திமாக் கல்லூரி ஆண்டு மலரான 'அணையா விளக்கு' இம்முறை நூற்றாண்டு கண்ட முத்தமிழ் வித்தகர் சுவாமி விபுலானந்தருக்காக மலர்கின்றது. ஈழத்திலே காலத்திற்குக் காலம் பல பெரியோர்கள் தோன்றி தமிழ்வளர்த்த மரபிலே, சுவாமி அவர்கள் சிரேஷ்டராக விளங்குகின்றார். சுவாமிஜிக்கு இம்மலரைச் சமர்ப்பிப்பதில் எமது கல்லூரி பெருமை அடைகின்றது.

இம் மலராக்கத்திற்குச் சிறப்பாக உதவிய எமது கல்லூரி முதல்வருக்கு நாங்கள் நன்றியுடையோம். இதற்கு எங்கள் துணை அதிபர், உப அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள் யாவருடைய ஒத்துழைப்பும் நிறையக் கிடைத்தது.

குறிகிய காலத்தில் தமது ஆக்கங்களை எழுதி உதவிய பேராசிரியர்கள், அறிஞர் பெருமக்கள், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் அனைவருக்கும் நன்றி. அடிகளாரின் உருவப்படத்தை பிரதி செய்தளித்த திரு. M. விஸ்வநாதன் (சொர்ணம் ஜுவலரி, கல்முனை) அவர்கட்கும் எமது நன்றி.

அட்டைப்படத்தை வரைந்தளித்த எங்கள் ஆசிரியர் திரு. V. ராஜேந்திராவுக்கும், பலவாறு உதவிய ஆசிரியர்கள் திரு. K. செல்வராஜா, திரு. S. தியோகுப்பிள்ளை ஆகியோருக்கும் ஏனைய ஆசிரியர்கட்கும் எமது நன்றிகள்.

குறித்த காலத்தில் இதனை அச்சிட்டு உதவிய மட் / சென் ஜோசப் கத்தோலிக்க அச்சகத்தாருக்கும் எமது நன்றி.

மலர் ஆக்கக் குழு

தலைவர்

அருட்சகோதரர் எஸ். ஏ. ஐ. மத்தியூ S.S.J.
(அதிபர்)

துணைத் தலைவர்

அருட்சகோதரி எம். லொரிண்டா, A. C.
(துணை அதிபர்)

இணைப்பாளர்கள்

திருமதி எஸ். புவனேந்திரராஜா
(உப அதிபர்)

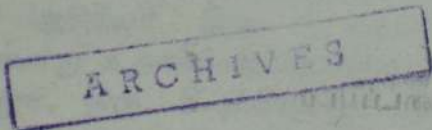
திருமதி எஸ். ஜெயமோகன்

திரு. வே. ராஜேந்திரா

அட்டைப்படம்

திரு. வே. ராஜேந்திரா

புலகேசரியம்

111773

University of Jaffna
111773

Library

